

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Στην Αθήνα σήμερα, 3 Σεπτεμβρίου 2006, ημέρα Κυριακή και ώρα 09.00' συνεδρίασε στην Αίθουσα Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της «Βουλής των Εφήβων», υπό την προεδρία της Βουλευτού Μαγνησίας, κυρίας Ζέττας Μακρή, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση των θεμάτων: ««Αστυφιλία, Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα των δύο Φύλων, Τύπος – Μ.Μ.Ε., Δημόσια Ασφάλεια, Κρατική Ασφάλεια, Δικαιοσύνη, Κοινωνική Ανισότητα, Αξιοκρατία – Αναξιοκρατία, Πολιτικοί/ή, Κυβέρνηση, Δημοκρατία – Ελευθερία, Ανθρώπινα Δικαιώματα», που περιλαμβάνονται στη Σύνθεση Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΑ΄ Σύνοδος 2005 – 2006.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αθηναίου Εύα-Γεωργία (Α΄ Θεσσαλονίκης), Αναστασοπούλου Ευγενία (Β΄ Αθηνών), Αντωνίου Κωνσταντίνα (Επικρατείας), Γάδος Γεώργιος (Νομός Σερρών), Γεωργίου Μαρία (Κύπρος), Γούρα Ακριβή (Νομός Αχαΐας), Δημακοπούλου Νικολέττα (Νομός Ηλείας), Δημογέροντας Κωνσταντίνος (Νομός Λακωνίας), Κάββουρα Γεωργία (Νομός Αρκαδίας), Καραδημητρίου Ιωάννης (Νομός Καβάλας), Καραμπούλα Φωτεινή (Νομός Αχαΐας), Κακουδάκης Απόστολος (Νομός Έβρου), Κορωνιώτης Γεώργιος (Γερμανία), Κουκούλα Ελπινίκη (Νομός Λέσβου), Κουρούσαλη Χρυσάνθη (Νομός Λέσβου), Κωνσταντίνου Μαριαλένα (Κύπρος), Λιόντου Ευδοξία (Νομός Πρέβεζας), Λουτράρη Αριάδνη-Δέσποινα (Νομός Χίου), Μέρκου Αγγελική (Νομός

Αιτωλοακαρνανίας), Μπονάτσος Σπυρίδων (Νομός Κορινθίας), Μπούνου Χριστίνα (Νομός Αργολίδας), Νάση Βασιλική-Αγγελική (Α΄ Αθηνών), Νείρος Ανδρέας (Νομός Ροδόπης), Νεοκλέους Αναστασία (Β΄ Αθηνών), Παπακωνσταντίνου Σουζάνα (Επικρατείας), Παπασταθοπούλου Καλλιόπη (Β΄ Αθηνών), Πάργα Ισιδώρα (Β΄ Πειραιώς), Πετράκη Χαρίκλεια (Β΄ Αθηνών), Πέτσα Μαρία (Νομός Ευρυτανίας), Πολυκράτη Μαρίνα (Β΄ Αθηνών), Πραξιτέλους Αναστασία (Νομός Αργολίδας), Ράμμου Μαρία-Πανωραία (Α΄ Αθηνών), Σαραντίδη Δήμητρα (Επικρατείας), Σουρουλλά Αιμιλία (Κύπρος), Σφυρή Ειρήνη (Νομός Ξάνθης), Τίγκας Κωνσταντίνος (Β΄ Αθηνών), Τσαντούκλας Νικόλαος (Β΄ Αθηνών), Τσιατσιάνα Ελευθερία (Νομός Ξάνθης), Τσάφου Αγγελική (Νομός Φωκίδος), Τσιάπαλη Ελένη (Νομός Άρτας), Τσόγιας Κωνσταντίνος (Νομός Βοιωτίας), Τσούτσικας Στάθης (Νομός Ευβοίας), Χατζηγεωργαντή Παρασκευή (Επικρατείας), Χατζηπαυλίδου Ελένη (Α΄ Θεσσαλονίκης) και Φωκάς Σταύρος (Νομός Ευβοίας).

Επίσης, στη συνεδρίαση παρέστη το μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» Πατέρας Γεώργιος Μεταλληνός, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Καλημέρα σας. Καλωσορίσατε.

Φαντάζομαι ότι για εσάς θα είναι μια ενδιαφέρουσα εμπειρία. Για μένα, που είναι η δεύτερη χρονιά που προεδρεύω, είναι εξαιρετικά σημαντική αυτή η προσπάθεια που γίνεται και πολύ σπουδαίες οι εισηγήσεις και οι παρατηρήσεις, που κάνουν οι Έφηβοι Βουλευτές.

Είμαι Βουλευτής Μαγνησίας και είναι η δεύτερη θητεία μου στη Βουλή. Εύχομαι η εμπειρία σας από την Επιτροπή αυτή να είναι χρήσιμη, αλλά να σας κινήσει και το ενδιαφέρον για την ενασχόληση με τα πολιτικά, να διαπιστώσετε, ότι δεν είναι τόσο απαξιωμένη αυτή η δραστηριότητα, όσο, ίσως, φαντάζεσθε ή διαβάζετε ή σας έχουν μεταφέρει. Πολλά και χρήσιμα πράγματα γίνονται εδώ και ενδεχομένως να μπορούσαν να γίνουν και περισσότερα, αλλά το βέβαιον είναι, ότι η παρουσία νέων ανθρώπων και στην πολιτική, όπως και στις επιστήμες και στον αθλητισμό, απ' ό,τι αποδείχθηκε, κάθε άλλο παρά άχρηστη είναι. Αντιθέτως, προσφέρει, βοηθά, βελτιώνει.

Εύχομαι σε όλους σας καλή πρόοδο. Σας καλωσορίζω, σας συγχαίρω. Θα παρακαλέσω τον κ. Γεώργιο Γάδο να έρθει στο Βήμα και να πάρει το λόγο ως Εισηγητής της Επιτροπής.

Ορίστε, κύριε Γάδο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΔΟΣ - Εισηγητής (Νομός Σερρών): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε μία εποχή με ταχύτατες κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές παρατηρώ –και νομίζω ότι είναι κοινή διαπίστωση- ότι οι περισσότεροι νέοι αδιαφορούν για τις πολιτικές εξελίξεις και ακόμα για τα κοινά στο σχολείο τους ή στο Πανεπιστήμιό τους. Παρατηρώ συγκεκριμένα σε μεγάλο ποσοστό άγνοια για τις πολιτικές αποφάσεις, για τη σύγχρονη πολιτική ιστορία, υποβάθμιση των εκλογών, μοιρολατρία απέναντι σε αποφάσεις που αφορούν τους ίδιους, αδιαφορία για τα προβλήματα των συνομηλίκων, απουσία άποψης και οράματος. Βέβαια, αυτό είναι ένα αντιφατικό στοιχείο, εάν σκεφθεί κανείς ότι τα κοινά αφορούν τους ίδιους, εάν σκεφθεί κανείς ότι το μέλλον τους ανήκει και ότι νέοι ήταν οι πρωταγωνιστές σε μεγάλες εξεγερτικές κινήσεις, όπως για παράδειγμα στη Γαλλία το Μάιο του '68 ή στο σχετικά πιο πρόσφατο ξεσηκωμό για τον εργασιακό νόμο και στο Πολυτεχνείο. Είναι προφανές ότι η παθητικότητα αυτή δημιουργεί και θέμα δημοκρατίας. Για να ασχοληθεί, όμως, κανείς με τα κοινά γενικά, νομίζω ότι δύο είναι οι απαραίτητες προϋποθέσεις. Η μία είναι η ενημέρωση και η άλλη είναι η δυνατότητα έκφρασης.

Όσον αφορά στην ενημέρωση, νομίζω ότι η τηλεόραση σήμερα είναι η πρώτη επιλογή γενικά για την ενημέρωση, που, όμως, έχω την εντύπωση ότι αποπροσανατολίζει, προβάλλει, κυρίως, καταναλωτικά πρότυπα, τηλεοπτικά «σκουπίδια», όπως ριάλιτι και κουτσομπολίστικες εκπομπές που καμία σχέση δεν έχουν με κοινωνικά και πολιτικά θέματα και φυσικά, με αυτόν τον τρόπο προωθούν την παθητικότητα. Ακόμα, όμως, και τις φορές που προβάλλεται κάποιο πολιτικό ή κοινωνικό θέμα, νομίζω ότι από τους δημοσιογράφους επιδιώκεται, κυρίως, η σύγκρουση για το «θεαθήναι», για την τηλεθέαση, χωρίς να αναζητείται η ουσία. Από την άλλη, όσον αφορά στη δυνατότητα έκφρασης, νομίζω ότι το εξαντλητικό πρόγραμμα των μαθητών στο Λύκειο δεν επιτρέπει ενασχολήσεις με την πολιτική που απαιτεί χρόνο και προβληματισμό.

Επίσης, νομίζω ότι η ανάδειξη των δεκαπέντε μελών των μαθητικών συμβουλίων με ατομική εκλογή, τα καθιστά αναποτελεσματικά και λόγω έλλειψης συνεργασίας και συντονισμού είναι τελικά απαξιωμένα και επιπλέον νομίζω ότι και ο θεσμός της «Βουλής των Εφήβων», που θεωρείται μεγάλη ευκαιρία για να εκφραστούν οι νέοι, χρειάζεται αναβάθμιση εξαιτίας του ότι δεν δίνει πολλές δυνατότητες, εξαιτίας των μικρής διάρκειας συνεδριάσεων και

ομιλιών.

Πέραν, όμως, από τους αντικειμενικούς παράγοντες, νομίζω ότι πρέπει να γίνει μία σύνδεση και με την παιδεία και τα κοινωνικά πρότυπα, που σίγουρα επηρεάζουν τη συμπεριφορά και την προσωπικότητα των νέων, μέχρι να διαμορφωθούν πλήρως. Η παιδεία παρατηρούμε ότι επικεντρώνει στις οικονομικές ανάγκες, επικεντρώνει από πολύ νωρίς στις εξετάσεις, με αποτέλεσμα να δημιουργείται ανταγωνισμός και ατομικισμός, που σίγουρα δεν προωθεί τα πολιτικά ενδιαφέροντα. Παράλληλα, παραγκωνίζονται κάποια μαθήματα, όπως τα Θρησκευτικά, το Δίκαιο, η Κοινωνική και Πολιτική Αγωγή, η Κοινωνιολογία, η Ηθική και η Φιλοσοφία, που θα μπορούσαν να καλλιεργήσουν ανθρωπιστικά και κοινωνικά ιδεώδη και να δώσουν μια ώθηση.

Σημασία, όμως, έχουν και τα μηνύματα που εκπέμπουν οι θεσμικοί παράγοντες και τα κρατικά όργανα. Εγώ νομίζω ότι εξ ορισμού θεωρούνται πρότυπα συμπεριφοράς. Φαινόμενα, όπως η βουλευτική ασυλία για ποινικά αδικήματα, η παραγραφή των αδικημάτων που στερείται βάσης, κατά την άποψή μου, το παραδικαστικό κύκλωμα, η εισοδηματική ανισότητα των πολιτών και πολιτικών, όπως και η αναξιοκρατία στη δημόσια διοίκηση και το ρουσφέτι, νομίζω ότι απομακρύνουν τους νέους από τα πολιτικά πράγματα, καθώς αισθάνονται ότι οι πολιτικοί και τα άλλα όργανα δεν έχουν βασικό μέλημα την υπηρετήση και τη βελτίωση της κοινωνίας, αλλά το προσωπικό συμφέρον.

Επιπλέον, όσον αφορά στις πολιτικές συμπεριφορές οι νέοι – παρατηρώ από τις διάφορες συζητήσεις - επικρίνουν επιπλέον και δυο άλλα δυσάρεστα φαινόμενα, λοιπόν, όπως είναι ο μικροκομματισμός, που δεν επιτρέπει συνεργασία και συμφωνία για την επίτευξη κοινών στόχων και για το δημόσιο συμφέρον και η έλλειψη εσωκομματικής δημοκρατίας.

Βέβαια, όπως είπε η κυρία Πρόεδρος της Βουλής, την πρώτη ημέρα, κατά την υποδοχή μας, το να είμαστε ισοπεδωτικοί, είναι λίγο άδικο και αντιδημοκρατικό. Γι' αυτό νομίζω ότι για να είμαστε πιο πρακτικοί, στην κατεύθυνση του να σπάσουμε το μικροκομματισμό, πρέπει να επαινούμε και να ενθαρρύνουμε κινήσεις, όπως αυτή του σημερινού Πρωθυπουργού να προτείνει για Πρόεδρο της Δημοκρατίας τον κ. Παπούλια και στην κατεύθυνση του να διασφαλίσουμε την εσωκομματική δημοκρατία. Νομίζω ότι ο τρόπος εκλογής του κυρίου Παπανδρέου στο κόμμα του είναι ένα καλό παράδειγμα.

Γενικότερα, όμως, με στόχο την πολιτική δραστηριοποίηση των νέων, προτείνω ανάπτυξη της πολιτικής σκέψης μέσω της παιδείας, αναβάθμιση του θεσμού της «Βουλής των Εφήβων», περισσότερη προβολή των εργασιών της Βουλής, πάγωμα των αμοιβών των Βουλευτών, περιορισμό της βουλευτικής ασυλίας, άρση της παραγραφής των αδικημάτων. Επίσης, συνέχεια της κάθαρσης στη δικαιοσύνη, την οποία έχει ήδη ξεκινήσει η σημερινή Κυβέρνηση, παρέμβαση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης για προβολή περισσότερων προγραμμάτων με κοινωνικό και πολιτικό περιεχόμενο, επέκταση του ρόλου του ΑΣΕΠ στη δημόσια διοίκηση και η προφορική συνέντευξη να μην επηρεάζει σε ποσοστό μεγαλύτερο του 10% την αξιολόγηση των υποψηφίων για την πρόσληψη στο δημόσιο. Νομίζω ότι αυτές είναι κάποιες καλές προτάσεις, που, αν εφαρμοστούν, μπορεί να έχουν σημαντικό αποτέλεσμα.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κύριε Εισηγητά, αν μου επιτρέπετε, για την ενημέρωσή σας, είπατε «άρση της παραγραφής των αδικημάτων που διαπράττουν οι Βουλευτές». Καλά κατάλαβα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΔΟΣ (Νομός Σερρών): Μάλιστα.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Είναι θεσμός που ισχύει ούτως ή άλλως. Κατά τη διάρκεια της βουλευτικής θητείας διακόπτεται η παραγραφή και εν συνεχεία ο χρόνος συνεχίζεται μετά την απώλεια της βουλευτικής ιδιότητας. Ούτως ή άλλως, είναι χρήσιμο το ότι το επισημαίνετε. Απλώς σας λέγω, τι ισχύει ήδη.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Χατζηπαυλίδου από το Νομό Θεσσαλονίκης.

ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΙΔΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Θα σας μιλήσω για ένα πρόβλημα, που μαστίζει μεγάλο πληθυσμό της χώρας μας. Πρόκειται για την εκμετάλλευση της ανθρώπινης ελευθερίας και την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Το φαινόμενο αυτό παρατηρείται σε όλες τις ηλικίες, αλλά η μεγαλύτερη δυσκολία για να αντιμετωπιστεί βρίσκεται στα παιδιά. Μερικά γεγονότα, που το αποδεικνύουν, είναι ο αναλφαβητισμός, οι ρατσιστικές αντιλήψεις, ο διοικητικός συγκεντρωτισμός, η γραφειοκρατία, η ανεργία και πολλά άλλα προβλήματα. Το πρόβλημα, όμως, αυτό δεν αφορά μόνο στους ενήλικες. Υπάρχει και στα παιδιά. Γιατί το δικαίωμα των παιδιών συμβαδίζει σε μεγάλο ποσοστό με το δικαίωμα των μεγαλύτερων. Ωστόσο, το δικαίωμα των παιδιών διαχωρίζεται σε αυτό των υποανάπτυκτων χωρών, όπου η ποιότητα της ζωής είναι άθλια, λόγω των βιοτικών συνθηκών, και σε αυτό

των αναπτυγμένων χωρών, όπου, παρ' όλο που η ζωή είναι καλύτερη, δεν παύουν τέτοια προβλήματα. Τέτοιου είδους, όμως, προβλήματα έχουν σημαντική επιρροή στον άνθρωπο, ο οποίος κυριαρχείται από αισθήματα μειονεξίας και κατωτερότητας, που τον οδηγούν σε συμπλεγματική προσωπικότητα. Το σημαντικότερο για εμάς είναι ότι μπορούν να δοθούν λύσεις σε τέτοια προβλήματα. Πρώτα απ' όλα από τον ίδιο τον άνθρωπο και, δεύτερον, από την Πολιτεία.

Προτείνω, λοιπόν, ο άνθρωπος να σέβεται την αξία του και να μην εκλαμβάνεται ως μέσο για την επίτευξη στόχων και σκοπών. Θα πρέπει να καλλιεργηθούν ηθικές αρετές, όπως η ειλικρίνεια, η συνέπεια, η συνεργασία και κοινωνικές αρετές, όπως ο διάλογος και η διαλλακτικότητα. Θα πρέπει, επίσης, να περιορίζεται η κοινωνική παθογένεια, ο φανατισμός, η βία και το έγκλημα. Πρέπει να μη θεωρείται το κέρδος αυτοσκοπός. Μόνο τότε θα αποβάλλουμε την απληστία και την εκμετάλλευση, θα θεσπίσουμε το μέτρο ως τρόπο ζωής και θα μπορέσουμε να ασκήσουμε αυτοκριτική.

Από την άλλη πλευρά, πιστεύω ότι και η Πολιτεία μπορεί να κάνει κάποια πράγματα, όπως να οργανώσει φιλανθρωπικούς συλλόγους, οι οποίοι θα δραστηριοποιούνται για να απαλύνουν τον ανθρώπινο πόνο, σε παγκόσμια κλίμακα, και να συμπαρασταθούν υλικά σε ανθρώπους που έχουν βιοτικές ανάγκες.

Επίσης, μπορούμε να δημιουργήσουμε διεθνείς οργανισμούς, με σκοπό την υποστήριξη των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Ένας άλλος τρόπος, για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της εκμετάλλευσης, είναι μέσα από την ίδια την οικογένεια, γιατί ο ηθικοπλαστικός ρόλος της οικογένειας είναι αναμφισβήτητος και οφείλει να δίνει αγωγή στα νεότερα άτομα. Έπειτα, η παιδεία που έχει ανθρωποκεντρικό περιεχόμενο δεν πρέπει να στοχεύει μόνο στον παραγωγικό άνθρωπο, γιατί η αντίληψη αυτή οδηγεί στο να εξειδικεύεται το άτομο, πριν ακόμη ολοκληρωθεί ως προσωπικότητα.

Επιπλέον, πρέπει να θεσπιστούν δημοκρατικοί τρόποι διακυβέρνησης, έτσι ώστε να υπάρχει αξιοκρατία, ισονομία και να κατοχυρώνονται τα ανθρώπινα δικαιώματα. Έτσι, τα άτομα, ζώντας σε μια ευνομούμενη πολιτεία, θα εθίζονται σε έναν ανθρώπινο τρόπο συμπεριφοράς και συνεργασίας. Αυτοί είναι κάποιοι τρόποι αντιμετώπισης του προβλήματος, που δημιουργεί η καταπάτηση και εκμετάλλευση των ανθρώπινων δικαιωμάτων και της ελευθερίας του ανθρώπου. Όταν τα δει κανείς έτσι, τότε μόνο κατανοεί τη σημασία τους και το

χρέος, που έχει ο κάθε άνθρωπος και η δημοκρατική πολιτεία, να συμβάλουν μαζί στην αντιμετώπισή τους. Έτσι, κάθε άνθρωπος και κάθε πολιτεία είναι συνυπεύθυνοι για τον αγώνα από το καλό στο καλύτερο, για την άνοδο προς το ιδανικό.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαριαλένα Κωνσταντίνου από την Κύπρο.

ΜΑΡΙΑΛΕΝΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Κύπρος): Θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα της αστυφιλίας, που είναι πλέον ένα φαινόμενο, που παρατηρούμε πολύ συχνά στη σύγχρονη κυπριακή κοινωνία. Είναι γεγονός ότι εξελίσσεται με ταχύτατους ρυθμούς για πολλούς λόγους, που είναι ήδη γνωστοί. Αυτό, όμως, που έχει προβληματίσει εμένα, είναι κατά πόσο το κράτος το ίδιο θα έπρεπε να επικεντρωθεί στους ανθρώπους αυτούς, που επιλέγουν όχι να φύγουν αλλά να μείνουν στην ύπαιθρο, παρά τις δυσκολίες, που μπορεί να αντιμετωπίζουν. Εδώ είναι, που προσωπικά πιστεύω, ότι το κράτος θα έπρεπε να επέμβει και να λάβει κάποια μέτρα, για να βοηθήσει τους ανθρώπους αυτούς.

Αυτό συμβαίνει, γιατί ίσως να μην αναγνωρίζονται αυτά τα οποία προσφέρουν αυτοί οι άνθρωποι στη χώρα. Είναι άνθρωποι, οι οποίοι ασχολούνται με την καλλιέργεια της γης, κάτι που είναι ιδιαίτερα σημαντικό για την οικονομία, αλλά είναι και οι άνθρωποι, οι οποίοι συμβάλλουν στη διατήρηση του φυσικού μας πλούτου, κάτι επίσης σημαντικό, το οποίο δεν πρέπει να ξεχνάμε.

Κατά τα άλλα, ακούμε συνέχεια να μιλάνε για τον αγροτουρισμό, τον οποίο θα ήθελα να ενισχύσουν. Όμως, δε βλέπουμε να λαμβάνουν μέτρα, για να προωθήσουν αυτό το είδος ήπιου τουρισμού. Πιστεύω, ότι θα ήταν πιο σωστό να έδιναν κίνητρα στους ανθρώπους που μένουν στην πόλη, για να έλθουν πίσω στην ύπαιθρο, για πολλούς λόγους, που ήδη εμείς γνωρίζουμε.

Επίσης, θα ήθελα να συμπληρώσω ότι αυτοί οι άνθρωποι, που κάνουν την επιλογή να μείνουν στην ύπαιθρο, είναι αυτοί, οι οποίοι συμβάλλουν τα μέγιστα στη διατήρηση των λαϊκών μας παραδόσεων, των ηθών και των εθίμων γενικά, είναι άνθρωποι θρήσκοι, οι οποίοι συμβάλλουν τα μέγιστα στο να διατηρούμε την πολιτιστική μας κληρονομιά. Κατά τη γνώμη μου, το κράτος και η Κυβέρνηση θα έπρεπε να μεριμνήσουν, ίσως κάνοντας κάποιες φορολογικές απαλλαγές, οι οποίες θα ήταν σίγουρα ένα κίνητρο για τους ανθρώπους αυτούς ή θα μπορούσαν να βοηθήσουν με την ενίσχυση διάφορων ιδιωτικών επιχειρήσεων και

ιδιαίτερα του αγροτουρισμού.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Στάθης Τσούτσικας από το Νομό Ευβοίας.

ΣΤΑΘΗΣ ΤΣΟΥΤΣΙΚΑΣ (Νομός Ευβοίας): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να θίξω ένα θέμα, το οποίο είτε έχει αγγίξει κάποιους είτε θα μας αγγίξει όλους σίγουρα στο μέλλον, αυτό της γραφειοκρατίας. Τα αίτια είναι λίγο ως πολύ γνωστά: η πολυνομία, ο ταχύς ρυθμός πολλαπλασιασμού των νέων νόμων, το ακατάλληλο προσωπικό στις δημόσιες υπηρεσίες, η έλλειψη κατάλληλου εξοπλισμού και συστημάτων, η αδιαφάνεια στις διαδικασίες και το ετεροχρονισμένο εργασιακό καθεστώς γενικά στο δημόσιο τομέα. Μέτρα υπάρχουν αρκετά. Θα αναφερθώ στο έμψυχο υλικό και στον εξοπλισμό. Κάποια μέτρα, ως προς το έμψυχο υλικό, είναι: η πλήρης κάλυψη των κενών θέσεων στις δημόσιες υπηρεσίες με καταρτισμένο και εξοικειωμένο στις νέες τεχνολογίες προσωπικό και η αναθεώρηση του εργασιακού καθεστώτος, που σημαίνει άρση της μονιμότητας, παροχή χρηματικών και ηθικών κινήτρων, πρόσληψη των υπαλλήλων βάσει μόρφωσης, επαγγελματικής φιλοδοξίας και υπόβαθρου χαρακτήρα μέσω πάντα ανεξάρτητης αρχής, όπως το ΑΣΕΠ. Ως προς τον εξοπλισμό, είναι αναγκαίος ο εκσυγχρονισμός του εξοπλισμού στο δημόσιο τομέα, η βελτιστοποίηση των χώρων αποθήκευσης σε κάθε υπηρεσία, η δημιουργία κέντρου πληροφοριών και δεδομένων, στο οποίο θα επεκταθώ αργότερα, η παροχή κινήτρων στους πολίτες για αυτοεξυπηρέτηση μέσω του διαδικτύου και η ψηφιοποίηση κάθε μορφής δεδομένων, με σκοπό τη δημιουργία ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων.

Το κλαδικό σύστημα έχει ως εξής: ο πολίτης απευθύνεται σε μια δημόσια υπηρεσία, θέλοντας να αποκτήσει απαιτούμενα δικαιολογητικά. Με τη δημιουργία κέντρων δεδομένων και πληροφοριών τα δεδομένα δεν εξάγονται με τη μορφή εντύπων, αλλά παραμένουν στις υπηρεσίες. Δηλαδή, από τις υπηρεσίες δεν φεύγει κανένα χαρτί. Ο πολίτης δεν είναι αναγκασμένος να μεταφέρει έγγραφα από τη μια υπηρεσία στην άλλη. Τα δεδομένα, τα στοιχεία, προσωπικά και μη, είναι στην ευχέρεια κάθε δημόσιας υπηρεσίας να τα μεταφέρει σε κάποια άλλη. Παραδείγματος χάριν, ο πολίτης μεταφέρει σε κάποια υπηρεσία το αίτημά του, το οποίο είναι άνοιγμα επιχείρησης, έναρξη επαγγέλματος. Η αρμόδια υπηρεσία είναι υπεύθυνη για την ολοκλήρωση του αιτήματος του πολίτη, χωρίς να τον παρενοχλήσει. Αυτό

που συμβαίνει, είναι το εξής : Η συγκεκριμένη υπηρεσία ζητά κάποια στοιχεία, δικαιολογητικά, πιστοποιητικά, διάφορα έγγραφα, άδειες, τα οποία δεν είναι διασκορπισμένα σε άλλες υπηρεσίες, αλλά συγκεντρωμένα και αποθηκευμένα στο κέντρο δεδομένων και πληροφοριών. Εκεί υπάρχει μια τεράστια βάση δεδομένων με τα στοιχεία όλων των πολιτών. Έχοντας στην κατοχή τους και στοιχεία, πέρα από την αρμοδιότητά τους, οι υπηρεσίες μειώνουν το χρόνο εκπλήρωσης του αιτήματος του πολίτη. Βασικός ρόλος του κέντρου είναι η αποθήκευση και η παροχή δεδομένων στις υπηρεσίες- υποκαταστήματα. Σε πανελλήνιο επίπεδο το κέντρο θα βρίσκεται στην καρδιά της πληροφορίας και συνεπώς της χώρας, δηλαδή στην πρωτεύουσα. Οι υποσταθμοί, οι οποίοι θα παίζουν το ρόλο διαμεσολαβητή μεταξύ κέντρου και πολίτη, δηλαδή δημόσιας υπηρεσίας, θα βρίσκονται στην πρωτεύουσα της περιφέρειας. Στους απομακρυσμένους δήμους τα ΚΕΠ θα είναι ο σύνδεσμος. Αυτή η προσπάθεια προϋποθέτει εξελιγμένα τεχνολογικά συστήματα, ειδικευμένο προσωπικό και δημιουργία ανεξάρτητης αρχής για τον έλεγχο της λειτουργίας του κέντρου.

Τα αποτελέσματα μπορεί να είναι άμεσα, έμμεσα, εμφανή ή μη. Παραδείγματος χάριν, μπορεί να είναι οικονομικά, όπως αύξηση ιδιωτικών και κυρίως ξένων επενδύσεων, λόγω μείωσης χρόνου διεκπεραίωσης των εργασιών, αύξηση του ρυθμού ανάπτυξης και κατά κεφαλήν εισοδήματος. Οργανωτικά, θα υπάρχει βελτίωση στην οργάνωση της δημόσιας διοίκησης, με συνέπεια τη μείωση των δημοσίων δαπανών και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Και κυρίως θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα κοινωνικό αποτέλεσμα, που πιστεύω ότι είναι το πιο σημαντικό για όλους μας. Θα δημιουργηθεί επιτέλους το αίσθημα ικανοποίησης των πολιτών, βλέποντας το δημόσιο τομέα να λειτουργεί εύρυθμα και προς όφελός τους.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Φωτεινή Καραμπούλα από το νομό Αχαΐας.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΑΡΑΜΠΟΥΛΑ (Νομός Αχαΐας): Αγαπητή κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να αναφερθώ στην Ελληνίδα του 2006 και ειδικότερα στην Ελληνίδα μητέρα εργαζομένη. Πρώτα - πρώτα να πω, ότι νομίζω, πως όλοι μας θεωρούμε – δεν υπάρχει καμία αμφιβολία- ότι η γυναίκα είναι ισάξια με τον άνδρα. Θεωρώ, ότι οι άνθρωποι που εξακολουθούν να πιστεύουν ότι η γυναίκα υστερεί, είναι άνθρωποι απαίδευτοι, αμόρφωτοι, που διακατέχονται από προκαταλήψεις. Ωστόσο, εγώ θέλω να αναφέρω ότι με τα σημερινά δεδομένα, δυστυχώς η γυναίκα δυσκολεύεται πάρα πολύ να συνδυάσει την

επαγγελματική με την οικογενειακή ζωή. Και αυτό έχει συνέπειες στην ισορροπία της ως άτομο.

Όλοι μας γνωρίζουμε, ότι οι εργοδότες δεν προτιμούν παντρεμένες γυναίκες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι Ελληνίδες, που θέλουν να κάνουν καριέρα, που θέλουν να προχωρήσουν και να πραγματοποιήσουν τα όνειρά τους, να αναβάλουν συνεχώς την απόφασή τους να αποκτήσουν παιδί. Έτσι, βλέπουμε στις αστικές, κυρίως, κοινωνίες γυναίκες να αποφασίζουν να αποκτήσουν παιδί στα 35 τους και πάνω. Η ηλικία αυτή, ωστόσο, βιολογικά δεν είναι τόσο κατάλληλη, γιατί είναι μια πιο περασμένη ηλικία, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν μπορεί να αποκτήσει τότε παιδί. Αυτό, σε συνδυασμό με το άγχος, την ατμοσφαιρική ρύπανση και άλλους παράγοντες, την εμποδίζει, γι' αυτό και είναι πολύ αυξημένα τα προβλήματα τεκνοποίησης που αντιμετωπίζει η γυναίκα. Αυτό είναι ένα πρόβλημα πολύ σημαντικό, γιατί είναι πολύ επώδυνο ψυχολογικά και οικονομικά και, όπως είπα, προηγουμένως έχει επιδράσεις στην ισορροπία της γυναίκας.

Θα ήθελα να αναφέρω με κάποια επιφύλαξη, γιατί δεν είναι πλήρως εξακριβωμένο, ότι πολλές φορές συνδέονται οι ορμόνες που της χορηγούνται, όταν προσπαθεί να τεκνοποιήσει και έχει πρόβλημα, με τον καρκίνο του μαστού.

Αυτό το αναφέρω για να σας δείξω πως η γυναίκα στη σύγχρονη κοινωνία προβληματίζεται πολύ για να γίνει μητέρα, γιατί πιέζεται. Ωστόσο, ακόμα και όταν αποκτήσει παιδί, οι δυσκολίες είναι πάρα πολλές, γιατί πρέπει να είναι ταυτόχρονα υπεύθυνη εργαζόμενη, μητέρα, σύζυγος και νοικοκυρά. Αυτό, όμως, είναι δύσκολο. Αν και τα καταφέρνει, οι ώρες τις ημέρας είναι είκοσι τέσσερις, δεν μπορεί να τις κάνει πενήντα δύο. Γι' αυτό και συχνά παρατηρούνται φαινόμενα όπως τα εξής: Η γυναίκα υποφέρει από σωματική και ψυχική κόπωση, γιατί στην ιεράρχηση των υποχρεώσεών της η ψυχαγωγία και η ξεκούρασή της είναι συνήθως στο τέλος. Έτσι, παρατηρούμε αυξημένα κρούσματα κατάθλιψης στη γυναίκα του 2006 και ψυχολογικά προβλήματα. Επίσης, ένα μεγάλο ποσοστό των διαζυγίων οφείλεται στην υπεραπασχόληση της γυναίκας. Ακόμη, παρατηρούνται αυξημένα κρούσματα παιδικού άγχους, το οποίο οφείλεται στην απουσία της μητέρας από το σπίτι. Το αποτέλεσμα της απουσίας της μητέρας από το σπίτι είναι και η εξασθένηση των οικογενειακών δεσμών, που συχνά θεωρείται αίτιο των κοινωνικών προβλημάτων, που αντιμετωπίζει η Ελλάδα σήμερα. Φυσικά, για όλα αυτά δεν ευθύνεται η γυναίκα, αλλά η

ελλιπής υποστήριξη που λαμβάνει από τον περίγυρο, από την κοινωνία στην προσπάθειά της να πραγματοποιήσει τα όνειρά της, να είναι οικονομικά ανεξάρτητη και να πετύχει τελικά αυτό που θέλει στη ζωή της. Μάλιστα, ειδικά στην επαρχία, αυτή η προσπάθειά της αντιμετωπίζεται με καχυποψία. Γι' αυτό θεωρώ ότι είναι απαραίτητο η Πολιτεία να βοηθήσει τη γυναίκα να συνδυάσει την οικογενειακή και την επαγγελματική της ζωή. Αυτό μπορεί να γίνει με πάρα πολλούς τρόπους. Πρώτα-πρώτα, πιστεύω ότι πρέπει να ενθαρρύνονται οι εργοδότες να προσλαμβάνουν μητέρες ή γυναίκες παντρεμένες, οι οποίες πρόκειται να γίνουν μητέρες. Επίσης, είναι απαραίτητο να δημιουργηθούν οργανωμένοι δημόσιοι παιδικοί σταθμοί. Ένα άλλο σημαντικό που πρέπει να γίνει, είναι να αλλάξει λίγο η νοοτροπία μας και πιο πολύ η νοοτροπία των ανδρών, που θεωρούν ότι το νοικοκυριό είναι μία δουλειά αποκλειστικά για τη γυναίκα. Εφόσον η γυναίκα εργάζεται το ίδιο με τον άνδρα έξω από το σπίτι, θα πρέπει να εργάζεται το ίδιο και μέσα στο σπίτι.

Φυσικά, όλα αυτά που είπα, θεωρώ ότι είναι απαραίτητο να γίνουν, έτσι ώστε η γυναίκα να μπορέσει να ισορροπήσει ανάμεσα στην επαγγελματική και οικογενειακή της ζωή ως άτομο.

Ίσως, κάποιιοι να θεωρήσουν ότι είναι αδυναμία της γυναίκας, το ότι δεν μπορεί να τα καταφέρει και θέλει βοήθεια από την Κυβέρνηση. Θεωρώ, όμως, ότι είναι χρέος της, από τη στιγμή που δεν θεωρούν αυτονόητο, ότι η γυναίκα πρέπει να βοηθηθεί.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Παρότι εδώ είμαι απλώς για να συντονίζω τη συζήτηση και όχι για να κάνω παρεμβάσεις, θα ήθελα να πω στη συνάδελφο Βουλευτή, ότι οι παρατηρήσεις της ήταν πάρα πολύ σωστές.

Επίσης, θα ήθελα να πω στις γυναίκες, που είναι η πλειοψηφία της Επιτροπής μας, ότι τα πράγματα δεν είναι τόσο δύσκολα, όσο φαντάζεστε. Εγώ δούλευα και πριν πολιτευτώ, ήμουν δικηγόρος, έχω δύο γιους, οι οποίοι είναι φοιτητές, έχω μία ευτυχισμένη οικογένεια.

Φτωινή, δεν είναι θέμα των ανδρών το τι θα γίνει. Είναι θέμα των γυναικών και του πώς θα μεγαλώσουμε τα παιδιά μας.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελπινίκη Κούκουλα, από το Νομό Λέσβου.

ΕΛΠΙΝΙΚΗ ΚΟΥΚΟΥΛΑ (Νομός Λέσβου): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι η πατρίδα μας βρίσκεται στο σταυροδρόμι μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων, αφού αποτελεί γέφυρα της Ασίας και των Βαλκανικών χωρών

με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ταυτόχρονα, η χώρα μας, εδώ και χρόνια, έχει ανοίξει τα σύνορά της σε οικονομικούς μετανάστες φτωχών χωρών, ιδίως από πρώην ανατολικές χώρες, στις οποίες η Ελλάδα έχει γεωπολιτικά και οικονομικά συμφέροντα. Κατά συνέπεια, έχει μετατραπεί σε πολυπληθυσμική χώρα, με ό,τι αυτό συνεπάγεται διαφορετικοί πολιτισμοί, ήθη και έθιμα, εργασιακές σχέσεις, κοινωνική συμπεριφορά. Ανάμεσα σε αυτούς που έρχονται για να εργαστούν, έρχονται και στοιχεία του οργανωμένου εγκλήματος, τα οποία δρουν αυτοτελώς ή με τη συνεργασία ντόπιων κακοποιών. Οφείλουμε, συνεπώς, να επαγρυπνούμε και να προστατεύουμε την κοινωνία μας από φθοροποιές ενέργειες, που διαταράσσουν τη ζωή των εργαζομένων και δημιουργούν αρνητικά πρότυπα για τους νέους. Έχει διαπιστωθεί ότι, κάθε φορά που η συντεταγμένη πολιτεία έρχεται αντιμέτωπη με το οργανωμένο έγκλημα, είτε για λόγους τακτικής και ουσίας είτε γιατί έτσι θέλουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, χαμένη σε επίπεδο εντυπώσεων είναι η Πολιτεία. Αυτό δημιουργεί ανησυχία στην κοινή γνώμη και γελοιοποιεί, πολλές φορές, στα μάτια των πολιτών τις ικανότητες της κρατικής εξουσίας. Η κρατική ασφάλεια υλοποιείται από τα Σώματα Ασφαλείας και τις Ένοπλες Δυνάμεις. Τι οφείλουμε να πράξουμε εμείς ως νομοθετική εξουσία; Να καθιερώσουμε τους κανόνες εύρυθμης λειτουργίας τους, ουσιαστικής εκπαίδευσης και εφοδιασμού τους με υπερσύγχρονα μέσα, απαραίτητα και για την πρόληψη και για την αποτελεσματική καταστολή. Ακόμα, χρειάζονται και ψυχολογική υποστήριξη για την αντιμετώπιση σοβαρών κρίσεων. Δεν είναι δυνατό να έχουμε μόνο απαιτήσεις, από αυτούς που ασκούν την κρατική ασφάλεια. Πρέπει, πρώτα απ' όλα, να τους δεχθούμε ως συνανθρώπους μας, να τους αντιμετωπίσουμε με συμπάθεια και κατανόηση, καθώς και με ανοχή στα λάθη τους, ούτως ώστε να κρατήσουν υψηλά το ηθικό τους. Να μην ξεχνάμε ότι διαχρονικά, ακόμα και στις πιο οργανωμένες πόλεις, το οργανωμένο έγκλημα βρίσκεται πάντα ένα βήμα μπροστά από τα ελεγκτικά όργανα. Πόσο μάλλον στη χώρα μας, που πρωταγωνίστησε η τρομοκρατία με διεθνείς διασυνδέσεις, όπου η φιλοσοφία του μέσου Έλληνα ταυτίζει τη δημοκρατία με την ασυδοσία, με αποτέλεσμα να βρίσκουν πρόσφορο έδαφος οι κάθε μορφής κουκουλοφόροι, τρομοκράτες, εμπρηστές και κακοποιοί.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να εξοπλίσουμε την κρατική ασφάλεια με όλα τα υπερσύγχρονα οπλικά και ηλεκτρονικά συστήματα, που θα απλουστεύσουν τη δράση τους και θα βελτιώσουν την αποτελεσματικότητά τους. Κυρίως, όμως, θα

προστατεύσουν τους νέους μας από το ηλεκτρονικό έγκλημα, την πατρίδα μας από τη λαθρομετανάστευση και οποιαδήποτε ξένη επιβουλή και τέλος, το κοινωνικό σύνολο από τους πάσης μορφής και φυλής εγκληματίες.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Βασιλική-Αγγελική Νάση, από την Α' Περιφέρεια της Αθήνας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ-ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΝΑΣΗ (Α' Αθηνών): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα πολύ σύντομα να εκθέσω μερικές βασικές σκέψεις και ερωτήσεις, για το θέμα της πολιτικοποίησης και κομματικοποίησης των νέων, αποσκοπώντας στο να κεντρίσω το ενδιαφέρον σας και μόνο, ώστε να τις κριτικάρετε κάποια στιγμή, αφού πιστεύω ότι πιθανή υλοποίησή τους κινείται μάλλον στη σφαίρα του ρομαντικού.

Κατ' αρχήν, θέτω το θέμα των φοιτητικών οργανώσεων της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Εκτιμώ, ότι στην πλειοψηφία τους ανήκουν πολιτικά σε κάποια από τα υπάρχοντα πολιτικά κόμματα. Θεωρώ ότι αυτό είναι και λογικό και σημαντικό, γιατί διαφορετικά θα εκπροσωπούσαν μόνο τον εαυτό τους, θα ήταν περιθωριοποιημένες ομάδες ρομαντικών νέων έξω από την κοινωνία. Γεννώνται, όμως, για το θέμα οι εξής απορίες: Ποια είναι η πραγματική και ουσιαστική συμμετοχή των οργανώσεων αυτών στη διαμόρφωση των γενικότερων πολιτικών;

Ποια είναι η συνολική και η επιμέρους άποψή τους, από ποια πολιτικά κόμματα και μέσα μαζικής ενημέρωσης προβάλλεται και κατά πόσο λαμβάνεται υπ' όψιν η άποψη των νεολαίων, κατά τη διαμόρφωση των γενικότερων πολιτικών, από τα πολιτικά κόμματα; Μήπως οι οργανώσεις αυτές γίνονται, αθέλητα προφανώς, αντικείμενο εκμετάλλευσης από τα πολιτικά κόμματα, για να στηρίξουν, με την πλασματική υποστήριξη των νέων, κομματικά συμφέροντα και όχι πολιτικές; Και μήπως χρειάζεται μία ριζική αναθεώρηση της οργάνωσης των νεολαίων, της φιλοσοφίας τους, των επιδιώξεών τους και της δράσης τους; Μήπως οδηγούμαστε με την αποδοχή, αλλά και τη στήριξη αυτής της κατάστασης, στην κομματικοποίησή μας; Και νομίζουμε ότι εμείς διαμορφώνουμε το μέλλον μας, επειδή ελάχιστες φορές ακούγεται και η άποψή μας;

Για να μην εκληφθούν, βέβαια, όσα προανέφερα μηδενιστικά ή ανατρεπτικά, θα ήθελα να τονίσω την αξία των δασκάλων μας, των πολιτικών, των συμμετεχόντων στις οργανώσεις των φοιτητών, των θεσμών, των αξιών και όλων αυτών, που διαθέτουν και πίστη και εμπειρία

και επιθυμούν να διαμορφώσουν ένα καλύτερο μέλλον για εμάς και την Ελλάδα. Αισθάνομαι, όμως, ταυτόχρονα την ανάγκη να αναδείξω και τις δικές μου επιθυμίες, τα δικά μου τωρινά και μελλοντικά θέλω και να μην πιστέψω άκριτα ό,τι οι άλλοι θέλουν ή θα τους βόλευαν να θέλουν.

Ένα δεύτερο σχετικό ερώτημα τίθεται ενόψει της εισαγωγής μας, με το καλό, στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Έχουμε τη δυνατότητα να συμμετέχουμε στις προαναφερθείσες οργανώσεις; Ή θα επιλέξουμε αυτή, που εκπροσωπεί και συγγενεύει στο πολιτικό κόμμα των γονιών μας; Ποιος και γιατί μας προετοίμασε; Ποιες είναι οι συζητήσεις μας στο λύκειο, ποιες οι δραστηριότητές μας, ποιες οι αμφισβητήσεις μας, οι κατευθύνσεις των καθηγητών μας; Είμαστε πολύ μικροί ακόμα για τέτοια θέματα; Τότε, πώς ξαφνικά θα γίνουμε σε ένα χρόνο πολίτες ενεργοί, με δικαίωμα ψήφου και ενεργούς συμμετοχής στα κοινά; Μήπως κινδυνεύουμε να ακολουθήσουμε την πεπατημένη; Η εδώ παρουσία μας είναι ένα πρώτο ερέθισμα. Η άποψή μου, συμπερασματικά, είναι αναθεώρηση της στάσης μας με απόλυτο σεβασμό στις αξίες και στα ιδανικά μας, στους γονείς μας, στους δασκάλους, στην ελληνική κοινωνία, αλλά με περισσότερη κριτική και απαιτήσεις από την Πολιτεία, αφού συνειδητοποιήσουμε το δικό μας χρέος απέναντι σ' αυτή την κοινωνία και αφού πρώτα διαμορφώσουμε σοβαρές απαιτήσεις για τους εαυτούς μας.

ΖΩΗ ΜΑΚΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευγενία Αναστασοπούλου, από τη Β' Περιφέρεια της Αθήνας.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ (Β' Αθηνών): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, οι περισσότεροι σ' αυτή την Αίθουσα κατάγεσθε, πιθανότατα, από κάποιο χωριό της ελληνικής περιφέρειας. Έχετε, όμως, αναρωτηθεί ποτέ πώς κυλάει η ζωή στην ιδιαίτερη πατρίδα σας, όταν οι διακοπές σας τελειώνουν και αναγκάζεσθε να επιστρέψετε στην πόλη; Οι γονείς σπεύδουν να δικαιολογηθούν : «Μα, στην πόλη βρίσκονται οι δουλειές, τα φροντιστήρια των παιδιών». Τελικά, Ελλάδα είναι μόνο η Αθήνα; Σύμφωνα με στοιχεία της τελευταίας απογραφής της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, ο πληθυσμός της Ελλάδας είναι έντεκα εκατομμύρια άνθρωποι, εκ των οποίων τα πέντε εκατομμύρια ζουν και εργάζονται στην Αθήνα. Τα αποτελέσματα της αστυφιλίας είναι ορατά σε όλους τους τομείς. Όσον αφορά στον οικονομικό τομέα, ο υπερπληθυσμός των πόλεων αυξάνει την ανεργία, ενώ, αντίθετα, οδηγεί σε μείωση των γεωργικών και κτηνοτροφικών δραστηριοτήτων. Κατά

συνέπεια, η εργασία στην πόλη δεν επιφέρει ικανοποιητικά αποτελέσματα. Προβλήματα, που συνδέονται με τον κοινωνικό τομέα, είναι η αλλοτρίωση και η υποβάθμιση της ποιότητας ζωής, η απομόνωση και η αποξένωση των πολιτών, που βαθμιαία μπορεί ακόμα και να δημιουργήσει ψυχολογικά προβλήματα στα άτομα. Ευνοείται, συνεπώς, η εκδήλωση φαινομένων κοινωνικής παθογένειας, όπως ο ρατσισμός και η βία. Καταστροφικές είναι οι συνέπειες της αστυφιλίας και για το περιβάλλον. Η άναρχη δόμηση επιβαρύνει τη φύση, ενώ το κυκλοφοριακό πρόβλημα ευθύνεται κυρίως για τη μόλυνση της ατμόσφαιρας. Σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από έντονο διεθνισμό, οι παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμα της χώρας μας κινδυνεύουν να εξαφανιστούν. Η Ελλάδα διαθέτει την πλουσιότερη πολιτιστική ταυτότητα, την οποία κινδυνεύει να χάσει.

Γίνεται, άρα, φανερό, ότι η αποκέντρωση παραμένει η μόνη λύση των παραπάνω προβλημάτων. Κίνητρα, όμως, για μετακίνηση των πολιτών στην επαρχία, δεν υπάρχουν. Είναι, συνεπώς, απαραίτητο να αναβαθμιστεί η περιφέρεια, ώστε να προσφέρει ίσες ευκαιρίες με τα μεγάλα αστικά κέντρα. Αρχικά, πρέπει να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας, να ανοίξουν εργοστάσια και βιοτεχνίες, να δοθούν οικονομικά κίνητρα στους αγρότες και να ενθαρρυνθούν οι ήπιες μορφές τουρισμού, αγροτουρισμός, θρησκευτικός τουρισμός κ.λπ.

Στη συνέχεια, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να βελτιωθούν οι συγκοινωνίες. Η Εγνατία Οδός αποτέλεσε έργο υψίστης σημασίας για τις περιοχές της Βόρειας Ελλάδας, οι θαλάσσιες συγκοινωνίες, όμως, ακόμα υστερούν. Προκειμένου να υπάρξει άνθηση της πολιτιστικής ζωής, είναι αναγκαίο να ιδρυθούν στις επαρχιακές περιοχές πολιτιστικοί σύλλογοι, θέατρα, αίθουσες διαλέξεων, κινηματογράφοι και βιβλιοθήκες. Αντίστοιχη βελτίωση θα πρέπει να υπάρξει και στον τομέα της υγείας, με τη λειτουργία νοσοκομείων με σύγχρονο εξοπλισμό, καθώς και στον εκπαιδευτικό τομέα με τη λειτουργία πανεπιστημίων, ακόμη και στις συνοριακές περιοχές. Ο βασικότερος, όμως, στόχος της πολιτείας θα πρέπει να είναι, να κρατήσει τους νέους στην επαρχία. Αυτό μπορεί να το πετύχει, δίνοντάς τους την ευκαιρία για επαρκή και πολύπλευρη μόρφωση, δημιουργώντας για παράδειγμα, κέντρα εξοπλισμένα με τα τελευταία επιτεύγματα της τεχνολογίας, ενισχύοντας οικονομικά τα νέα ζευγάρια και παρέχοντας αποδοτικές θέσεις εργασίας. Εξίσου απαραίτητη είναι και η αποκέντρωση υπηρεσιών. Το Υπουργείο Γεωργίας, για παράδειγμα, οφείλει να βρίσκεται στην καρδιά της γεωργικής παραγωγής, το θεσσαλικό κάμπο, ενώ το Υπουργείο Ναυτιλίας, στο μεγαλύτερο

νησί της χώρας μας, στην Κρήτη.

Τέλος, το κράτος θα πρέπει να συνεργαστεί με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, προκειμένου να παρακινήσει τους πολίτες να επιστρέψουν στην ύπαιθρο, αλλά και να διαφημίσει τις ομορφιές κάποιου τόπου, όχι μόνο για τουριστικούς λόγους. Θεματοφύλακας παραδόσεων, πυρήνας οικονομικής ανάπτυξης, πηγή εργατικού δυναμικού, η ελληνική επαρχία πρέπει και οφείλει να αναπτυχθεί, γιατί, τελικά, Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα.

ΖΩΗ ΜΑΚΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αναστασία Πραξιτέλους από το Νομό Αργολίδας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ (Νομός Αργολίδας): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί κύριοι, κυρίες, φίλοι, χθες αναφέρθηκα στις φυλακές και, κυρίως, στις ευπαθείς ομάδες πληθυσμού, στην κράτηση δηλαδή γυναικών και ανήλικων παιδιών. Λόγω έλλειψης χρόνου δεν θα αναφερθώ στις φυλακές Κορυδαλλού ή στα Σωφρονιστήρια Κασσαβέτειας κ.λπ., παρά μόνο στα κρατητήρια της Αμυγδαλέζας. Διάβασα πολλά. Με καλοπιστία, δεχθείτε το απόσταγμα των όποιων δικών μου ερευνών. Στην Αμυγδαλέζα κρατούνται καθημερινά 100-120 γυναίκες και παιδιά. Λόγος της κράτησής τους, η έλλειψη νομιμοποιητικών εγγράφων παραμονής στη χώρα. Είναι μετανάστριες χωρίς νόμιμα χαρτιά, θύματα παράνομης διακίνησης και εμπορίας, πρόσφυγες. Σε κελιά δέκα τετραγωνικών μέτρων στοιβάζονται πάνω σε κτιστά κρεβάτια 14-16 γυναίκες. Ο προαυλισμός περιορίζεται σε καγκελόφρακτο χώρο, δηλαδή σε κλουβί, μία-δυο φορές την εβδομάδα, ανάλογα με την διάθεση του προσωπικού. Δεν υπάρχει ζεστό νερό και θέρμανση, κανενός είδους ιατρικός έλεγχος, άρα και περίθαλψη. Το κράτος ενδιαφέρεται απλώς για τη γρήγορη και με συνοπτικές διαδικασίες απέλαση αυτών των ατόμων. Συχνά έχουν καταγγεληθεί και ξυλοδαρμοί, ακόμα και βιασμοί γυναικών από αστυνομικούς. Αναρωπιέται κανείς, από ποιους τελικά κινδυνεύουν αυτά τα πλάσματα. Τα παιδιά, που κρατούνται στην Αμυγδαλέζα, είναι ανήλικα, που απλά ακολουθούν τις οικογένειες ή και τον γονέα ή και τον διακινητή. Η κράτησή τους συγκρούεται με το ελληνικό Σύνταγμα και τη διεθνή σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού, που προβλέπουν παροχή κατάλληλων συνθηκών για την υγιή ανάπτυξη και κατά συνέπεια ασφαλή επαναπατρισμό. Η απέλαση, δηλαδή το άδειασμα των παιδιών στα σύνορα, είναι ενάντια σε κάθε αρχή δικαίου. Τροφοδοτούνται τα κυκλώματα εμπορίας και διακίνησης, καθώς τα παιδιά μένουν μόνα τους και έκθετα σε κάθε είδους μαστροπό. Τα υπόλοιπα δικά σας, μια μοιρασιά ήταν αυτά. Από εκεί και πέρα, ό,τι

πέρασε και έφυγε, άχρηστο. Ό,τι έμεινε στην καρδιά, χρήσιμο. Ας θυμόμαστε, πάντως, ότι κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να θεωρείται λαθραίος.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Ανδρέας Νείρος από το Νομό Ροδόπης έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΕΙΡΟΣ (Νομός Ροδόπης): Αξιότιμη Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, προέρχομαι από τη Ροδόπη. Θα συμφωνήσω με τη συνάδελφο από την Κύπρο και με τη συνάδελφο από τη Β΄ Αθηνών, όσον αφορά στην αστυφιλία.

Προέρχομαι από τη Ροδόπη, μια περιοχή που βιώνει την αστυφιλία και την ερήμωση της υπαίθρου σε όλο της το μέγεθος. Δε θα σας πω τις συνέπειες αυτής της κατάστασης, γιατί είναι ευνόητες. Ποιος, όμως, ενδιαφέρθηκε γι' αυτό το μείζον πρόβλημα της χώρας μας; Κανείς. Και αν όχι κανείς, ελάχιστοι ενδιαφέρθηκαν. Ή αν όχι ελάχιστοι, κάποιιοι ενδιαφέρθηκαν και προσπάθησαν να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα επιφανειακά.

Εγώ έζησα στο χωριό και έχω συγγενείς εκεί. Πρόλαβα να ζήσω κάποια πανηγύρια, κάποιες εκδηλώσεις, που πρόσφεραν ζωή στο χωριό, που μας έκαναν πιο κοινωνικούς. Από τους παππούδες μου έμαθα, ότι κάποτε αυτά τα χωριά έσφυζαν από ζωή. Γίνονταν λαϊκές εκδηλώσεις, εκδηλώσεις, που συντηρούσαν έναν πολιτισμό αληθινό και γνήσιο. Κανείς, όμως, δε νοιάστηκε για την ύπαιθρο, για τον κόσμο που παλεύει για μας, για να μας παρέχει όλα όσα βλέπουμε γύρω μας.

Σε αυτήν τη δίχως τέλος κατάσταση είμαστε όλοι συμμετοχοί. Τα χρόνια που πέρασαν έφεραν την ερήμωση. Χάθηκαν όλες αυτές οι πηγαίες εκφράσεις του απλού κόσμου, που ήταν γι' αυτούς η ζωή. Τα χρόνια που πέρασαν, έδειξαν ότι ούτε και με την ένταξη της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση δε βελτιώθηκε το θέμα. Και αυτή συνέβαλε σε άλλα θέματα ουσιαστικά και θετικά σε άλλους τομείς. Πιθανόν λάθος χειρισμοί έφεραν αυτά τα αποτελέσματα, όμως.

Επιτρέψτε μου να προτείνω, πώς θα μπορούσαν να γίνουν βήματα για τη λύση του προβλήματος. Προτείνω, να δείτε όλοι, ότι το πρόβλημα είναι υπαρκτό και πολύ σοβαρό. Μία επίσκεψη στην ύπαιθρο θα σας πείσει. Είναι ανάγκη να σωθεί η ύπαιθρος, γιατί μαζί της χάνεται και η κληρονομιά μας. Το χρέος της Πολιτείας απέναντι στην ύπαιθρο είναι να δημιουργήσει υποδομές κάθε είδους, να ενισχύσει πνευματικούς και πολιτιστικούς συλλόγους, που αποτελούν τα προπύργια της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Πιστέψτε με, δεν έχω τίποτα με τις μεγαλουπόλεις. Απλά, ενδιαφέρομαι και σκέφτομαι την πορεία και την τύχη της υπαίθρου. Το ερώτημα που θέτω, είναι το εξής: Πώς μπορεί μία χώρα να χαρακτηρίζεται ζωντανή, χωρίς να έχει αναπτυγμένη και ζωντανή την υπαίθρο; Με όλο το σεβασμό προς όλους θα τολμήσω να πω, πως Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα και οι μεγαλουπόλεις της. Ελλάδα είναι και η υπαίθρος, που σήμερα όμως νοσεί, σβήνει και μαζί της χάνεται μια κουλτούρα και μια ζωή, που θα μπορούσε να συντηρήσει και να θρέψει πολλές γενιές νέων.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής, Σταύρος Φωκάς από το Νομό Ευβοίας έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΦΩΚΑΣ (Νομός Ευβοίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να αναφερθώ και εγώ στην αποξένωση των νέων από την πολιτική. Δυστυχώς, η πλειονότητα των σύγχρονων νέων αδιαφορεί για τα πολιτικά δρώμενα και αγνοεί τις βασικές αρχές του πολιτεύματός μας. Αυτό το γεγονός οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην οικογένεια, που παρουσιάζει τους πολιτικούς και το κράτος ως εχθρό και στη αρνητική στάση των γονέων, σε συνδυασμό με την έμφυτη τάση των νέων για αμφισβήτηση. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την απαξίωση των εφήβων προς την πολιτική. Αλλά και το σχολείο, κάθε άλλο παρά συνεισφέρει στην αντιμετώπιση του προβλήματος, καθώς οι μαθητικές κοινότητες είναι υποβαθμισμένες και το μάθημα του Δικαίου, που διδάσκεται στη Β΄ Λυκείου, θεωρείται από τους πιο πολλούς μαθητές δυσνόητο. Με τη σειρά τους τα Μ.Μ.Ε. αποπροσανατολίζουν, ασχολούνται με τις ειδήσεις των λαμπερών αστέρων και τα ριάλιτι και δεν επικεντρώνονται σε σημαντικά κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα. Ακόμη πιο λυπηρό είναι το γεγονός, ότι οι σύγχρονοι νέοι δεν έχουν ως πρότυπα πολιτικούς. Οι πιο πολλοί νέοι έχουν συνδυάσει τους πολιτικούς με τις πελατειακές σχέσεις και τους ισχυρούς του χρήματος και τους βλέπουν ως εμπλεκόμενους σε οικονομικά σκάνδαλα. Γενικά, υπάρχει η αντίληψη ότι οι πολιτικοί είναι αλαζόνες ή απρόσιτοι. Αυτό που απομονώνει τους περισσότερους από εμάς από την πολιτική, είναι το αίσθημα αδυναμίας για παρέμβαση.

Εγώ, όπως και πολλοί συνομήλικοί μου, έχω την αίσθηση, ότι η ροή των γεγονότων καθορίζεται από τη στρατηγική των υπερδυνάμεων και ο μεμονωμένος άνθρωπος δεν έχει τη δυνατότητα να αλλάξει τη ροή των πραγμάτων. Πώς είναι δυνατόν να αγαπήσουν οι νέοι την πολιτική, τη στιγμή που βλέπουν τις ΗΠΑ και το Ισραήλ να καταστρέφουν τις αδύναμες

χώρες, καταπατώντας τα ανθρώπινα δικαιώματα και το Διεθνές Δίκαιο χωρίς να τους εμποδίζει κανείς; Ωστόσο, η δύναμη των νέων είναι πολύ μεγάλη και αρκεί να ριξουμε μια ματιά στην πρόσφατη ιστορία μας και στη γενιά του Πολυτεχνείου, που με τους αγώνες της κατάφερε να ανατρέψει τη δικτατορία.

Η συμμετοχή των νέων στα κοινά είναι αναγκαία, καθώς διαθέτουν ορμή, επαναστατικότητα και είναι φορείς προοδευτικών ιδεών. Για την αντιμετώπιση του προβλήματος είναι θετικό να υπάρχει δυνατότητα συμμετοχής των νέων σε θεσμοθετημένα όργανα τοπικού επιπέδου, που θα ασχολούνται με καθημερινά και τοπικά θέματα διότι αυτό αποτελεί μια μορφή πρώιμης πολιτικοποίησης. Έτσι, θα δίνει τη δυνατότητα στους νέους για λήψη αποφάσεων σε θέματα, που τους αφορούν. Καλό είναι να υπάρχει ενημέρωση για το Εθνικό Συμβούλιο Νεολαίας, μια ομοσπονδία οργανώσεων, που έχει ως στόχο τη διαρκή κατάκτηση σε θέματα, που αφορούν νέους και διοργανώνει ημερίδες, σεμινάρια, που στοχεύουν άμεσα σε αυτούς. Για να γίνει πιο προσιτή η πολιτική, είναι καλό να εξοικειωθούμε με τα σύγχρονα μέσα επικοινωνίας, όπως το διαδίκτυο. Μέσω του διαδικτύου, μπορούν να μοιραστούν οι νέοι και οι πολιτικοί κάποιους προβληματισμούς. Από πλευράς κοινωνίας, είναι απαραίτητη η κατανόηση της σημασίας της συμμετοχής των νέων στην πολιτική και να καταπολεμηθούν οι προκαταλήψεις εναντίον τους.

Τέλος, θέλω να εκφράσω τη χαρά μου για τη δυνατότητα, που μου δίνεται, να καταθέσω τους προβληματισμούς μου στη «Βουλή των Εφήβων», γιατί αυτή, κυρίως, είναι ο καλύτερος τρόπος, για να έλθουν οι νέοι σε επαφή με την πολιτική. Δίνεται η ευκαιρία στους συνομήλικούς μου να έλθουν σε επαφή με αυτό το πρόγραμμα. Η πολιτική έχει ανάγκη τους νέους για να ασκηθεί ορθότερα, αλλά και οι νέοι έχουν ανάγκη την πολιτική για να βελτιωθούν σε ηθικό επίπεδο και να γίνουν ενεργοί πολίτες.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η τιμή είναι και δική μας, κύριε Φωκά, που σας ακούμε και έχετε πολύ δίκιο, όταν λέτε ότι οι νέοι έχουν δύναμη. Και η ψήφος τους έχει δύναμη, αλλά και η συμμετοχή τους ακόμη περισσότερη αποτελεσματικότητα.

Ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Τίγκας από τη Β΄ Αθηνών έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΙΓΚΑΣ (Β΄ Αθηνών): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, να ευχηθώ κάθε επιτυχία και επιστροφή με το χρυσό στην Εθνική Ελλάδας μπάσκετ. Να συνεχίσω, λέγοντας, πως ως πολίτης της χώρας, που μου δόθηκε η

ευκαιρία σήμερα να εκθέσω τους προβληματισμούς μου και τις προτάσεις μου και επηρεαζόμενος από νέες μορφές εγκληματικότητας, που εμφανίζονται τελευταία και προβάλλονται σχεδόν καθημερινά από τον έντυπο και ηλεκτρονικό Τύπο, όπως το ηλεκτρονικό έγκλημα, το εμπόριο λευκής σάρκας ή οργάνων σώματος, οι οποίες με τη λοιπή εγκληματικότητα, ίσως, κλονίζουν το αίσθημα ασφάλειας των συμπολιτών μου, θεώρησα σκόπιμα ο λόγος μου να έχει ως πυρήνα τα Σώματα Ασφαλείας και τους εργαζόμενους σε αυτά, καθώς και τον τρόπο πάταξης της εγκληματικότητας.

Από την ενασχόλησή μου με το παραπάνω αντικείμενο, κατέληξα στις παρακάτω διαπιστώσεις, καθώς και τις αντίστοιχες προτάσεις για επίλυση ή έστω επίλυση των κατ' εμέ προβλημάτων.

Έλλειψη επαγγελματικής ευσυνειδησίας, πρόβλημα, που μπορεί να εκλείψει ή τουλάχιστον να μειωθεί σημαντικά με την καλλιέργεια και ανάπτυξη από την νηπιακή ηλικία σε όλους της συνείδησης του σωστού πολίτη. Επιλογή του επαγγέλματος με λανθασμένα κριτήρια, η λύση του οποίου είναι ο σωστός επαγγελματικός προσανατολισμός, υποβοηθούμενος σημαντικά από την καλλιέργεια της συνείδησης ως υπεύθυνου πολίτη, όπως προαναφέρθηκε. Ακολούθως, πρέπει να εστιάσουμε στην εκπαίδευση των αστυνομικών, που σήμερα είναι κυρίως θεωρητική, αλλά -ως γνωστόν- η θεωρία από την πράξη απέχει παρασάγγας. Προτείνω στα χρόνια φοίτησης στις στρατιωτικές σχολές, η εκπαίδευση να μοιραστεί σε θεωρητικό και πρακτικό επίπεδο. Δηλαδή, τα πρώτα δύο χρόνια να αποτελούν τη γενική θεωρητική εκπαίδευση, κατά την οποία οι εκπαιδευόμενοι θα εισάγονται στο αντικείμενο και στις αρχές του επαγγέλματός τους. Τα άλλα δύο χρόνια της βασικής τους εκπαίδευσης θα αποτελούν το χρονικό διάστημα εξειδίκευσής τους για δύο τομείς, όχι μόνο θεωρητικά αλλά και πρακτικά. Κατά την άποψή μου, θα ήταν απαραίτητο στις σχολές να δημιουργηθούν μικρογραφίες των διαφόρων υπηρεσιών των Σωμάτων Ασφαλείας, μέσω των οποίων θα εκπαιδεύονται πρακτικά όσοι φοιτούν.

Απαιτείται αναδιάρθρωση των υπηρεσιών και κυρίως εκ νέου ορθολογική κατανομή και διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού των Σωμάτων Ασφαλείας. Θα πρέπει να υπάρχει ξεκάθαρο νομικό πλαίσιο, που από τη μία θα δίνει αυτοπεποίθηση στους υπαλλήλους και από την άλλη θα λύνει τα προβλήματα της εγκληματικότητας. Εφοδιασμός με όλα τα απαιτούμενα υλικοτεχνικά μέσα, που θα βοηθήσουν αποφασιστικά τους εργαζομένους στην

υλοποίηση των επαγγελματικών τους στόχων. Αύξηση του μηνιαίου εισοδήματος, γεγονός, που θα τους επιτρέψει να δοθούν απερίσπαστοι στο εντεταλμένο τους καθήκον. Πέραν αυτού, θα μειώσει τα ποσοστά της ανεργίας, αφού έτσι θα καταπολεμηθεί το φαινόμενο της παράλληλης εργασίας και θα περιορίσει υπάρχοντα σήμερα φαινόμενα διαφθοράς.

Τέλος, ένα πρόβλημα ευρύτερα του δημοσίου τομέα είναι η αξιοκρατική κατάληψη θέσεων και αξιωμάτων. Σε ό,τι αφορά τους εργαζόμενους στα Σώματα Ασφαλείας, πρέπει να θεσπιστούν πραγματικά αξιοκρατικά κριτήρια προαγωγών και μεταθέσεων. Κορωνίδα αυτών των κριτηρίων θα μπορούσε να αποτελέσει η εκλογή της ηγεσίας των Σωμάτων Ασφαλείας από τους ίδιους τους εργαζόμενους και όχι η επιλογή της με όλα τα συνεπακόλουθα αυτής από την εκάστοτε πολιτική ηγεσία.

Ίσως, τα προβλήματα να φαίνονται πολλά, ίσως να φαίνονται δυσεπίλυτα, ίσως ακόμα να θεωρηθεί ότι οι προτεινόμενες λύσεις δε λύνουν τα προβλήματα. Υπάρχει λύση, που όμως μπορεί να χαρακτηριστεί ως παρορμητική και ριζοσπαστική: διάλυση και εκ νέου εν μία νυκτί σύσταση σε καινούργιες και στέρεες βάσεις των οργανισμών των Σωμάτων Ασφαλείας, κάτι, που προϋποθέτει μεν μακρόχρονο και μεγαλόπνοο σχεδιασμό, αλλά συμβάλλει στην επίλυση αρκετών τουλάχιστον προβλημάτων.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γεωργία Κάββουρα από το Νομό Αρκαδίας.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΒΒΟΥΡΑ(Νομός Αρκαδίας): Άκουσα, πριν μία κοπέλα να λέει πως η γυναίκα σήμερα αναμφισβήτητα αντιμετωπίζεται ισάξια με τον άνδρα. Εγώ αυτό δεν το βλέπω. Βλέπω πως η γυναίκα της επαρχίας –θα μιλήσω πιο ειδικά- υφίσταται πάρα πολλές προκαταλήψεις. Σίγουρα δεν αμφισβητώ, πως έχουμε κάνει πάρα πολλές προόδους. Βλέπουμε πως το έργο της γυναίκας είναι πάρα πολύ μεγάλο, γιατί αντιλαμβάνεται τα δικαιώματά της, έχει πάει μπροστά, όμως, συνεχίζουν να υπάρχουν κάποια ανόητα ταμπού, που την εμποδίζουν να προχωρήσει.

Θα θέσω το πρόβλημα σε τρία επίπεδα. Πρώτα απ' όλα, η γυναίκα γενικά έχει να ανταποκριθεί σε ένα πλήθος ρόλων. Είναι μητέρα, είναι σύζυγος, είναι νοικοκυρά και όλα αυτά της προσδίδουν ένα επιπλέον άγχος. Δε λέω πως ο άνδρας δεν έχει υποχρεώσεις, όσον αφορά την οικογένεια, όμως είναι πιο περιορισμένες. Επίσης, βλέπουμε πως όλα αυτά οφείλονται σε μία σειρά από αιτίες και πρώτα από όλα πώς τα παιδιά μεγαλώνουν μέσα σε

μια οικογένεια. Οι γονείς μεγαλώνουν πολλές φορές τα παιδιά τους και τα διαπαιδαγωγούν με την αντίληψη πως το κορίτσι έχει μια φυσική κατωτερότητα σε σχέση με το αγόρι, όμως, αυτό δεν ισχύει, πιστεύω. Άλλωστε, ο Θεός πρώτα δημιούργησε τον Αδάμ και, βλέποντας πως μόνος του δεν μπορεί να επιβιώσει, έστειλε και την Εύα.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα στην επαρχία είναι η διαζευγμένη γυναίκα. Βλέπουμε πως το διαζύγιο μιας γυναίκας στην επαρχία θεωρείται γεγονός. Είναι γεγονός σχολιασμού, οι κάτοικοι βρίσκουν την ευκαιρία να κουτσομπολέψουν, να σχολιάσουν ασυστόλως και σίγουρα αυτό τη στεναχωρεί ακόμη περισσότερο, σε μία περίοδο που, στην κυριολεξία, βάλλεται.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στη γυναίκα με εξώγαμο παιδί, την οποία, στην κοινωνία της επαρχίας, πιστεύω, πως μερικοί δε θα δίσταζαν να την λιθοβολήσουν πολλές φορές, εάν δεν είχε καταργηθεί αυτό το μέτρο. Όμως, δεν μπορώ να καταλάβω, τι καταδικάζουν. Καταδικάζουν τον έρωτα, την αγάπη, αισθήματα, που όλοι θέλουμε να νοιώσουμε κάποια στιγμή; Ίσως, καταδικάζουν την ενέργειά της, που μπορεί να μην την έκανε σκόπιμα. Όμως, θα ήθελα να υπενθυμίσω, πως η γυναίκα αυτή προτίμησε να δώσει ζωή σε ένα νέο πλάσμα και όχι να του τη στερήσει πριν καλά- καλά του τη δώσει.

Τα μέτρα, για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα, πιστεύω πως είναι δύσκολα και πρέπει να γίνουν σταδιακά. Πρώτα-πρώτα, η οικογένεια είναι το άλφα και το ωμέγα, όπως ανέφερα και πριν, και η παιδεία, που μπορεί να αντιμετωπίζει ισάξια όλα τα παιδιά ανεξάρτητα από το φύλο τους. Όπως είπε και ο Βολταίρος «η διχόνοια είναι η μεγαλύτερη πληγή ενός λαού, αλλά το μεγαλύτερο βάλασμό της είναι η αμοιβαία ανοχή». Για να αντέξει μια κοινωνία, θα πρέπει ο ένας να ανέχεται τον άλλο και να δείχνει υπομονή. Αλλά και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, σε συνεργασία με την Πολιτεία, μπορούν να έχουν μια καθοριστική συμβολή, αφού οι επαρχιώτες επηρεάζονται πάρα πολύ από αυτά και, έτσι, με διαφημίσεις θα μπορούσαν να προβάλλουν το ρόλο της γυναίκας και να αντιμετωπίσουν την υποβάθμισή της.

Τέλος, θα ήθελα να πω, πως αξίζει η προσπάθεια να αντιμετωπιστεί αυτό το πρόβλημα, να αλλάξουν λίγο οι αντιλήψεις, γιατί αυτό δεν το βλέπουμε μόνο από μυαλά, που χαρακτηρίζονται από άγνοια και από αμάθεια, αλλά το βλέπουμε και από ανθρώπους που έχουν μόρφωση να καταδικάζουν το γυναικείο φύλο πολλές φορές ή να στιγματίζουν γυναίκες, που έκαναν κάτι, που δε θεωρούν οι ίδιοι ηθικό, αλλά αντίθετα επιλήψιμο. Ελπίζω

να επηρεάσα κάποια ανδρικά μυαλά, ίσως, και να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα ικανοποιητικά.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Εγώ θα επιμείνω, ότι το πρόβλημα της εξίσωσης ανδρών και γυναικών –γιατί η ισότητα είναι δεδομένη– είναι γυναικεία υπόθεση. Το 2000 πολιτεύτηκα πρώτη φορά και ήταν χωριστά τα εκλογικά τμήματα ανδρών και γυναικών. Διαπίστωσα, ότι ψηφίστηκα πιο πολύ από τα ανδρικά τμήματα και λιγότερο από τα γυναικεία. Έκανα ανάλογες ερωτήσεις και στην άλλη Βουλευτή του νομού, αλλά και σε άλλες γυναίκες συναδέλφους, και είδα ότι αυτό μάλλον είναι ο κανόνας και όχι η εξαίρεση.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αριάδνη Λουτράρη από το Νομό Χίου.

ΑΡΙΑΔΝΗ-ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΛΟΥΤΡΑΡΗ (Νομός Χίου): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, στις σημερινές δημοκρατικές κοινωνίες παρατηρούμε ακόμα στοιχεία, που σαφώς αλλοιώνουν και απειλούν το θεμελιώδες δημοκρατικό υπόβαθρό τους. Ένα από αυτά είναι η απουσία αξιοκρατίας. Η αξιοκρατία ως πεμπτουσία του δημοκρατικού πολιτεύματος, όταν εκλείπει, είναι σαφές, ότι πολυάριθμοι κίνδυνοι εγκυμονούν. Με μια τέτοιου είδους έλλειψη πολιτεύματα όπως το δημοκρατικό, που θεωρείται το πλέον υγιές καθεστώς, κινδυνεύει από πλήθος καταστρεπτικών συνεπειών.

Στην Ελλάδα, οι περιπτώσεις αναξιοκρατικών συμπεριφορών και καταστάσεων αποτελούν σύνηθες φαινόμενο. Από ιστορικής πλευράς υπάρχουν στοιχεία, που μπορούν να τεκμηριώσουν αυτήν την πραγματικότητα. Κατάλοιπο της τουρκοκρατίας για παράδειγμα είναι το λεγόμενο ρουσφέτι, ενώ και η βαυαρική κυβέρνηση στο παρελθόν της ελληνικής ιστορίας απέβλεπε σε κάθε είδους εκμετάλλευση του λαού. Έχοντας υπ' όψιν αυτά, μπορεί με περισσότερη ευκολία να ανιχνεύσει κανείς τις ρίζες της αναξιοκρατίας στο μυαλό, αλλά και στην κοινωνικοοικονομική συμπεριφορά του Νεοέλληνα. Αυτά τα στοιχεία, σε συνδυασμό με άλλους παράγοντες, έκαναν τους Έλληνες να πιστέψουν, ότι το κράτος διάγεται γενικώς εχθρικά απέναντί τους.

Οι σημαντικότερες αιτίες της αναξιοκρατίας είναι λίγο ως πολύ γνωστές. Η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων και αξιωμάτων σε πρόσωπα συγγενικά ή φιλικά, ο νεποτισμός, όπως ξέρουμε, είναι μία από αυτές. Το παζλ συμπληρώνεται από το καθεστώς ευνοιοκρατίας, που επικρατεί απέναντι σε κάποια πρόσωπα, τον τυχοδιωκτισμό, το κυνήγι της εύκολης και απλής λύσης, καθώς και την οικονομική στενότητα, χαρακτηριστικό του κράτους από τα πρώτα χρόνια της ανεξαρτησίας του, αλλά των πολιτών του.

Επιπλέον, στις μεγάλες αστικές κοινωνίες η ανωνυμία, όπως και η έλλειψη εφαρμογής ελεγκτικών μηχανισμών καθιστούν τα πράγματα δυσκολότερα. Έχουμε συνακόλουθα οδηγηθεί σε ένα καθεστώς πελατειακών σχέσεων, πολλές φορές, που υπαγορεύει ακόμα και την ανταλλαγή ψήφου κυρίως σε τοπικά επίπεδα με την εξυπηρέτηση αναγκών της σύγχρονης κοινωνικής ζωής. Επιπτώσεις μιας αναξιοκρατικής νοοτροπίας σημειώνονται τόσο σε επίπεδο κοινωνίας όσο και σε επίπεδο ατομικό.

Σε μια αναξιοκρατική κοινωνία επικρατεί κλίμα πεισιμισμού και δυσπιστίας. Η αξία του ατόμου χάνεται και η ισότητα διακυβεύεται. Η παροχή ίσων ευκαιριών αυτομάτως διαγράφεται, παρατηρείται χαμηλή παραγωγικότητα και οποιοσδήποτε προοπτικές ανέλιξης και προόδου επισκιάζονται. Το άτομο με τη σειρά του υποφέρει από αισθήματα ανασφάλειας και απαισιοδοξίας. Ουσιαστικά υπόκειται σε εξευτελισμό, χάνει τους οποιοσδήποτε μηχανισμούς αυτογνωσίας, που είχε τυχόν αναπτύξει, και συχνά διαβρώνεται από ηθικής απόψεως. Είναι εμφανή τα κελεύσματα για συγκέντρωση συγκεκριμένων αξιών στο πρόσωπο ανθρώπων μιας κοινωνίας. Πρόκειται, όμως, για περιπτώσεις αξιών, που αποτελούν ένα προσωπίο κάλυψης οικονομικών συμφερόντων, με διαδεδομένο αποτέλεσμα τη διεύρυνση των συνεχώς αναπτυσσόμενων καπιταλιστικών τάσεων.

Αυτές οι «αξίες» παγιώνονται στο πλαίσιο των σημερινών κοινωνιών και καταβαρυνώνουν τα ουσιαστικά κριτήρια αξιών. Το χρέος κάθε πολιτείας, εφόσον αυτή επιθυμεί πρόοδο και ευμάρεια, είναι η θέσπιση ισχυρών κριτηρίων για τη σωστή επιλογή των καταλλήλων ατόμων στις αντίστοιχες θέσεις και αξιώματα. Ταυτόχρονα, θα πρέπει να υπάρχει μέριμνα, ώστε αυτά τα κριτήρια να εφαρμόζονται και να μην παραγκωνίζονται από τα συμφέροντα των ισχυρών κεφαλαιούχων. Ωστόσο, θα πρέπει να τηρείται περιορισμός και σε αντίστοιχες πιθανές αυθαιρεσίες από πλευράς κρατικής εξουσίας. Ουσιαστική και αποτελεσματική λύση είναι και σε αυτή την περίπτωση η αρχή ουσιαστικής ανθρωπιστικής παιδείας, έτσι ώστε να εμφυσηθούν στη νεολαία αξίες, όπως η τιμιότητα, η αυτογνωσία και η σημασία αυτής καθ' εαυτής της αξιοκρατικής συμπεριφοράς. Καθήκον και κάθε πολίτη ξεχωριστά είναι να καταβάλλει προσπάθειες, έτσι ώστε να μην αντιλαμβάνεται την Ελλάδα ως σώμα διαιρετό σε έθνος και κράτος. Θα πρέπει να δεχθεί την ενότητά του και να μην εξακολουθεί να πιστεύει ότι το κράτος αποτελεί εχθρό του. Διατηρώντας αυτή την πεποίθηση, δηλαδή, ότι η δική του οικονομική πρόοδος θα πρέπει να συμβαδίζει και να κινείται σε

συνάρτηση και με την ευμάρεια του κράτους, θα ισχυροποιείται εντός του το αίσθημα της δικαιοσύνης και, έτσι, η νοοτροπία και η ανάλογη προς το κράτος και προς τους συμπολίτες συμπεριφορά του θα διέπεται από ενισχυμένη αξιοκρατική διάθεση.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Τσιάπαλη από το Νομό Άρτας.

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΠΑΛΗ (Νομός Άρτας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, εκπροσωπώ το Νομό Άρτας, αλλά δεν κατάγομαι από αυτόν. Κατάγομαι από ένα χωριό του Νομού Αιτωλοακαρνανίας. Ζω εκεί και τα δεκαεφτά χρόνια της ζωής μου. Βρέθηκα εδώ χάρη σε μια εργασία, η οποία αναφερόταν στα προβλήματα, που βιώνω καθημερινά, είτε κατά περιόδους είτε όλες τις εποχές του χρόνου. Αναφέρθηκα, κυρίως, στην κοινωνική ανισότητα, η οποία υπάρχει όχι τόσο μεταξύ των κατοίκων της επαρχίας και της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, αλλά μεταξύ των κατοίκων των χωριών, σε σύγκριση με όλα τα αστικά κέντρα είτε πρόκειται για μια πόλη 30.000 χιλιάδων κατοίκων είτε πρόκειται για μια πόλη 5.000.000 είτε πρόκειται για μια πόλη 5.000 κατοίκων.

Στην ελληνική επικράτεια είναι συγκεντρωμένοι 11.000.000 άνθρωποι. Το μεγαλύτερο μέρος από αυτούς είναι συγκεντρωμένο στα αστικά κέντρα, τα οποία συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον και την προσοχή των περισσότερων. Όμως, αυτό για το οποίο πολλοί αδιαφορούν είναι, ότι ένα τμήμα αυτών των 11.000.000 ζει στα ορεινά και στα πεδινά χωριά της χώρας. Και εγώ ζω σε ένα ορεινό χωριό και γνωρίζω πολύ καλά τα προβλήματα, που αντιμετωπίζουμε. Τα προβλήματα της πόλης είναι σημαντικότερα, γιατί αφορούν περισσότερους ανθρώπους, αλλά εμείς στερούμαστε κάποια βασικά πράγματα, που για πολλούς θεωρούνται δεδομένα. Δε θέλω να στερήσω τον πολύτιμο χρόνο από τους άλλους Έφηβους Βουλευτές, γι' αυτό θα τα αναφέρω πολύ σύντομα.

Θέλω να ξεκινήσω από το πρόβλημα της ιατρικής περίθαλψης, η οποία είναι σχεδόν ανύπαρκτη. Φέρνω ως παράδειγμα το δικό μου χωριό. Ο αγροτικός γιατρός μάς επισκέπτεται μια φορά κάθε δεκαπέντε ημέρες. Αυτό είναι απαράδεκτο, τη στιγμή, που στους εκατό κατοίκους οι τριάντα είναι ηλικιωμένοι. Έτσι δεν υπάρχει ιατρική περίθαλψη και δεν υπάρχει γνώση για κάποια θέματα ιατρικά. Θέλω να αναφέρω το γεγονός –για να δείξω πόσο τραγική είναι η κατάσταση– του θανάτου συγχωριανού μου, ο οποίος πέθανε από καρδιακή ανακοπή στο καφενείο, μισή ώρα πριν έρθει ο αγροτικός γιατρός. Ίσως, αν ήταν εκεί, να είχε σωθεί.

Ένα άλλο πρόβλημα, που έχουμε, είναι με τα Σώματα Ασφαλείας. Περισσότερο μας δημιουργούν ανασφάλεια παρά ασφάλεια. Είμαστε απομακρυσμένοι και δεν μπορούν να μας εξυπηρετήσουν άμεσα. Έχουν παρατηρηθεί κλοπές, κυρίως σε κατοίκους ηλικιωμένους και σε ανθρώπους, που ζουν μόνοι τους. Ένα άλλο πρόβλημά μας είναι ο αποκλεισμός μας από τον υπόλοιπο κόσμο, εξαιτίας των καιρικών συνθηκών. Είμαστε «ελεύθεροι – πολιορκημένοι» στο ίδιο μας το σπίτι. Δεν έχουμε άμεση αντιμετώπιση από την εκάστοτε ηγεσία είτε πρόκειται για δημάρχους είτε για νομάρχες. Εκχιονιστικό μηχάνημα το χειμώνα φθάνει στο επόμενο χωριό, που βρίσκεται στα πέντε χιλιόμετρα, αλλά σε μας δε φθάνει ποτέ. Ηλεκτρικό δεν έχουμε, τηλέφωνο δεν έχουμε, νερό δεν έχουμε και, όμως, προσπαθούμε να επιζήσουμε.

Ένα άλλο πρόβλημά μας είναι η ερήμωση, την οποία εμείς δε γνωρίζουμε σε μεγάλο βαθμό, καθώς οι κάτοικοι ούτως ή άλλως είναι λίγοι. Οι περισσότεροι είναι ηλικιωμένοι και δεν μπορούν να φύγουν. Αυτοί, που μένουν, ασχολούνται με γεωργικές ή κτηνοτροφικές εργασίες. Επομένως, η μετάβασή τους σε κάποια πόλη δε θα τους ωφελήσει και πάρα πολύ. Συνεχίζω, λέγοντας, ότι σε αυτά τα χωριά υπάρχει και έλλειψη δημοσίων υπηρεσιών. Ακόμα υπάρχει και άνιση κατανομή ευκαιριών κυρίως για τους νέους και όχι μόνο. Εκτός του ότι δε συμμετέχουν σε όλα τα δρώμενα της Πολιτείας, αντιμετωπίζονται διαφορετικά από αυτούς, που βρίσκονται στις πόλεις, καθώς θεωρούν, ότι αυτά τα άτομα είναι κατώτερα, έχουν μια «χαμηλή κουλτούρα». Αυτό, που μας ανησυχεί περισσότερο, αν και αυτά τα προβλήματα είναι ήδη σημαντικά, είναι το μέλλον των παιδιών, των εφήβων, που βρίσκονται σε αυτά τα μέρη, γιατί γνωρίζουμε ότι τα παιδιά είναι το μέλλον. Κατά πόσο μπορούν αυτά τα παιδιά να μεταβούν σε κάποια πανεπιστήμια σε κάποια πόλη; Πώς μπορούν όταν δεν υπάρχει δυνατότητα; Πώς μπορώ εγώ να βρεθώ σε κάποιο πανεπιστήμιο, τη στιγμή, που βρίσκομαι μακριά από ένα αστικό κέντρο και δεν μπορώ να παρακολουθήσω μαθήματα ξένων γλωσσών ή μαθήματα πληροφορικής; Αυτά, αναγκαστικά, θα πρέπει να τα μάθουμε αργότερα, αν και όποτε μεταβούμε σε κάποιο αστικό κέντρο. Έτσι, υστερούμε πνευματικά και πολιτιστικά, σε σχέση με τα αστικά κέντρα ή ακόμη και σε σχέση με τις περιοχές κοντά σε αυτά. Τα παιδιά μας δεν μπορούν να παρακολουθήσουν οικονομικές, κοινωνικές, πολιτιστικές εξελίξεις. Όλα αυτά μας γεμίζουν ανασφάλεια, απογοήτευση και φοβόμαστε για το μέλλον μας. Χρειαζόμαστε πολλά, αλλά έχουμε πολύ λίγα.

Η κατάσταση βελτιώνεται λίγο, μόνο λίγο, πριν τις εκλογές. Το παρατηρώ αυτό, γιατί οι

εκλογές, που θα γίνουν τον Οκτώβριο, έχουν φέρει σε μας υποψήφιους δημάρχους, που προσπαθούν να προσελκύσουν τους κατοίκους, για να τους ψηφίσουν, τάζοντάς τους πολλά πράγματα. Η ανεξέλεγκτη ψηφοθηρία σε αυτά τα μέρη έχει ξεπεράσει κάθε όριο. Έχω παρατηρήσει λογαριασμούς της ΕΥΔΑΠ να μειώνονται σημαντικά, επειδή μάλλον αυτά τα άτομα είναι ψηφοφόροι τους. Όμως άλλα άτομα πληρώνουν τον λογαριασμό τους διπλάσιο και τριπλάσιο, καλύπτοντας έτσι το χρηματικό ποσό που μειώθηκε στους άλλους λογαριασμούς. Ακόμη γίνονται και προσωπικές χάρες. Μετά η κατάσταση μετά τη διεξαγωγή των εκλογών χειροτερεύει. Αυτός που θα αναδειχθεί είτε σε δήμαρχο είτε σε νομάρχη είτε σε δημοτικό σύμβουλο απομακρύνεται, για να ξανάρθει στις επόμενες εκλογές. Τους τοποθετούν, δηλαδή, πάλι στην απομόνωση, γιατί σε μια απομόνωση ζούμε σχεδόν.

Αυτό που θέλουμε, είναι η κατανόηση και βοήθεια για να έχουμε ίσες ευκαιρίες και να έχουμε και δικαιώματα. Άλλωστε, η κοινωνική ανισότητα ευθύνεται για όσα αντιμετωπίζουμε και βιώνουμε. Θέλουμε, λοιπόν, ισότητα στην παροχή υγείας, ασφάλειας και γενικότερα στην παροχή ευκαιριών, έτσι, ώστε να γίνουν τα πράγματα καλύτερα. Όσα συμβαίνουν, μας ωθούν να φύγουμε, παρά να ζήσουμε σε αυτούς τους τόπους, για να πάμε κάπου, που θα μπορούμε να κάνουμε χρήση των δικαιωμάτων μας.

Τέλος, θέλω να τονίσω, πως είναι κρίμα να μιλάμε για μία Ελλάδα του σήμερα, να μιλάμε για πολιτιστική, οικονομική και κοινωνική πρόοδο, ενώ χιλιάδες άνθρωποι και, κυρίως, έφηβοι έχουν ανάγκη τη βοήθεια της Πολιτείας, για να νιώσουν πραγματικά άνθρωποι.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρία Τσιάπαλη, απλώς να μου επιτρέψετε να σας ρωτήσω, το Λύκειο, στο οποίο παρακολουθείτε μαθήματα, είναι στο χωριό, που μας περιγράψατε ή μετακινήσθε;

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΠΑΛΗ (Νομός Άρτας): Μετακινούμαι.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Καθημερινά;

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΠΑΛΗ (Νομός): Καθημερινά.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Και πόση ώρα σας παίρνει αυτό;

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΠΑΛΗ (Νομός): Μισή ώρα περίπου.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Και απ' ό,τι κατάλαβα και για φροντιστήρια, ενδεχομένως, αν θελήσετε, το ίδιο θα κάνετε.

Έφηβοι Βουλευτές, να μου επιτρέψετε να σας παρουσιάσω τον πατέρα Μεταλληνό ο

οποίος είναι, φαντάζομαι, σε όλες και όλους γνωστός και η προσφορά του δεν περιορίζεται σε αυτά που ξέρουμε, αλλά βοηθά πολύ και στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων».

(Χειροκροτήματα)

Πρόκειται για εξαιρετικό παράδειγμα κληρικού και θα ήθελα να τον ρωτήσω, αν θα ήθελε να πει κάτι στα παιδιά τώρα ή αργότερα.

π. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ: Θα το κάνω αργότερα.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Απλώς, μας ενημερώνετε και είμαστε στη διάθεσή σας να σας ακούσουμε με προσοχή.

Το λόγο έχει τώρα ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Τσαντούκλας, ο οποίος είναι από τη Β΄ Περιφέρεια της Αθήνας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΑΝΤΟΥΚΛΑΣ (Β΄ Περιφέρεια Αθηνών): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, παρατηρούμε τον τελευταίο καιρό φαινόμενα αυξημένης νεανικής εγκληματικότητας. Θα ήθελα, εδώ, να αναφέρω ένα από τους βασικούς παράγοντες αυξημένης εγκληματικότητας, την τηλεόραση.

Τα τελευταία χρόνια το ενδιαφέρον των ανθρώπων, που μελετούν τις επιπτώσεις της τηλεόρασης στο κοινωνικό σύνολο και ιδιαίτερα στα νεαρά άτομα, κερδίζει όλο και περισσότερο το ζήτημα της επίδρασης στην ανθρώπινη προσωπικότητα των βίαιων τηλεοπτικών απεικονίσεων. Στη σύγχρονη εποχή οι ταινίες και τα προγράμματα απεικονίζουν όλο και περισσότερη βία, ξυλοκοπήματα, αψιμαχίες και δολοφονίες που αποτελούν κοινό θέμα στις περισσότερες ταινίες δράσης ή περιπέτειας. Οι άνθρωποι στις ταινίες δεν πεθαίνουν εξ αποστάσεως ή από κάποιο κτύπημα στο στομάχι ή να σωριάζονται στο έδαφος. Τώρα αιμορραγούν πολύ, υποφέρουν ακόμα περισσότερο. Η σφαίρα φαίνεται να διαπερνά το σώμα, το αίμα να αναβλύζει και να τρέχει από τα σώματα των θυμάτων. Η τηλεόραση χρησιμοποιεί αρκετή βία στα προγράμματά της και η τηλεοπτική βία έχει καταστεί καθημερινό φαινόμενο.

Όταν τίθεται το ερώτημα της επίδρασής της στα παιδιά και τους Έλληνες τηλεθεατές, οι απαντήσεις είναι θετικές. Η τηλεόραση αγαπά το κοινό, που αγαπά τη βία. Η βία πουλά και αυξάνει τη θεαματικότητα. Η βία, δυστυχώς, γίνεται ένα καταναλωτικό αγαθό. Τα εύλογα ερωτήματα βέβαια, που μας απασχολούν όλους μας, είναι: Πώς μεταβολίζει το άτομο αυτή τη

συσσώρευση βίας; Σε ποιο βαθμό η εικονική βία γεννά πραγματική βία; Ευθύνεται η τηλεόραση για την αύξηση της νεανικής εγκληματικότητας, που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια;

Τρία είναι τα σενάρια, που υιοθετούνται, και αυτά είναι οι τηλεοπτικές σκηνές βίας, που οδηγούν σε επιθετικές συμπεριφορές, επιθετικές τάσεις, που ενυπάρχουν στο άτομο, οδηγούν στην επιλογή βίαιων σκηνών. Η επιρροή και των δύο οφείλεται σε κοινωνικούς παράγοντες. Όσο πιο σκληρό και βίαιο είναι το περιβάλλον του ατόμου, τόσο πιο πολλές πιθανότητες έχει να επηρεαστεί από την προβαλλόμενη βία. Η βία δεν ορίζεται μέσα από τη σωματική βία, γιατί υπάρχουν πολλές μορφές. Ίσως, η πιο επικίνδυνη είναι η αόρατη και η ύπουλη, που έχει να κάνει με ένα αυταρχικό περιβάλλον, που αρνείται να αναγνωρίσει τις ψυχολογικές ανάγκες του εφήβου και την επιθυμία του να λειτουργήσει σαν ένα υπεύθυνο αυτόνομο άτομο. Σημαντικό ρόλο, βέβαια, παίζουν και τα πρότυπα. Οι εποχές που οι κακοί τιμωρούνταν, φαίνεται να ανήκουν στο παρελθόν. Οι κακοί ήρωες στο 40% των προγραμμάτων όχι μόνο δεν τιμωρούνται, αλλά παρουσιάζονται ως ήρωες, έτσι ώστε τα παιδιά να ταυτίζονται. Οι γονείς από τη μεριά τους οφείλουν να αλλάξουν τις συνήθειες τηλεθέασης και αν τα παιδιά τους θέλουν να παρακολουθήσουν τηλεόραση, πρέπει να τα ρωτήσουν, όπως ακριβώς ρωτάνε, για να βγουν έξω από το σπίτι, να πάνε κάπου ή να παίξουν. Να απαντούν με ερωτήσεις και όχι με ένα ξερό ναι ή όχι. Να ρωτούν τα παιδιά τους, τί θέλουν να δουν και τί θα έλεγαν για το τάδε πρόγραμμα. Να συμμετέχουν στα ενδιαφέροντά τους, να ασχοληθούν μαζί τους, να παίξουν μαζί τους ή να ξεκινήσουν μια άλλη δραστηριότητα. Με άλλα λόγια, οφείλουν οι γονείς να μάθουν τα παιδιά τους να παρακολουθούν προγράμματα και όχι, απλώς, γενικά την τηλεόραση. Να μην είναι αρνητικοί, καθώς έτσι, στην ουσία τα σπρώχνουν να την πιστεύουν ακόμα περισσότερο.

Στις μέρες μας η τηλεόραση είναι η νέα μας πλατεία, η νέα μας γειτονιά. Θα ήταν λάθος να αποκλείσουμε τα παιδιά από την τηλεόραση. Όμως, είναι απαραίτητο να τα βοηθήσουμε να ανταπεξέλθουν. Συγκεκριμένα, χρειάζεται προώθηση της εκπαιδευτικής τηλεόρασης, με ψυχαγωγικό, όμως, χαρακτήρα και ειδικά η δημόσια τηλεόραση, που οφείλει να συνεχίσει την καλή προσπάθεια αναβάθμισης των τηλεοπτικών προγραμμάτων, που παρατηρούμε τα τελευταία τρία χρόνια και κατ' επέκταση τα ιδιωτικά κανάλια να θυσιάσουν το ποσοστό τηλεθέασης ή να βάλουν τον ανταγωνισμό σε δεύτερη μοίρα, έτσι ώστε να αναβαθμίσουν τα

προγράμματά τους. Το Υπουργείο Πολιτισμού χρειάζεται να δώσει κατευθυντήριες γραμμές και επιπρόσθετα το σχολείο μπορεί να διαμορφώσει τηλεοπτικές συνήθειες. Τέλος, ουσιαστικός και παρεμβατικός πρέπει να είναι ο ρόλος από το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο.

Με την ευκαιρία θα ήθελα να θίξω και ένα άλλο ζήτημα. Είμαι ένας έφηβος που προέρχομαι από τη Β΄ Περιφέρεια Αθηνών και μένω στο Περιστερί. Αυτόν τον καιρό, που έχουμε τις συνεδριάσεις εδώ, αντιμετώπισα πρόβλημα κατά τη μετακίνησή μου. Το πρόγραμμα ήταν κουραστικό, θα έλεγα. Ήταν από το πρωί μέχρι το βράδυ και χρειαζόταν να πηγαиноέρχομαι συνέχεια. Χθες, για παράδειγμα, χρειάστηκε να ξεκινήσω το πρωί και, επειδή δεν είχα κάποιο μεταφορικό μέσο προσφιλούς μου προσώπου, αναγκάστηκα να χρησιμοποιήσω πολλά μέσα συγκοινωνίας και, όταν τελείωσε η εκδήλωση, πρέπει να πω, ότι έφθασα σπίτι μου στις 17.30΄ το απόγευμα και αμέσως χρειάστηκε να φύγω πάλι για να είμαι εδώ στις 19.00΄. Υπέστην, λοιπόν, αυτήν την ταλαιπωρία.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Εμείς λυτούμαστε για την ταλαιπωρία σας, αλλά χαιρόμαστε που δεν σας εμπόδισε να είσθε μαζί μας και φαντάζομαι, πως και εσείς θεωρείτε ότι ήταν εξαιρετική τύχη αυτό για όλους μας.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Απόστολος Κακουδάκης από το νομό Έβρου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΟΥΔΑΚΗΣ (Νομός Έβρου): Κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, σεβαστέ πατέρα Μεταλληνέ και αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κατ' αρχάς θα ήθελα να εκφράσω τη χαρά και την ικανοποίηση που μου προσφέρει η συμμετοχή μου στην ενδέκατη σύνοδο της «Βουλής των Εφήβων». Μέσα στα πλαίσια του χρόνου, που έχω να μιλήσω, θα ήθελα να θίξω ένα ήδη θέμα που στις μέρες μας έχει εξελιχθεί σε μείζον κοινωνικό πρόβλημα και αυτό αφορά την αναξιοκρατία.

Θα αναφερθώ σε αυτήν, που αφορά τη στελέχωση του δημόσιου τομέα. Είναι ένα ζήτημα, για το οποίο κλονίζεται και θίγεται ο θεσμός της δημοκρατίας και μάλιστα στη χώρα, όπου δημιουργήθηκε και τελειοποιήθηκε. Πιο συγκεκριμένα, όλοι γινόμαστε μάρτυρες ενός φαινομένου, κατά το οποίο οι πλέον απαιτητικές και κερδοφόρες θέσεις εργασίας καταλαμβάνονται από άτομα, που δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της ζωής, τη στιγμή, που υπάρχουν ικανότατοι και αρκετά υπεύθυνοι υποψήφιοι για την κάλυψη των θέσεων αυτών. Συνέπεια αυτής της κατάστασης είναι ότι μια υπηρεσία στελεχώνεται από προσωπικό,

που επιλέγεται όχι με βάση τις ικανότητές του, αλλά με αμφιβόλου νομιμότητας κριτήρια, με αποτέλεσμα να υπολειμουργεί και να μην ανταποκρίνεται πλήρως στις απαιτήσεις της. Έτσι, τα πλήγματα στην οικονομία είναι καίρια και η τάλαιπωρία των πολιτών μεγάλη. Συνάμα αναπτύσσεται και η κοινωνική αδικία. Όταν επικρατεί το ρουσφέτι και η οικογενειοκρατία στην επαγγελματική αποκατάσταση κάποιου, οι πραγματικά άξιοι αποθαρρύνονται, ενώ οι ανάξιοι επαναπαύονται όχι μόνο στην αναξιοσύνη τους, αλλά και στις διασυνδέσεις, που διαθέτουν. Είναι σαν να προάγεται η μετριότητα και να παραγκωνίζεται ως κάτι το μη επιθυμητό η τελειότητα. Βλέπουμε, λοιπόν, τους πραγματικά ικανά νέους, που στερούνται τέτοιων μέσων, να καταφεύγουν στο εξωτερικό, όπου και διαπρέπουν, προς όφελος βέβαια όχι της χώρας μας, αλλά της χώρας, που θα τους προσφέρει έστω και στοιχειωδώς την ικανότητα να εκμεταλλευθούν την κάθε τους κλίση.

Ας δούμε λοιπόν, πώς θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε το συγκεκριμένο πρόβλημα. Πρώτα απ' όλα, θα πρέπει οι προσλήψεις να γίνονται μόνο με αντικειμενικά κριτήρια. Με πρότυπο τον πιο αξιοκρατικό, κατά τη γνώμη μου θεσμό στην Ελλάδα, τις πανελλαδικές εξετάσεις, θα μπορούσαν να οργανωθούν οι διαγωνισμοί του ΑΣΕΠ και μόνο, μέσω αυτών, να αποκτά κανείς πρόσβαση στο δημόσιο. Βεβαίως, επιβάλλεται κάποια στιγμή να σταματήσουν και οι προεκλογικοί διορισμοί, καθώς αυτό αποτελεί ένα αίσχος για την ελληνική κοινωνία και δημοκρατία.

Επίσης, επιβάλλεται η θεσμοθέτηση ενός οργάνου, που, αφ' ενός θα ελέγχει κάθε στιγμή την ικανότητα των εργαζομένων και αφ' ετέρου θα δέχεται καταγγελίες πολιτών για περιπτώσεις, που σχετίζονται με το συγκεκριμένο θέμα και στη συνέχεια, θα διεξάγεται έρευνα με σκοπό τη διευθέτηση του σχετικού προβλήματος.

Δυστυχώς, στις μέρες μας η αναξιοκρατία έχει πάρει τρομακτικές διαστάσεις. Αν δε θέλουμε, λοιπόν, να επαληθευθούν οι κακόγλωσσοι επικριτές της χώρας μας, που ισχυρίζονται, ότι στην Ελλάδα δουλεύουν μόνο τα ρολόγια και τα κορόιδα, θα πρέπει συλλογικά και αποφασιστικά να εργαστούμε, έτσι ώστε το δημόσιο και η αναξιοκρατία να μην θεωρούνται πλέον ταυτόσημες έννοιες.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αγγελική Τσάφου από το Νομό Φωκίδας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΤΣΑΦΟΥ (Νομός Φωκίδος): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, Σεβασμιότατε,

αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα μιλήσω για ένα διαφορετικό θέμα, απ' αυτά, που αναφέρθηκαν ήδη οι υπόλοιποι Έφηβοι Βουλευτές, που με έχει αγγίξει και έχει να κάνει με παιδικές ψυχές και καταπατημένα δικαιώματα. Θα έπρεπε να λυπόμαστε, αν όχι να ντρεπόμαστε! Δεν είναι δυνατό, στη σημερινή εποχή, εποχή της ταχείας ανάπτυξης της τεχνολογίας, που ο άνθρωπος έχει καταφέρει να ταξιδέψει στο διάστημα, όπου οι αποστάσεις έχουν εκμηδενιστεί και με σκοπό όλα αυτά την καλύτερη ποιότητα ζωής, να υπάρχουν άνθρωποι αδικημένοι στο έπακρο. Ποιοι είναι, όμως, τα πραγματικά θύματα σε αυτή την αδικία; Τα παιδιά! Τι κάνουμε εμείς γι' αυτό; Τι νομίζουμε πως κάνουμε εμείς γι' αυτό; Και τέλος, τι θα έπρεπε να κάνουμε εμείς γι' αυτό; Τρία ερωτήματα, που και τα τρία περιέχουν το ρήμα «κάνουμε», που κανονικά φανερώνει έργο, πράξη και όχι απραξία και ηθελημένη ακινησία. Σκεπτόμενη αυτή την κατάσταση, διαπίστωση με μεγάλη μου λύπη, ότι διοργανώνουμε μαραθώνιους αγάπης. Άλλωστε, τελευταία έχουν γίνει μόδα. Στην πραγματικότητα, όμως, είναι οι διοργανώσεις με σκοπό το εύκολο κέρδος, με μια πολύ καλή κάλυψη, την εικόνα του παιδιού, αποσκοπώντας στις φοροαπαλλαγές που κερδίζουν. Η διοργάνωση λειτουργεί σαν ένα κύκλωμα, από το οποίο βγάζουν όλοι χρήματα και έχουν κέρδος, εκτός απ' αυτούς για τους οποίους διοργανώθηκε και τα έχουν ανάγκη. Μπορώ να κρίνω, λοιπόν, πως μόνο καλό δεν κάνουν οι μαραθώνιοι αγάπης γι' αυτά τα παιδιά, καθώς πίσω από τη λέξη «αγάπη» κρύβονται πολύ μεγάλες απάτες και συμφέροντα και όλα αποσκοπούν σε μια κινητήρια δύναμη που λέγεται «κέρδος». Μπορώ, όμως, να φανταστώ με ένα πολύ εύκολο τρόπο, με το κλείσιμο των ματιών μου, μια κοινωνία αγάπης. Αυτό θα έπρεπε να κάνουν και αυτοί, που κυβερνούν και κινούν τα νήματα. Ως παιδί έχω αχαλίνωτη φαντασία, αλλά φαντάζομαι κάτι πιο απλό, μια πιο ανθρώπινη κοινωνία, που δεν σημαίνει ιδανική. Αυτή, άλλωστε, βρίσκεται κρυμμένη στην ανθρώπινη φύση. Ευτυχώς, τα προβλήματα είναι για να λύνονται και κάθε πρόβλημα έχει λύση. Θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε εργοστάσια στις χώρες αυτές, δηλαδή νέες θέσεις εργασίας, να στείλουμε ομάδες δασκάλων, δεδομένου, ότι η παιδεία είναι το παν. Πόσες φορές έχει αφυπνίσει το ελληνικό έθνος; Τέλος, ο εθελοντισμός είναι η λέξη κλειδί. Η διαφήμιση και οι διάφοροι τρόποι επίλυσης των θεμάτων οικονομικής φύσης. Άλλωστε, τους το χρωστάμε. Όσο για τους μεσάζοντες, θα μπορούσαν να εξαλειφθούν, αν με τα χρήματα που μαζεύονταν, πληρώνονταν εργολάβοι και οικοδόμοι -ίσως και ντόπιοι- για την ανασυγκρότηση και

καλύτερευση της δομής της χώρας.

Θα ήθελα να κλείσω, λέγοντας, πως έχω μάθει στη ζωή μου, ότι όλα είναι δυνατό να συμβούν, αρκεί πραγματικά να το βάλουμε στόχο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Έχετε απόλυτο δίκιο, αρκεί να έχουμε σωστούς στόχους και να προσπαθούμε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Πανωραία Ράμμου από την Α' Περιφέρεια της Αθήνας.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΝΩΡΑΙΑ ΡΑΜΜΟΥ (Α' Αθηνών): Κυρία Πρόεδρε, Σεβασμιότατε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μελετώντας με προσοχή και υπευθυνότητα το βιβλίο «Σύνθεση Κειμένων», που μας δόθηκε και συγκεκριμένα, το θέμα της πολιτικής και των πολιτικών, παρατήρησα, ότι και οι τετρακόσιοι εξήντα επτά νέοι κατηγορούν, καταδικάζουν και κατακρίνουν τους πολιτικούς της χώρας.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να προσθέσω και να ισχυριστώ πως δυστυχώς ή ευτυχώς δεν ευθύνονται για όλα τα προβλήματα της Ελλάδας μόνο οι πολιτικοί. Ευθύνεται και ο απλός λαός, που δε συμμετέχει στα κοινά, όπως κάποτε, που κατά την διάρκεια των εκλογών ρίχνει στις κάλπες λευκά και άκυρα ψηφοδέλτια και στη συνέχεια αποδοκιμάζει την εκάστοτε Κυβέρνηση, ενώ ουσιαστικά δεν είχε λάβει μέρος στη διαδικασία επιλογής και εκλογής της, που δεν ενημερώνεται, όσο θα έπρεπε, που ψηφίζει συνέχεια τα ίδια πολιτικά πρόσωπα και που καταλογίζει ευθύνες σε πολιτικούς, χωρίς, προηγουμένως, να ασκήσει κριτική στον ίδιο του τον εαυτό. Για να σας προλάβω, λοιπόν, από ενδεχόμενες αντιδράσεις, γνωρίζω καλά, ότι οι Έλληνες σήμερα στερούνται κριτικής σκέψης και δεν είναι σε θέση να αποφασίζουν αμερόληπτα την πολιτική παράταξη, η οποία θα επιφέρει την αλλαγή και θα δημιουργήσει ένα καλύτερο αύριο. Ωστόσο, κανένας δάσκαλος, κανένα βιβλίο και καμία εκπομπή δεν είναι σε θέση να μας βοηθήσει να επιλέξουμε, αν δε συλλέξουμε εμείς οι ίδιοι πρώτα τις πληροφορίες, οι οποίες είναι απαραίτητες, για τη σωστή επιλογή των πολιτικών δρωμένων. Όλα τα θέματα, που μας απασχολούν, είναι θέματα παιδείας. Ο καθένας οφείλει να λαμβάνει πρωτοβουλίες, να πολιτικοποιείται και όχι κατ' ανάγκη να κομματικοποιείται από τα πρώτα κιόλας χρόνια της σχολικής σταδιοδρομίας του και να μην περιορίζεται στα όρια του σχολείου, του φροντιστηρίου ή της οικογένειας. Πρέπει να ψάξουμε για να μάθουμε, γιατί η γνώση δεν είναι κάτι έτοιμο και δεδομένο, όπως έλεγε ο Σωκράτης. Απεναντίας, χρειάζεται να καταβάλει

κανείς μια επίπονη προσπάθεια, για να την κατακτήσει.

Εμείς, λοιπόν, είμαστε οι πολίτες του αύριο. Εμείς είμαστε το μέλλον της Ελλάδας, της Ευρώπης και, ίσως, του κόσμου. Εμείς είμαστε αυτοί, που θα πάμε μπροστά ή πίσω - ανάλογα βέβαια με τις πράξεις μας- τη χώρα μας. Αν δεν ενδιαφερθούν οι νέοι για τα κοινά και την πολιτική, αν δε συμμετάσχουν σε κάθε είδους δραστηριότητα, που αφορά το σύνολο, τότε θα πρέπει να αναρωτιόμαστε για τη συνέχεια και την ποιότητα ζωής, που θα έχει στο μέλλον αυτός ο τόπος.

Συνοψίζοντας τις απόψεις μου, καταλήγω στο συμπέρασμα, πως θα ήταν καλό και χρήσιμο να γίνουν έργα, πράξεις και να συμβάλλουμε συλλογικά στην πραγμάτωση της πολιτικοποίησης των νέων, προκειμένου να σωθεί η χώρα μας από τα ποικίλα μελλοντικά προβλήματα και τους δύσκολους καιρούς, που έρχονται. Εξάλλου, ο Αριστοτέλης έλεγε ότι ο άνθρωπος είναι ζώον πολιτικό και ότι, για να παραμείνει έξω από το πολιτικό παρασκήνιο, πρέπει να είναι ή θηρίο ή θεός.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Κορωνιώτης από τη Γερμανία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΡΩΝΙΩΤΗΣ (Γερμανία): Κυρία Πρόεδρε, Σεβασμιότατε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, διαφεύγει από την προσοχή των περισσότερων ανθρώπων ότι την 1^η Ιανουαρίου 2006 εισήχθησαν στην Ευρώπη πρωτοφανή μέτρα, που περιορίζουν την ελευθερία σε μεγάλο βαθμό. Ομιλώ για την εισαγωγή των νέων διαβατηρίων, που διαθέτουν μικροσίπς με πλέον εξελιγμένη τεχνολογία. Στα μικροσίπς των διαβατηρίων αποθηκεύονται όλες οι πληροφορίες, που αναγράφονται και στο διαβατήριο. Δηλαδή, ονοματεπώνυμο, ημερομηνία γέννησης κ.λπ., καθώς και μια βιομετρική αναλυμένη φωτογραφία του προσώπου. Τα προαναφερόμενα σίπς δεν αποθηκεύουν απλώς τις προσωπικές πληροφορίες του κατόχου, αλλά τις μεταδίδουν σε μεγάλη ακτίνα, εκπέμποντας ηλεκτρομαγνητικά κύματα ραδιοσυχνότητας. Όποιος, δηλαδή, έχει τον κατάλληλο δέκτη, μπορεί πολύ εύκολα να αποκωδικοποιήσει το σήμα και να γνωρίζει την ακριβή ταυτότητα του κατόχου του διαβατηρίου, χωρίς αυτός να το αντιλαμβάνεται. Επιπλέον, είναι δυνατόν να αναγνωριστεί η ταυτότητα ενός ανθρώπου από μια απλή κάμερα, που είναι διασυνδεδεμένη με το αρχείο βιομετρικών χαρακτηριστικών του προσώπου.

Ο άνθρωπος δεν μπορεί πλέον να επιλέγει, σε ποιον αποκαλύπτει την ταυτότητά του,

καθώς τον προδίδει το διαβατήριό του, τον προδίδει ακόμα και η φυσιογνωμία του ίδιου του προσώπου του. Ο άνθρωπος καθίσταται παίγνιο στα χέρια των κατόχων της νέας τεχνολογίας και βρίσκεται υπό συνεχή παρακολούθηση. Τα νέα διαβατήρια πρέπει να τα βλέπει κανείς ως μέρος ενός παγκοσμίου σχεδίου, που αποβλέπει στην παρακολούθηση οποιουδήποτε ανθρώπου ανά πάσα στιγμή. Ενδεικτικά αναφέρω την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η οποία επανειλημμένως ανακοίνωσε, ότι θα εισάγει στα χαρτονομίσματα του ευρώ RFIT τσιπς ομοίου τύπου. Αυτό θα επέτρεπε τον πλήρη έλεγχο κάθε συναλλαγής στην Ευρώπη, ενώ οποιοδήποτε εγκληματικό υποκείμενο θα μπορούσε από μεγάλη απόσταση να γνωρίζει πόσα χρήματα έχει μαζί του ο καθένας, χωρίς να το αντιληφθεί το υποψήφιο θύμα του. Στην Κίνα και στην Ινδία εκδίδονται ήδη ταυτότητες και μικροτσιπ, που επιτρέπουν τον ακριβή εντοπισμό του κατόχου με δορυφορικό σύστημα. Στις δυο αυτές χώρες, καθώς, επίσης, και στις Ηνωμένες Πολιτείες, γίνεται φανερά λόγος για εμφύτευση των μικροτσιπ στο ανθρώπινο σώμα. Αυτό, βέβαια, θα ήταν το πλέον επικίνδυνο βήμα για την ανθρωπότητα. “You can run, but you can’t hide”, δηλαδή μπορείς να τρέξεις, αλλά δεν μπορείς να κρυφτείς, όπως υποστηρίζουν οι ειδικοί αυτής της τεχνολογίας.

Διαπιστώνουμε, ότι τρία δισεκατομμύρια άνθρωποι στον πλανήτη, οι Κινέζοι, οι Ινδοί και οι Αμερικανοί υπάγονται, ήδη, σ’ αυτό το καθεστώς ανελευθερίας και μετά λύπης διαπιστώνουμε, πως ήρθε πλέον και η σειρά της Ελλάδας. Η θεωρία του πλήθους των ανθρώπων, που αποδέχονται άνευ αντίρρησης τέτοιον περιορισμό της ελευθερίας, ανησυχεί βαθύτατα κάθε φιλελεύθερο άτομο. Οι περισσότεροι θεωρούν το ζήτημα δευτερεύον και αποδέχονται με μεγάλη προθυμία τους ισχυρισμούς των αρμοδίων, ότι πρέπει να περικόψουμε την ελευθερία, για να έχουμε ασφάλεια από τρομοκρατικές επιθέσεις, να έχουμε ειρήνη και, γενικώς, μια ευταξία, που θα συντελεί και στην οικονομική τους πρόοδο ή λένε, ότι, εάν δεν πράξεις τίποτα παράνομο, δεν έχεις να φοβηθείς τίποτα. Πόσοι λίγοι άνθρωποι δύνανται να απαντήσουν, τι είναι παρανομία! Είναι μία πράξη, που έχει χαρακτηριστεί από την πολιτική κατεύθυνση της εποχής ως μια συμφέρουσα στην κοινωνία. Δε μας διδάσκει η ιστορία, ότι πολλάκις εθεωρείτο παρανομία μέχρι και η ευεργεσία προς το συνάνθρωπο, όπως στη Γερμανία του Χίτλερ, όπου τιμωρούνταν με τη θανατική ποινή, όσοι φιλοξενούσαν Εβραίους, ή στους διωγμούς των Ρωμαίων κατά των Χριστιανών ή στο λεγόμενο «Κρυφό Σχολειό», που ήταν επίσης παράνομο;

Αγαπητοί συμπολίτες, δε θα πρέπει σε κανέναν να παραδώσουμε τα όπλα μας, δηλαδή την ελευθερία των κινήσεών μας και των πράξεών μας, το ίδιο το σώμα και το πνεύμα μας, διότι θα είναι δύσκολο έως αδύνατο να τα επανακτήσουμε με τις δυνάμεις μας. Οι δε ορθόδοξοι χριστιανοί μεταξύ μας ας γνωρίζουμε –και λυπούμαι να το πω- πως πρόκειται και περί δογματικού θέματος, καθώς τέτοιου είδους μέτρα αποτελούν την εισαγωγή του ολέθριου αντίχριστου σφραγίσματος, όπως αυτό περιγράφεται σαφέστατα στις προφητείες της Αποκαλύψεως του Ιωάννου, του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού και του Πατρός του Παΐσιου του Αγιορείτου, καθώς και πολλών άλλων πατέρων της Εκκλησίας.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα συνεδριάσεως της Επιτροπής η Πρόεδρος της Βουλής κυρία Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα, για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση, καθώς και ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής των Ελλήνων, κ. Γεώργιος Καραμπατσός και ο Γενικός Γραμματέας του Ιδρύματος της Βουλής για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, κ. Ευάγγελος Χρυσός)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Καλωσορίζουμε και ευχαριστούμε την Πρόεδρο της Βουλής κ. Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα, η οποία αγαπά τους νέους, υποστηρίζει το θεσμό και δίνει και σε μας τους Βουλευτές την ευκαιρία να συμμετέχουμε και να αναζωογονούμαστε.

Κυρία Πρόεδρε, θέλετε να πάρετε το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Όχι, σας ευχαριστώ.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Έχετε ήδη απευθυνθεί στους Έφηβους Βουλευτές. Θέλετε κάτι να τους πείτε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Θα απευθυνθώ ξανά, αλλά θέλω να τους ακούσω λίγο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευδοξία Λιόντου από το Νομό Πρεβέζης.

ΕΥΔΟΞΙΑ ΛΙΟΝΤΟΥ (Νομός Πρεβέζης) : Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, Σεβασμιότατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να εκφράσω τη χαρά μου που μου δόθηκε η ευκαιρία να γνωστοποιήσω τους προβληματισμούς και τις σκέψεις μου. Ένα θέμα, το οποίο με απασχολεί άμεσα, είναι η αστυφιλία, που εκδηλώθηκε έντονα μετά τη δεκαετία του '50 και παραμένει πρόβλημα της εποχής μας.

Δυστυχώς, οι συνέπειές της είναι, ως επί το πλείστον, αρνητικές. Μία από τις μεγαλύτερες αρνητικές της συνέπειες είναι η ερήμωση των χωριών, η οποία έχει ως συνεπακόλουθο τη μείωση της γεωργικής και κτηνοτροφικής παραγωγής. Επίσης, δημιουργούνται απρόσωπες σχέσεις, τα άτομα απομονώνονται και αποξενώνονται, κυριαρχεί το άγχος και το συναίσθημα της ανυπαρξίας. Ο υπερπληθυσμός στις πόλεις δημιουργεί ανεργία και αυξάνει την κοινωνική παθολογία. Ακόμη, συντελεί στο σβήσιμο των παραδόσεων. Το άτομο μετατρέπεται σε μια μηχανή, η οποία σκοπό έχει να επιτελεί μία συγκεκριμένη εργασία, με μοναδικό στόχο το χρήμα και την κοινωνική καταξίωση, σκοτώνοντας έτσι τη δυνατότητα για επαφή και συγκράτηση των ηθών και των εθίμων. Επιπλέον, δημιουργούνται προβλήματα, όπως η μόλυνση του περιβάλλοντος και το κυκλοφοριακό.

Η επαρχία υστερεί αρκετά πνευματικά και πολιτιστικά, σε σχέση με τις μεγαλουπόλεις. Τα ορεινά και άγονα χωριά, καθώς και οι ακριτικές περιοχές εγκαταλείπονται. Τα νησιά αντιμετωπίζουν πρόβλημα μετακίνησης των κατοίκων και ανεφοδιασμού, που εξαρτώνται από τον καιρό και τις ναυτιλιακές εταιρείες. Βέβαια, οι άνθρωποι αποφασίζουν να εγκαταλείψουν την επαρχία, κυρίως εξαιτίας της έλλειψης εργασίας, φροντιστηριακών δυνατοτήτων για τα παιδιά τους και υγειονομικών κέντρων. Γι' αυτό, η Πολιτεία οφείλει και πρέπει να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την πάταξη του φαινομένου. Θα πρέπει, κατ' αρχάς, να δοθούν οικονομικά κίνητρα σε αγρότες και κτηνοτρόφους, οικονομική ενίσχυση στα νέα ζευγάρια, που παραμένουν στην επαρχία. Η Ευρωπαϊκή Ένωση με επιδοτήσεις να ενισχύσει την επαρχία. Να δημιουργηθούν κέντρα υγείας με υπερσύγχρονα τεχνολογικά μηχανήματα. Να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας με την ίδρυση ενός εργοστασίου, που θα αξιοποιεί τους φυσικούς πόρους κάθε χωριού. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση να οργανώνει εκδηλώσεις μορφωτικού και πολιτιστικού περιεχομένου. Να αξιοποιηθούν οι ήπιες μορφές τουρισμού. Επίσης, να δημιουργηθούν κέντρα συνάντησης των νέων στις επαρχίες εξοπλισμένων με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και βιβλιοθήκες. Να ιδρυθούν πολιτιστικοί σύλλογοι, θέατρα, αίθουσες διαλέξεων, κινηματογραφικές λέσχες για την αναβάθμιση της πολιτιστικής ζωής της υπαίθρου.

Τέλος, πιστεύω ότι αποτελεσματικό ρόλο για τη μείωση του προβλήματος της αστυφιλίας και την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής των χωριών θα μπορούσαν να συντελέσουν τα ΜΜΕ διαφημίζοντας τις φυσικές ομορφιές κάθε χωριού.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ(Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρία Πρόεδρε, θα διαπιστώσατε ότι δε βάζουμε χρόνο, διότι οι Έφηβοι Βουλευτές τον σέβονται απολύτως. Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι πολλές συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές έθεσαν το θέμα της ισότητας των δύο φύλων και θα μου επιτρέψετε να πω, πως εσείς, ως επιστήμων και πολιτικός, είστε ένα λαμπρό παράδειγμα για τις γυναίκες και αποδεικνύετε ότι το φύλο μας δεν είναι η μοίρα μας. Είναι η τύχη μας.

Παρακαλείται η Έφηβος Βουλευτής Εύα – Γεωργία Αθηναίου από την Α΄ Περιφέρεια Θεσσαλονίκης να πάρει το λόγο.

ΕΥΑ – ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΘΗΝΑΙΟΥ(Α΄ Θεσσαλονίκης): Λαμβάνοντας ως αφορμή τον ξυλοδαρμό ενός νέου φοιτητή, κάτοικου των Αμπελοκήπων της περιοχής όπου διαμένω στη Θεσσαλονίκη με αποτέλεσμα να κινδυνέψει η ίδια του η ζωή στην προσπάθεια του να υπερασπιστεί την περιουσία του Πανεπιστημίου, όπου φοιτά, από την καταστροφική μανία κάποιων, μη πανεπιστημιακών, κατά τη διάρκεια ενός φοιτητικού πάργου, θα ήθελα να αναφερθώ στην έννοια του φοιτητικού ασύλου.

Η έννοια του φοιτητικού ασύλου άρχισε να αποκτά βαρύνουσα θεσμική και πολιτική σημασία κατά τη διάρκεια της μετά εμφυλίου περιόδου, την περίοδο της διευθυνόμενης δημοκρατίας, όταν βέβαια το Πανεπιστήμιο μετατράπηκε σε πεδίο πολιτικής ελευθερίας και ισότητας, σε μία ασπίδα απέναντι στην αστυνόμευση. Με τους αγώνες κατά της δικτατορίας έγινε κτήμα και απόκτημα και άρρητη αξία του πνευματικού πολιτισμού της Ελλάδας, θεσμός, βέβαια, που δεν επικρατεί στις χώρες του εξωτερικού. Ο στόχος του; Η προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας, η ελεύθερη επιστημονική αναζήτηση και έρευνα, καθώς, επίσης, και η ελεύθερη διακίνηση ιδεών, η ελευθερία της έκφρασης, γεγονός, που καθιστά την αξία του αναμφισβήτητη.

Θα ήθελα, όμως, να αναφερθώ σε ένα παράδειγμα, που δείχνει ακριβώς την αξία του φοιτητικού ασύλου. Στη Φαρμακευτική Σχολή, τόσο της Θεσσαλονίκης όσο και της Αθήνας, πραγματοποιούνται έρευνες σε κάποια Τμήματα, κυρίως, στην αναζήτηση νέων φαρμάκων, όπως, για παράδειγμα, στην αναζήτηση του φαρμάκου για την ασθένεια του AIDS. Αυτές οι σχολές στο εξωτερικό δέχονται ψυχολογικό πόλεμο από τις μεγάλες φαρμακοβιομηχανίες, οι οποίες διεκδικούν τα δικαιώματα και πολλές φορές ασκούν μηνύσεις σε αυτές τις σχολές, λέγοντας, πως τους κλέβουν τις ιδέες. Στη χώρα μας, όμως, δε συμβαίνει αυτό. Ελεύθερα

μπορούν και πραγματοποιούν τις έρευνές τους οι φοιτητές, ακριβώς λόγω του φοιτητικού ασύλου. Παρόλα αυτά, δε ζούμε σε έναν κόσμο αγγελικά πλασμένο. Λαμβάνουν χώρα πολλά γεγονότα, που βρίσκονται κρυμμένα πίσω από την ασπίδα, που κάποιος δημιούργησε, έχοντας στο νου τους σαφώς διαφορετικούς σκοπούς, την ασπίδα του φοιτητικού ασύλου. Παράνομες δραστηριότητες όπως διακίνηση ναρκωτικών, καταστροφή πανεπιστημιακής περιουσίας, επεισόδια, εγκλήματα, όπως βιασμοί, ακόμα και φόνοι. Θα αναφερθώ στο παράδειγμα ενός αλλοδαπού, που πριν από λίγα χρόνια δολοφονήθηκε, κατά τη διάρκεια μιας κατάληψης από οπαδούς της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ, που, βέβαια, δεν ανήκαν στον κύκλο των φοιτητών. Έτσι, πραγματοποιούνται τέτοιες παράνομες δραστηριότητες, χωρίς να υπάρχει η δυνατότητα έρευνας και τιμωρίας των ενόχων. Το παιδί αυτό, που υπέστη ανεπανόρθωτη ζημιά και είναι κλινικά νεκρός, δε θα δικαιωθεί ποτέ.

Θα ήθελα, λοιπόν, να κάνω κάποιες προτάσεις, χωρίς να θέλω να φανεί πως εγώ είμαι κατά του φοιτητικού ασύλου. Είμαι υπέρ του φοιτητικού ασύλου. Θα ήθελα να αναφέρω πως τις απόψεις αυτές συμμερίζονται τόσο οι φοιτητές, όσο και πανεπιστημιακοί καθηγητές. Δεν προτείνω κατάργηση, αλλά άρση του φοιτητικού ασύλου σε ορισμένες περιπτώσεις, έτσι ώστε να μπορεί να πραγματοποιηθεί κάποια έρευνα από τις αρχές και ελαστικότητα των ανώτατων αρχών, όταν πρέπει να υπάρξει κάποια αναγκαία επέμβαση, όχι απαραίτητα της αστυνομίας, γιατί και εγώ η ίδια προτείνω φρούρηση από ιδιωτικές υπηρεσίες, όπως πραγματοποιείται, ήδη, μια υποτιθέμενη φρούρηση στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης από εκατόν ογδόντα περίπου υπαλλήλους, θέλοντας, βέβαια, να αποτρέψουν τέτοια γεγονότα.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε και θεωρώ ευτυχή συγκυρία που τα άκουσε και η Πρόεδρος της Βουλής, που είναι και η ίδια Καθηγήτρια στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Το λόγο τώρα έχει η Έφηβος Βουλευτής Τσατσιανά Ελευθερία, Έφηβη Βουλευτής από το Νομό Ξάνθης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΣΑΤΣΙΑΝΑ (Νομός Ξάνθης): Θέλω να εκφράσω τη θερμή υποστήριξη τη δική μου, αλλά και όλων, πιστεύω, των συνομήλικών μου, στο θεσμό της «Βουλής των Εφήβων», ένα θεσμό που έδωσε φωνή στους νέους της Μέσης Εκπαίδευσης. Φιλοδοξώντας, λοιπόν, να φανώ αντάξια του ρόλου που μου ανατέθηκε, επέλεξα να αφιερώσω την ομιλία μου σε ένα, κατά την κρίση μου, μεγάλης σημασίας θέμα, στο πρόβλημα της γραφειοκρατίας.

Η γραφειοκρατία, λοιπόν, εισχωρώντας στα πιο απίθανα σημεία μέσα στο χώρο των σημερινών δημοσίων μηχανισμών, βασανίζει διοικούντες και διοικουμένους σε ολόκληρο σχεδόν τον κόσμο. Για την επικρατούσα τούτη κατάσταση, που συχνότατα ταλαιπωρεί τον Έλληνα πολίτη και παράλληλα φρενάρει άσχημα την ανάπτυξη της χώρας, βασικά ευθύνεται το γεγονός ότι πολλές φορές η επίλυση ενός θέματος περιπλέκεται στα γρανάζια περισσότερων της μίας δημοσίων υπηρεσιών. Επιπλέον, η έλλειψη επαρκών γνώσεων από μέρους των εφαρμοστών του νόμου, δηλαδή, των δημοσίων υπαλλήλων. Τέλος, το χωρίς προηγούμενο νομοθετικό μας χάος, επειδή η ελληνική νομοθεσία είναι ωκεανός, μέγας μεν, αλλά όχι και ειρηνικός.

Οι τελικές κύριες συνέπειες του ζημιογόνου γραφειοκρατικού φαινομένου, είναι οι εξής: Η αδυναμία ικανοποιητικής εκπλήρωσης και υλοποίησης των κρατικών μας στόχων. Το υπερβολικό οικονομικό κόστος λειτουργίας του διοικητικού μηχανισμού του κράτους, λόγω της πληθώρας των οργάνων και των γραφείων και της μειωμένης αποδοτικότητάς τους. Τέλος, η από τη γραφειοκρατία, προερχόμενη, μεγίστη, πολλές φορές, ταλαιπωρία του ελληνικού κοινού. Επιβάλλεται, λοιπόν, για την επιτυχή άσκηση της διοικητικής πολιτικής του κράτους και την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας αρχικά η κωδικοποίηση της νομοθεσίας κατά κλάδους της διοικήσεως και η απλούστευση των διαδικασιών. Ακόμη, κύριος παράγοντας επιτυχίας είναι το ανθρώπινο δυναμικό, για το οποίο απαραίτητοι όροι είναι η ποιοτική βελτίωση, η επιστημονική κατάρτιση, η εμπειρία, η συστηματική οργάνωση και η ικανότητα. Τέλος, ζούμε σήμερα στην εποχή του προγραμματισμού, ο οποίος είναι καιρός πλέον να μπει και στην ελληνική δημόσια διοίκηση, όχι μόνο στο θέμα εκτελέσεως δημοσίων έργων, αλλά και παντού.

Κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω για άλλη μια φορά την οξύτητα του προβλήματος και να εκφράσω την ευχή, ότι θα σταθούμε όλοι στο ύψος, που η περίπτωση απαιτεί, ότι η πολιτεία, η κοινωνία, οι αρμόδιοι φορείς, αλλά και όλοι μας θα επιδείξουμε τη δέουσα στάση, ώστε η κατάσταση να βελτιωθεί.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Πρόεδρος της Βουλής Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα.

(Στο σημείο αυτό ανεβαίνει στοβήμα της Γερουσίας η κυρία Πρόεδρος της Βουλής)

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Πρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε,

τώρα, που ανέβηκα στο Βήμα, αισθάνομαι και εγώ σαν Έφηβος Βουλευτής.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής) : Θετικότατο, κυρία Πρόεδρε!

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Πρόεδρος της Βουλής): Είναι πολύ θετικό για όλους μας αυτό.

Πραγματικά, χαίρομαι πάρα πολύ, γιατί με τις Επιτροπές έχουμε τη δυνατότητα πιο άμεσης επικοινωνίας. Χαίρομαι, ιδιαιτέρως, που πήρα ερεθίσματα από τα θέματα που, κατά τύχη, άκουσα σε αυτή την παρουσία μου.

Κατ' αρχήν, θέλω να επισημάνω το γεγονός, ότι το θέμα της ισότητας ή μάλλον το θέμα της ίσης μεταχείρισης των φύλων - το πρώτο θέμα με το οποίο με υποδεχθήκατε, κυρία Πρόεδρε - έχει απασχολήσει όλες τις Επιτροπές. Νομίζω, ότι άνδρες και γυναίκες –και τα δύο φύλα- πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι από τις εξελίξεις στη χώρα μας. Βέβαια, δεν έχουμε φθάσει σε επίπεδα άλλων ευρωπαϊκών χωρών σε αριθμούς και σε παρουσία συνήθως του υποεκπροσωπούμενου φύλου, που είναι οι γυναίκες, αλλά έχουμε σημειώσει σημαντική πρόοδο σε επίπεδο μονάδων μεμονωμένων γυναικών. Σε επίπεδο αξιωμάτων δηλαδή, είμαστε πολύ καλά. Στη Βουλή έχουμε σαράντα γυναίκες Βουλευτές. Γενικά, έχει εμπνευστεί στην ψυχολογία, ότι οι συνθήκες πρέπει να είναι ίδιες και η άμιλλα να διεξάγεται επί ίσοις όροις. Άλλωστε, στη νομοθεσία μας, έχουμε περάσει και τις Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προχθές, μάλιστα, περάσαμε μια Οδηγία για την ίση μεταχείριση. Είμαστε σε ικανοποιητικό επίπεδο.

Βέβαια, υπάρχει πολύς δρόμος ακόμη να διανύσουμε, γιατί, ενώ σε επίπεδο μονάδων, μπορεί να διακρινόμαστε αρκετές γυναίκες, ανάλογα με τα αξιώματα, σε χαμηλότερο επίπεδο δεν είναι ακόμη ικανοποιητικά τα πράγματα. Βέβαια, εδώ στη «Βουλή των Εφήβων», έχουμε συντριπτική παρουσία του γυναικείου φύλου. Ξέρετε, όμως, δε γνωρίζω, αν αυτό απηχεί ολόκληρη την κοινωνία. Συνήθως, από κάποια ηλικία και έπειτα, οι γυναίκες υποχωρούν στην ενασχόλησή τους με τα κοινά και με το επάγγελμα, λόγω οικογενειακών υποχρεώσεων. Εκεί είναι, που πρέπει να δώσουμε σημασία, ώστε να δημιουργήσουμε συνθήκες, που συμβιβάζουν τους πολλούς ρόλους, που πρέπει άνδρες και γυναίκες να έχουν την ελευθερία να τους επιλέγουν, ανάλογα με τις διαθέσεις τους και τις ικανότητές τους και όχι εξαιτίας εξωτερικών περιορισμών.

Τα θέματα, που θίξατε, ήταν πάρα πολύ ενδιαφέροντα. Θα μου επιτρέψετε, να αφήσω

τελευταίο το θέμα του ασύλου, που με συγκινεί ιδιαίτερα, γιατί το έχω ζήσει στο «πετσί» μου, καθώς εγώ αναμείχθηκα με τα πανεπιστημιακά στα μεταδικτατορικά χρόνια, όταν γύρισα από τη Γερμανία και εδώ «έβραζε» ο τόπος με την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Εν συνεχεία, διδάσκοντας στο Πανεπιστήμιο για πολλά χρόνια και ασχολούμενη στη Βουλή με τα εκπαιδευτικά θέματα, έζησα το πρόβλημα πολύ έντονα.

Να πάρω, όμως, πρώτα αφορμή από τις δύο συναδέλφους, που μίλησαν προηγουμένως, η μία για την αστυφιλία και η άλλη για τη γραφειοκρατία. Οι παρατηρήσεις είναι πολύ σωστές. Κανένας δεν μπορεί να έχει αντίρρηση. Αυτή είναι η κατάσταση και οφείλεται σε πάρα πολλούς λόγους. Ίσως, θα πρέπει να ασχοληθούμε σοβαρά και με μία όψη, που ενισχύει και το ένα και το άλλο και εννοώ τη διόγκωση του δημόσιου τομέα, που πάντα υπήρχε στη χώρα μας και τώρα προσπαθούμε, τα τελευταία χρόνια, να τη μαζέψουμε. Το Δημόσιο και η απασχόληση στο Δημόσιο ήταν τουλάχιστον μέχρι πρότινος –ελπίζω να μην εξακολουθήσει να είναι– ένα σχεδόν ιδανικό για την επαγγελματική αποκατάσταση και, φίλες και φίλοι, δεν πρέπει να είναι. Γι' αυτό και για πολλούς άλλους λόγους, που τόνισε η συνάδελφος από την Πρέβεζα, συρρέουν όλοι στις μεγάλες πόλεις, όπου είναι και ανεπτυγμένες οι δημόσιες υπηρεσίες, και ιδιαίτερα στην Αθήνα, που είναι τα Υπουργεία. Και γι' αυτό, αναπτύσσεται και η γραφειοκρατία, διότι, όταν υπάρχει ένα διογκωμένο Δημόσιο με πολλούς υπαλλήλους, που πρέπει να εργαστούν και ο καθένας να αποδώσει ένα κομμάτι της ύπαρξής του, δημιουργούνται έμμεσα και οι γραφειοκρατικές αγκυλώσεις. Δεν θέλω να πω, ότι αυτή είναι η μοναδική αιτία, αλλά, επειδή είστε σε μία κρίσιμη φάση επαγγελματικών επιλογών, θα έλεγα, ότι πρέπει να αντιμετωπιστούν και τα δύο προβλήματα, που έθεσαν οι συνάδελφοι Βουλευτές και από αυτήν τη σκοπιά. Πρέπει να ανοιχθούμε δηλαδή στην κοινωνία, στην αγορά και να αισθανθούμε, ότι συμβάλλουμε στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, όχι μονάχα όταν είμαστε ένας παράγων του κράτους, αλλά, πολύ περισσότερο, όταν είμαστε έξω από το κράτος και δουλεύουμε είτε ως ελεύθεροι επαγγελματίες είτε ως επιστήμονες, επιχειρηματίες, έμποροι, εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα. Δεν είναι, δηλαδή, το Δημόσιο η μοναδική διέξοδος.

Και πριν ακολουθήσω τον παλμό σας για την επικείμενη αθλητική αναμέτρηση που έρχεται, να πω και δύο λόγια για το άσυλο, που έθιξε η συνάδελφος από τη Θεσσαλονίκη, όπου φαίνεται, ότι έχουν πολύ έντονα προβλήματα. Υπάρχει μία παραμόρφωση του ασύλου

στη χώρα μας, που ξεκινά από παλιά και έχει τους λόγους της. Δεν είναι να αναλύσουμε τώρα, πού οφείλεται ιστορικά και πώς μεταδίδεται από γενιά σε γενιά, αλλά, ομολογουμένως, υπάρχει παραμόρφωση.

Τι σημαίνει άσυλο; Άσυλο σημαίνει, σύμφωνα με την ιστορική ερμηνεία που έχουμε ακολουθήσει, ότι δεν μπορεί να μπαίνει η Αστυνομία μέσα στα Πανεπιστήμια. Αυτό τη σημερινή εποχή είναι καινοφανές. Να μην μπαίνει η Αστυνομία, όταν γίνεται ένα έγκλημα! Να υπάρχει δηλαδή ένας χώρος ασυλίας, όχι πια για την έρευνα και τη διδασκαλία και την ελευθερία της ανταλλαγής των ιδεών. Ποιος περιορίζει την ανταλλαγή των ιδεών; Ποιος διανοείται να μπει μέσα στα Πανεπιστήμια και να βάλει φραγμούς στο λόγο, στην έρευνα και στη διδασκαλία; Παλιά, ίσως, είχε λόγο να διαμορφωθεί εθιμικά αυτή η απαγόρευση, γιατί υπήρχε η διάθεση ποδηγέτησης της γνώμης και της έκφρασης για πολλούς και ιστορικούς λόγους. Σήμερα, όμως, είναι σχήμα οξύμωρο αυτό και γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης για άλλους λόγους. Βέβαια, δεν είναι κάτι, που μπορεί η πολιτεία διά μαχαίρας να το αλλάξει, γιατί υπάρχει εκμετάλλευση από πολλές πλευρές, αλλά είναι ένα θέμα, το οποίο πρέπει πρώτιστα η πανεπιστημιακή κοινότητα, η εκπαιδευτική κοινότητα να το αντιμετωπίσει. Πρέπει, πρώτιστα, τα ίδια τα Πανεπιστήμια να τολμήσουν με τα διοικητικά τους όργανα να πάρουν θάρρος και να μη φοβούνται –και όσοι ασχολούνται με τα Πανεπιστήμια αντιλαμβάνονται τί εννοώ- και να αναπτύξουν τους δικούς τους μηχανισμούς, για να προστατεύεται αυτό που λέει το άσυλο, η ελευθερία της έρευνας, της διδασκαλίας, της ανταλλαγής των ιδεών και της κίνησης μέσα στα πανεπιστήμια. Δεν πιστεύω, ότι θα έφθανε ποτέ η Ελλάδα στο σημείο να βάλει την Αστυνομία μέσα, για να αστυνομεύσει αυτά που σας είπα. Κάθε άλλο. Η Αστυνομία επεμβαίνει, όταν την καλέσουν, και πρέπει να μπορούν να την καλέσουν, όταν τελούνται οι εγκληματικές πράξεις.

Και όπως είπατε, ένα στοιχείο ελευθερίας είναι και η έρευνα. Τα Πανεπιστήμια πρέπει να μπορούν να διεξάγουν έρευνα παράλληλα με την έρευνα που διεξάγεται στην ελεύθερη αγορά, στη βιομηχανία, στις φαρμακευτικές εταιρείες και να μπορεί μάλιστα το Πανεπιστήμιο να συνεργάζεται με αυτούς τους φορείς, για να ενισχύει τη δική του έρευνα και να εκπαιδεύει παράλληλα. Αυτοί είναι στόχοι όλων των κυβερνήσεων. Δεν είναι μονοπώλιο κανενός. Πρέπει, όμως, να εμπεδωθούν αυτοί οι στόχοι στην ψυχή σας, σ' εσάς, που είστε οι νέοι που θα πάρετε τα ηνία αυτής της χώρας, και θα πρέπει από τώρα να αποδεχθείτε και να

εμπεδώσετε μέσα σας αυτές τις διαθέσεις, για να μπορέσετε μεθαύριο, όπου και αν στραφείτε, να τις επιβάλλετε.

Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ πάρα πολύ, που μου δώσατε αυτήν την ευκαιρία. Θα ήθελα να ευχηθώ καλή συνέχεια, αλλά και καλή προετοιμασία όλων μας για τη μεγάλη αναμέτρηση της Εθνικής μας Ομάδας στο Μπάσκετ, γιατί καταλαβαίνω, ότι οι σφυγμοί ανεβαίνουν, ενόψει του αγώνα μπάσκετ της εθνικής μας ομάδας. Θα μεριμνήσουμε όλοι να έχουμε την άνεση και τις κατάλληλες συνθήκες, για να τον παρακολουθήσουμε. Και μαζί με τις ολόψυχες ευχές, και τις δικές σας και τις δικές μου και όλων μας, να διακριθεί παγκόσμια η Ομάδα μας.

Εύχομαι καλή συνέχεια και καλή ολοκλήρωση αύριο των εργασιών μας.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Πρόεδρε, για την παρουσία σας και τις χρήσιμες παρατηρήσεις. Η κυρία Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα, η πρώτη γυναίκα Πρόεδρος της Βουλής, είναι μαζί σας. Δι' εμού, σας ευχαριστούν και οι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές. Να είστε καλά.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Πρόεδρος της Βουλής): Να τονίσω, ότι η κυρία Πρόεδρος της Επιτροπής είναι Βουλευτής Μαγνησίας και αυτό λέει πολλά, γιατί στην Περιφέρεια χρειάζεται διαφορετικός αγώνας, για να διακριθεί μία γυναίκα.

(Χειροκροτήματα)

(Στο σημείο αυτό γίνεται διάλειμμα για 30')

ΔΙΑΚΟΠΗ

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Έχουμε την τιμή να έχουμε παρόντα στην Επιτροπή μας και τον κ. Καμπανέλλη, ο οποίος είναι Πρόεδρος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων». Τον καλωσορίζουμε και τον ευχαριστούμε.

(Χειροκροτήματα)

Είμαι βέβαιη, κύριε Καμπανέλλη, ότι, όσα ακούσατε και όσα θα ακούσετε και στη δική μας Επιτροπή, θα κάνουν κι εσάς να νιώσετε περήφανος και νομίζω και δικαιωμένος.

Ο Πατήρ Γεώργιος Μεταλληνός θα ήθελε να απευθύνει στους συναδέλφους Βουλευτές

ένα χαιρετισμό.

Πατήρ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ (Καθηγητής Πανεπιστημίου και μέλος της Επιτροπής του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Ευχαριστώ την κυρία Πρόεδρο που μου δίδει το λόγο φιλοφρόνως.

Εμείς τα μέλη της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» δεν συνηθίζουμε να μιλούμε, εκτός από τον Πρόεδρό μας, ο οποίος εκπροσωπεί όλους μας.

Θα πω, όμως, δύο λόγια, τα οποία δεν έχουν κανένα χαρακτήρα φρονιματιστικό και νουθετιστικό κλπ. Θα είναι λόγια της στιγμής αυτής, βγαλμένα από την καρδιά μου.

Συμμετέχω –και έχω την τιμή να το κάνω αυτό- για ενδέκατη φορά στην ΙΑ' Σύνοδο της «Βουλής των Εφήβων». Ομολογώ, ότι για πρώτη φορά παρακολουθώ τη δική σας Επιτροπή. Λόγω πανεπιστημιακών καθηκόντων και ειδικεύσεως, ας το πω έτσι, με προσελκύουν περισσότερο, συμμετέχω μέχρι σήμερα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων και χθες, μου είπαν να παρακολουθήσω την Επιτροπή σας. Ομολογώ ότι συγκινούμαι –βέβαια το περιεχόμενο της Επιτροπής σας το γνωρίζω- διότι βλέπω την ίδια δύναμη του λόγου, τον ίδιο ενθουσιασμό και παλμό και την ίδια σοφία, που έβρισκα και βρίσκω στις άλλες Επιτροπές, να τα έχετε κι εσείς. Σας συγχαίρω ιδιαίτερα για την επιτυχία σας και για τη διαπραγμάτευση των θεμάτων. Εύχομαι με όλη μου την καρδιά να αξιοποιήσετε στη ζωή σας τις εμπειρίες που αποκτάτε στη «Βουλή των Εφήβων».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Δημογέροντας από το Νομό Λακωνίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΑΣ(Νομός Λακωνίας):Κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, Σεβασμιότατε, αγαπητοί συμμαθητές και συμμαθήτριες, παρατηρητές δημοσιογράφοι και συνάδελφοι, για τις λίγες αυτές μέρες που συνεδριάζουμε στην «Βουλή των Εφήβων», θα ήθελα να σας μεταφέρω κάποιες σκέψεις, κάποιους προβληματισμούς, οι οποίοι δεν είναι αποκλειστικά και μόνο προϊόν της δικής μου σκέψης, αλλά έχουν διαμορφωθεί μέσα από τη συζήτησή μου με άτομα μεγαλύτερης ηλικίας, ηλικιωμένους,

ανθρώπους που εργάζονται, που έχουν βγει στον αγώνα για τη ζωή και να μεταφέρω τα προβλήματα που θέλουν και αυτοί, αλλά δεν μπορούν να εκφράσουν.

Αρχικά, θα ήθελα να αναφερθώ στο πρόβλημα της γραφειοκρατίας, το οποίο έχουν θίξει άλλοι δύο συνάδελφοι. Θέλω να προσθέσω, ότι το πρόβλημα αυτό επηρεάζει και το πρόβλημα υγείας και το πρόβλημα συντάξεων και να πω κάποια παραδείγματα. Όσον αφορά το σύστημα των συντάξεων, έχουμε δει πολλές φορές ηλικιωμένους, που, λόγω της γραφειοκρατίας, περιμένουν πολλή ώρα, από τις πέντε το πρωί στο ΙΚΑ και στα άλλα ασφαλιστικά ταμεία, επιβαρύνοντας έτσι την υγεία τους. Αυτό γίνεται και σε βάρος των άλλων εργασιών, που έχουν να κάνουν.

Ας έλθουμε και σε ένα άλλο παράδειγμα. Έρχεται και ένα άλλος επαγγελματίας από το εξωτερικό, ο οποίος έχει αρκετά χρήματα και θέλει να ανοίξει μία επιχείρηση και να απασχολήσει κάποιον αριθμό εργαζομένων. Λόγω της γραφειοκρατίας, η επιχείρηση αυτή αργεί να ανοίξει, κάνει αρκετά χρόνια. Έτσι και το πρόβλημα της ανεργίας επιβαρύνεται, αλλά και ο επιχειρηματίας αυτός απογοητεύεται και πολλές φορές επιλέγει άλλον τόπο, κυρίως, στο εξωτερικό, για να μεταφέρει τις δραστηριότητές του.

Επίσης, θα ήθελα να θίξω και το θέμα της πολυνομίας. Υπάρχουν αρκετοί νόμοι, που ρυθμίζουν διάφορες καταστάσεις του κοινωνικού μας βίου. Όμως, σε ένα νόμο, που αφορά τη σίτιση των στρατιωτών, προστίθεται κάποιο νομοσχέδιο για την προστασία των δασών. Και έτσι, υπάρχει κάποιο μπέρδεμα στη νομοθεσία και καθυστερεί να αποδοθεί δικαιοσύνη. Αίτημα όλων είναι η κωδικοποίηση της νομοθεσίας, ώστε να γίνεται αμεσότερη και πληρέστερη απονομή της δικαιοσύνης.

Θα ήθελα τώρα να αναφερθώ σε ένα άλλο θέμα, στο θέμα των ναρκωτικών. Πολλοί θα νομίσουν, ότι αυτό ανήκει στα κοινωνικά ζητήματα. Όμως, εγώ θα ήθελα να δω το θέμα αυτό από τη σκοπιά της πολιτείας. Θα μπορούσε να υπάρχει ειδικό κέντρο στα νοσοκομεία, ίσως, που να έχει κάρτες και οι ναρκομανείς να πηγαίνουν και να λαμβάνουν τη δόση τους από εκεί. Αυτό μπορεί να ακούγεται λίγο ακραίο, αλλά, αν σκεφτούμε, ότι αυτοί που πωλούν τα ναρκωτικά, τα νοθεύουν ή πολλές φορές οι σύριγγες, που χρησιμοποιούν, είναι μολυσμένες, καταλαβαίνουμε, πως αυτό εγκυμονεί πολλούς κινδύνους για την υγεία τους. Εάν, λοιπόν, αυτοί οι άνθρωποι πήγαιναν σε κάποιο νοσοκομείο τότε, όχι μόνο θα υπήρχε μεγαλύτερη προστασία για την υγεία τους, αλλά εκεί θα έρχονταν σε επαφή με κάποια άτομα, που ξέρουν

το πρόβλημα των ναρκωτικών, όπως ψυχολόγοι, κοινωνιολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί και θα μπορούσαν, ίσως, με τη δική τους θέληση να απευθυνθούν σε αυτά τα άτομα, για να ζητήσουν τη βοήθειά τους. Παράλληλα, θα γινόταν και ζημιά στους εμπόρους ναρκωτικών, αφού τα ναρκωτικά θα δίνονταν στο νοσοκομείο με λιγότερα χρήματα -επειδή το κράτος μπορεί να κάνει μαζικές αγορές από χώρες που παράγουν ναρκωτικά είτε καλώς είτε κακώς- και αυτοί οι άνθρωποι θα σταματούσαν τις παράνομες δραστηριότητές τους.

Ένα άλλο θέμα, διαφορετικό από αυτό που έθιξα, είναι οι νεολαίες των κομμάτων. Οι νεολαίες, για τους νέους κάτω των δεκαοκτώ ετών, όχι μόνο δε συμβάλλουν στην πολιτικοποίηση των νέων, αλλά, αντίθετα, οξύνουν τις μεταξύ τους αντιπαραθέσεις και, σε αρκετές περιπτώσεις, οδηγούν στην πόλωση και τον φανατισμό. Αντί για την ομαλή πολιτικοποίηση, επιτυγχάνουν την κομματικοποίηση, με αποτέλεσμα οι αυριανοί πολίτες, να μην επιλέγουν τους αντιπροσώπους της κεντρικής εξουσίας με βάση τον προγραμματισμό τους και την ιδεολογία τους, αλλά τα ιδιοτελή συμφέροντα και τις υποσχυσολογίες της παράταξής τους. Οι νεολαίες, επομένως, δεν επιτυγχάνουν τον πρωταρχικό σκοπό τους, οπότε είναι αναγκαίο να απαγορευθούν από το αντίστοιχο άρθρο του Συντάγματος. Η ομαλή πολιτικοποίηση θα μπορούσε να επιτευχθεί με καλλιέργεια της κριτικής σκέψης στα σχολεία, ανάπτυξη του πολιτικού λόγου. Επίσης, καλό θα ήταν το μάθημα του Δικαίου να διδάσκεται με κατάλληλο τρόπο, ώστε να μην γίνεται φορτικό για τους μαθητές, αλλά η προσέγγισή του να γίνεται ευκολότερα, για να κεντρίσει το ενδιαφέρον των μαθητών και να διδάσκει τα δικαιώματά τους και τις υποχρεώσεις τους.

Ένα άλλο ζήτημα είναι η μισθοδοσία των Βουλευτών. Όλοι γνωρίζουμε ότι τα χρήματα που λαμβάνουν οι Βουλευτές είναι αρκετά. Αυτό προβληματίζει πολλούς και προκαλεί αντιδράσεις στα λαϊκά στρώματα, γιατί, όπως υποστηρίζουν, αυτό προσελκύει άτομα, που αντιμετωπίζουν την πολιτική καθαρά επαγγελματικά και όχι ως λειτούργημα. Μήπως, τελικά, οι οικογενειοκρατία, που παρατηρείται τις τελευταίες δεκαετίες στη χώρα μας, είναι αποτέλεσμα του μεγάλου μισθού και της δύναμης, που έχουν τα άτομα με τη βουλευτική ιδιότητα; Πιστεύω, ότι πολλές φορές τα άτομα, που απαραίτητως υποστηρίζουν τη λιτότητα τόσο σε συνταξιούχους, όσο και σε άτομα χαμηλού εισοδήματος, θα έπρεπε αυτά πρώτα να γίνουν παράδειγμα και να εφαρμόσουν τη λιτότητα στην προσωπική τους ζωή.

Να αναφερθώ στο θέμα της εξάρτησης των Βουλευτών από παράγοντες, που

συμβάλλουν στη διαφήμισή τους. Όλοι ξέρουμε, ότι για τις προεκλογικές εκστρατείες δαπανώνται τεράστια χρηματικά ποσά περισσότερες στις διαφημίσεις από την τηλεόραση. Αυτό απαιτεί ενίσχυση από κάποιον επιχειρηματία. Όταν, όμως, τα συγκεκριμένα πρόσωπα αναλαμβάνουν την κεντρική εξουσία, αναλαμβάνουν κάποιες θέσεις, πρέπει να κάνουν το θέλημα αυτού που τους βοήθησε να εκλεγούν. Έτσι, έχουμε εξάρτηση της κυβέρνησης, της κεντρικής εξουσίας και άρα κατεύθυνση των πράξεών της.

Πρέπει να υπάρξει επιβολή ισόποσης και ισότιμης και αντικειμενικής προβολής των υποψηφίων από τα ΜΜΕ, κυρίως από την τηλεόραση. Σ' αυτό, θα μπορούσε να συμβάλει το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης.

Όσον αφορά τη λαϊκή κυριαρχία, η αρχή της λαϊκής κυριαρχίας αναφέρεται στο Σύνταγμα, όπως και το δημοψήφισμα. Όμως, τα τελευταία χρόνια παρατηρούμε, ότι το δημοψήφισμα χρησιμοποιείται όλο και πιο λίγο στις μεγάλες αποφάσεις, που αφορούν τον ελληνικό λαό. Το δημοψήφισμα πρέπει να χρησιμοποιείται πιο συχνά για τα κοινωνικά, εθνικά και τα άλλα ζητήματα. Ο πολιτικός πρέπει να γνωρίζει τη φωνή του λαού του. Χαρακτηριστικά είναι τα ζητήματα για το Κυπριακό και το Σκοπιανό, οι αποφάσεις για τα οποία θα πρέπει να αντιπροσωπεύουν καθαρά τη λαϊκή βούληση, η οποία απορρέει από την εθνική συνείδηση και να μην υπάγεται σε πολιτικές ενέργειες και πολιτικές κινήσεις.

Επίσης, ένας άλλος, με το οποίο θα μπορούσε να επιτευχθεί η αρχή της λαϊκής κυριαρχίας, είναι με την αρχή της λαϊκής νομοθετικής πρωτοβουλίας, που εφαρμόζεται σε λίγες χώρες, όπως η Ιταλία. Οι πολίτες έχουν τη δυνατότητα να ψηφίζουν κάποια νομοσχέδια όχι, όμως, για πολιτικά ή εθνικά ζητήματα. Πιστεύω, ότι με τη χρήση του δημοψηφίσματος, αλλά και με την αρχή της λαϊκής νομοθετικής πρωτοβουλίας η συμμετοχή του πολίτη θα μπορούσε να είναι πιο ουσιαστική. Ο πολίτης θα μπορούσε να γίνει πιο ενεργός και να συμμετέχει ουσιαστικά στα προβλήματα, που τον απασχολούν.

Πρέπει να ληφθούν μέτρα, που να ενισχύσουν το θεσμό της δημοκρατίας. Η δημοκρατία πρέπει να γνωρίσει μια ανανέωση, γιατί έχει μείνει στάσιμη τα τελευταία χρόνια. Όλοι πρέπει να γνωρίζουμε, ότι η δημοκρατία δεν είναι πανάκεια των προβλημάτων μας. Δεν σημαίνει, επειδή το πολίτευμά μας είναι δημοκρατία, ότι έχουν λυθεί και όλα τα προβλήματά μας. Να σας θυμίσω, ότι η δημοκρατία είναι αυτή που ανέδειξε την Αθήνα σε μεγάλη και ισχυρή πόλη και πολιτιστικό κέντρο την εποχή του Περικλή. Η δημοκρατία, όμως, είναι κι

αυτή, που είχε σαν αποτέλεσμα να εκτοπισθούν κατά την παρακμή της Αθηναϊκής Πολιτείας άτομα χρήσιμα για την πόλη, άτομα, που απέδιδαν στο κοινωνικό σύνολο και η προσφορά τους ήταν μεγάλη.

Τέλος, να κάνω μία προτροπή. Κάποιοι από μας, ίσως, μετά από αρκετά χρόνια γίνουν Βουλευτές και έρθουν σ' αυτή τη θέση. Θέλω να σας προτρέψω να μην παραδίνεστε, να μη συμβιβάζεστε από το χρήμα ή τη δύναμη, που η βουλευτική ιδιότητα παρέχει.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θαρρώ πως η προτροπή σας απευθύνεται και στους εν ενεργεία Βουλευτές.

Θα ήθελα να σας μεταφέρω, κύριε Πρόεδρε, κύριε Καμπανέλλη και Πατέρα Μεταλληνέ, μία επιθυμία των παιδιών να επεκταθεί, αν είναι δυνατόν ο θεσμός της «Βουλής των Εφήβων» χρονικά περισσότερο. Μου έκαναν και πρόταση ακόμη να διαρκέσει μια εβδομάδα. Επίσης, ζήτησαν να θωρακιστεί ακόμη περισσότερο η αξιοκρατική, ούτως ή άλλως, επιλογή τους.

Εγώ θα ήθελα, ως Βουλευτής, να σας μεταφέρω και το δικό μας αίτημα, αν είναι δυνατόν να γίνεται σε εργάσιμες μέρες, ώστε να μπορούμε και εμείς, χωρίς τις βεβαρυμένες υποχρεώσεις του Σαββατοκύριακου να τις παρακολουθούμε.

Να σας ενημερώσω ότι, όσες ή όσοι θέλετε να μιλήσετε στην Ολομέλεια, θα γράψετε το όνομά σας σε χαρτάκι, που θα σας μοιραστεί και θα γίνει κλήρωση, παρουσία σας, δύο ομιλητών. Θα μιλήσουν τρεις από την επιτροπή μας αύριο. Ο εισηγητής μας και όσοι κληρωθούν. Στην κλήρωση αυτή δεν συμμετέχουν οι Έφηβοι Βουλευτές από την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, γιατί συμμετέχουν σε ξεχωριστή κλήρωση, που γίνεται από την Επιτροπή του Προγράμματος.

Η Έφηβος Βουλευτής Παρασκευή Χατζηγεωργαντά, Βουλευτής Επικρατείας έχει το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΑΝΤΑ (Επικρατείας): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι έφηβοι Βουλευτές, πάτερ, κ. Καμπανέλη, θέλω να σας αναφέρω ένα θέμα, που απασχολεί σήμερα την Ελλάδα και την Ευρώπη και πολλές άλλες χώρες εκτός Ευρώπης και είναι η ισότητα των δύο φύλων.

Στην Ελλάδα, η πολιτική για την ισότητα αναπτύχθηκε ταυτόχρονα με την ένταξή της στην ΕΟΚ. Το 1981 οι ευρωπαϊκές πολιτικές και δράσεις έπαιξαν καθοριστικό ρόλο. Η ισότητα

των ανδρών-γυναικών σήμερα εννοείται ως ισότητα στην αγορά εργασίας και επικεντρώνεται σε μέτρα και ενέργειες για την ενίσχυση της θέσης των γυναικών στην οικονομία. Στην Ελλάδα, τα τελευταία χρόνια παρατηρείται έντονη κινητικότητα σε επίπεδο πρωτοβουλιών για την ενίσχυση πολιτικών ισότητας και εξάλειψης των διακρίσεων στο χώρο της εργασίας. Ωστόσο, φαίνεται, ότι στην πράξη δεν έχει γίνει ακόμη εφικτό να δημιουργηθούν συνθήκες πραγματικής ισότητας στον τομέα της απασχόλησης, ιδιαίτερα σε θέματα ισότητας των δύο φύλων και σε θέματα διακρίσεων των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Η μικρή συμμετοχή των γυναικών στην αγορά εργασίας, η ανισότητα ευκαιριών, οι μειωμένες δυνατότητες για επαγγελματική εξέλιξη, η πολλαπλότητα του ρόλου τους, η αδυναμία εναρμόνισης επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής, η ανεπαρκής συμμετοχή τους στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και σε δράσεις αναβάθμισης των προσόντων τους αποτελούν ορισμένα από τα σημαντικότερα προβλήματα, που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες σήμερα και τα οποία οδηγούν στην έμφαση φαινομένων διάκρισης ειδικότερα στον εργασιακό τομέα. Παρόλο που οι γυναίκες αποτελούν πάνω από το ήμισυ του πληθυσμού της χώρα, εντούτοις η συμμετοχή τους στην οικονομικά ενεργή ζωή της χώρας, δηλαδή, στο εργατικό δυναμικό, δεν ξεπερνά το 40%, ποσοστό το οποίο είναι χαμηλό συγκριτικά με το αντίστοιχο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όπως, άλλωστε, προκύπτει από διάφορες έρευνες, όσον αφορά στην ανεργία, τα ποσοστά γυναικών είναι τα τελευταία χρόνια ιδιαίτερα υψηλά σε ποσοστό, διαχρονικά υπερδιπλάσιο έναντι του αντιστοίχου των ανδρών και αποτελούν ποσοστό άνω του 600% των ανέργων.

Ειδικότερα, για τις εργασιακές σχέσεις, υπάρχει η διάταξη του άρθρου 22 του Συντάγματος που κατοχυρώνει το δικαίωμα ίσης αμοιβής για ίσης αξίας παρεχόμενη εργασία. Αλλά και στο άρθρο 116 του Συντάγματος προβλέπεται ότι δεν αποτελεί διάκριση, λόγω φύλου η λήψη θετικών μέτρων, για την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και ότι το κράτος οφείλει να μεριμνά για την άρση των ανισοτήτων, που υφίστανται στην πράξη, ιδίως, σε βάρος των γυναικών. Σύμφωνα με τα παραπάνω, η διαφορά φύλου δεν αποτελεί νόμιμο κριτήριο για την πλήρωση θέσεων εργασίας. Γι' αυτό η διάκριση σε γυναικείες και ανδρικές είναι ευθέως αντισυνταγματική. Ο Έλληνας νομοθέτης στην προσπάθειά του να εξειδικεύσει τις συνταγματικές διατάξεις προχώρησε στην ψήφιση του ν. 1414/1984 με τίτλο «Εφαρμογή της αρχής της ισότητας των φύλων στις εργασιακές σχέσεις».

Ο νόμος αυτός έχει εφαρμογή σε όλους τους εργαζόμενους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου και σε όσους ασκούν ελευθέρια επαγγέλματα και απαγορεύει ρητά τις έμμεσες διακρίσεις σε αγγελίες, διαφημίσεις, προκηρύξεις, εγκυκλίους και κανονισμούς, που αφορούν στην επιλογή προσώπων για την κάλυψη κενών θέσεων εργασίας, την παροχή επαγγελματικής εκπαίδευσης ή κατάρτισης ή την χορήγηση επαγγελματικών αδειών. Επίσης, απαγορεύει, ρητά τις έμμεσες διακρίσεις μεταξύ ανδρών και γυναικών, που στηρίζονται στην οικογενειακή κατάσταση.

Όπως όλοι γνωρίζουμε, η γυναίκα, εκτός από την εργασία, έχει διάφορα προβλήματα και στο γάμο και στην οικογένεια σε σχέση με την ισότητα. Με το ν. 1329/1983 το οικογενειακό δίκαιο εκσυγχρονίστηκε και προσαρμόστηκε στη συνταγματική επιταγή της αρχής της ισότητας των δυο φύλων. Έτσι, καταργήθηκε η έννοια της πατριαρχικής οικογένειας και αντικαταστάθηκε με την οικογένεια της ισότητας. Ο θεσμός της προίκας καταργήθηκε και ορίστηκε, ότι και οι δυο σύζυγοι υποχρεώνονται να συμβάλλουν ανάλογα με τις δυνάμεις τους στην αντιμετώπιση των αναγκών της οικογένειας. Ορίστηκε, ότι η γυναίκα διατηρεί το οικογενειακό της επώνυμο και μετά το γάμο υποχρεωτικά, οι μελλοντικοί έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν, πριν από το γάμο τους, το επώνυμο των παιδιών τους, που μπορεί να είναι είτε το επώνυμο του ενός των συζύγων είτε και των δυο. Το δέκατο όγδοο έτος ως χρόνος ενηλικίωσης των νέων είναι το κατώτερο όριο για την τέλεση γάμου και για τα δυο φύλα. Η ανατροφή και η εκπαίδευση των παιδιών πρέπει να γίνεται χωρίς διάκριση φύλου. Η δυνατότητα αξίωσης συμμετοχής του καθένα από τους συζύγους στην περιουσία, που αποκτήθηκε κατά τη διάρκεια του γάμου, η επιλογή συστήματος κοινοκτημοσύνης, ο εκσυγχρονισμός των διατάξεων του διαζυγίου και η θεσμοθέτηση του συναινετικού διαζυγίου, η απόλυτη εξομοίωση των δικαιωμάτων των παιδιών, που γεννήθηκαν χωρίς γάμο των γονιών τους, με τα δικαιώματα των παιδιών, που γεννήθηκαν μέσα στο γάμο και η νομική ενίσχυση της θέσης της ανύπαντρης μητέρας είναι μερικές από τις διατάξεις που ισχύουν.

Ένα θέμα, που ακόμα απασχολεί την ισότητα και γενικότερα τη γυναίκα, είναι η βία, που δέχεται. Τα κυριότερα θύματα της βίας σήμερα είναι οι γυναίκες. Το θέμα της βίας κατά των γυναικών μέσα στην οικογένεια τέθηκε από το γυναικείο κίνημα στις αρχές της δεκαετίας του '70 στην Ευρώπη και την Αμερική και μετά τη Μεταπολίτευση στην Ελλάδα, όταν οργανώθηκαν αυτόνομες γυναικείες ομάδες με φεμινιστικά αιτήματα. Το 1986, η Γενική

Γραμματεία Ισότητας έθιξε για πρώτη φορά σε κυβερνητικό επίπεδο το θέμα αυτό και ζήτησε από ομάδα γυναικών επιστημόνων μια μελέτη προσέγγισης του προβλήματος από γυναικεία σκοπιά και προτάσεις για κρατική παρέμβαση. Το 1988, η Γενική Γραμματεία Ισότητας δημιούργησε το Κέντρο Υποδοχής Κακοποιημένων Γυναικών στην Αθήνα και το 1993, σε συνεργασία με το Δήμο Αθηναίων δημιούργησε ξενώνας για τις κακοποιημένες γυναίκες και για τα παιδιά τους.

Οι γυναίκες είναι ακόμη τα κύρια θύματα της δημόσιας και ιδιωτικής βίας σε παγκόσμια κλίμακα. Το ζήτημα της κακοποίησης των γυναικών από τους συζύγους, εραστές, αδελφούς ή πατέρες δεν είναι μόνο γυναικείο θέμα, αλλά έχει ευρύτερες προεκτάσεις, ψυχολογικές, ιατρικές, νομικές και κοινωνιολογικές. Η βία κατά των γυναικών μέσα στην οικογένεια περιλαμβάνει τις τρεις εξής μορφές, κακοποίηση, σεξουαλική παρενόχληση, βιασμό και ασέλγεια. Το Κέντρο Ερευνών για Θέματα Ισότητας που ιδρύθηκε το 1994 και λειτουργεί με έδρα την Αθήνα έχει παραρτήματα στη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, το Βόλο και το Ηράκλειο υπό την εποπτεία και χρηματοδότηση της Γενικής Γραμματείας Ισότητας του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Μέσα στους βασικούς άξονες της δραστηριότητας του συμπεριλαμβάνει και την υποστήριξη των γυναικών, που υφίστανται κακοποίηση, περιθωριοποίηση και κοινωνικό αποκλεισμό. Τον Ιούλιο του 2000 στην μεγάλη καμπάνια ενημέρωσης του πληθυσμού για τη βία κατά των γυναικών με τίτλο «Σπάστε τη σιωπή» διανεμήθηκε μαζί με το λογαριασμό της Δ.Ε.Η. ένα ενημερωτικό φυλλάδιο, που, εκτός από τα τηλέφωνα της γραμμής S.O.S. και των Κέντρων Υποδοχής, έδινε και τα τηλέφωνα των κατά τόπους Κέντρων Ερευνών για Θέματα Ισότητας.

Πρέπει να καταλάβουμε όλοι, ότι η γυναίκα είναι άνθρωπος, ότι δεν είναι ένα ον απλά. Πρέπει να μην υπάρχουν διακρίσεις. Πιστεύω ότι οι άνδρες πρέπει να καταλάβουν, ότι η απελευθέρωση των γυναικών δε συνεπάγεται την καταπίεση των ανδρών. Ίσως, αν γίνει αυτό, οι χώρες, που έχουν αυτό το πρόβλημα, να λύσουν ένα μεγάλο πρόβλημα.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Για την ενημέρωσή σας, κυρία συνάδελφε, νομοσχέδιο για την καταπολέμηση και την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας συζητείται στην Επιτροπή μας αυτές τις μέρες. Άρχισε την προηγούμενη εβδομάδα, θα ολοκληρωθεί αυτή και στη συνέχεια θα ψηφισθεί την Ολομέλεια. Ανάμεσα στις διατάξεις περιλαμβάνεται και ειδική μέριμνα και αυστηρότερη τιμωρία για την παιδοφιλία.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Δήμητρα Σαραντίδη, Βουλευτής Επικρατείας.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΑΡΑΝΤΙΔΗ (Επικρατείας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κάθε ευνομούμενη πολιτεία έχει και χρέος και συμφέρον να παρέχει αγωγή και φροντίδα για όλα τα μέλη της, γι' αυτό και η λειτουργία αυτή πρέπει να είναι πολιτειακή και όχι ιδιωτική υπόθεση. Αυτά έγραφε ο Αριστοτέλης, πριν από δύομισι χιλιάδες χρόνια.

Κάθε κοινωνία, συντηρητική ή προοδευτική, φτωχή ή πλούσια, στη νεολαία της βασίζεται. Η παιδική ηλικία είναι το μέλλον και το αυριανό δυναμικό της. Κατά την παιδική ηλικία, ο άνθρωπος πρέπει να συλλάβει την έννοια της αξιοπρέπειας, να βιώσει το βάθος της αγάπης, της τιμής, της ασφάλειας, ώστε να γίνει ένας ενήλικας, που να σέβεται τις παραπάνω αρχές. Τι βιώνει, όμως, στην πράξη; Εκατόν σαράντα εκατομμύρια παιδιά γεννιούνται κάθε χρόνο στον κόσμο, αλλά δυστυχώς τα έντεκα εκατομμύρια από αυτά πεθαίνουν, πριν καν συμπληρώσουν το πέμπτο έτος της ηλικίας τους. Μικροί ή μεγάλοι πόλεμοι, ακήρυχτοι ή εμφύλιοι, όλοι οι πόλεμοι, όλες οι συγκρούσεις έχουν ένα κοινό: Τα θύματά τους είναι άμαχοι, είναι παιδιά. Πριν ένα μήνα, ζήσαμε όλοι μία φρίκη, την επίθεση του Ισραήλ στο Λίβανο και συγκεκριμένα στην πόλη Κανά. Ο απολογισμός ήταν εξήντα νεκροί, εκ των οποίων σαράντα παιδιά. Εικόνες απαράδεκτες. Μανάδες, που δεν είχαν πια παιδιά να αγκαλιάσουν. Νοσοκομεία γεμάτα. Ποιος θα δώσει λίγη χαρά, λίγο κουράγιο σ' αυτά τα παιδιά; Πάνω από όλα, ποιος θα ξαναφέρει την αθωότητα και το γέλιο στα προσωπάκια τους;

Τα χαλιά, που πολλοί από εμάς τα έχουμε στο σπίτι μας και περηφανευόμαστε, είναι «χειροποίητα». Πολλές φορές είναι προϊόντα παιδικής εργασίας. Τα παιδικά χεράκια δένουν πιο εύκολα τους εξήντα χιλιάδες κόμπους ανά τετραγωνικό μέτρο; Κάθε χρόνο καταγράφονται περίπου δέκα χιλιάδες παιδιά στο μακρύ κατάλογο των αναλφάβητων. Πώς γίνεται, στον εικοστό αιώνα, σε ένα κράτος, όπου κυριαρχεί η Δημοκρατία και είναι κοιτίδα του Πολιτισμού και της Τέχνης, να υπάρχουν χιλιάδες αναλφάβητοι; Όπως, πολύ σωστά είπε ο Βίκτωρ Ουγκώ, «το θεμέλιο κάθε μορφής κοινωνικής ζωής είναι η Παιδεία». Η υπεύθυνη και ανιδιοτελής διδασκαλία έχει ως συνέπεια πρώτα την πνευματική και ηθική ανάταση και μετά την υλική πρόοδο. Το πρώτο, η πνευματική δηλαδή και ηθική ανωτερότητα, οδηγεί στο δεύτερο, σε ένα αξιοπρεπές επίπεδο κοινωνικής ζωής. Τα παιδιά των φαναριών όλα τακτοποιήθηκαν και όλο μπροστά μας βρίσκονται. Σε όλες τις χώρες υπάρχουν νόμοι, που

απαγορεύουν την παιδική εργασία.

Στην Ελλάδα ισχύει ο ν.1837/1989, περί προστασίας των ανηλίκων, όπου δεν επιτρέπεται σε παιδιά κάτω των δεκαπέντε ετών να απασχολούνται σε οποιαδήποτε εργασία. Όμως, αυτοί οι νόμοι δεν τηρούνται. Οι λύσεις δεν είναι καθόλου απλές ούτε και εύκολες. Το πρόβλημα πάντα υπάρχει. Θέλω να πιστεύω, ότι άνθρωποι φωτισμένοι, με θέληση, με γνώση θα πετύχουν τελικά τη λύση. Σήμερα είναι αυτά τα παιδιά. Αύριο, ίσως, κάποιος από εμάς.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Τσόγιας από το νομό Βοιωτίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΟΓΙΑΣ (Νομός Βοιωτίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, Πάτερ, κύριε Καμπανέλλη -πέρσι είχα την τιμή να παίξω και ένα έργο σας, που ανεβάσαμε. Ήταν το έργο «Τα τέσσερα πόδια του τραπέζιού».

Συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, σας καλωσορίζω με τη σειρά μου στη σημερινή συνεδρίαση της Επιτροπής μας, στο πλαίσιο των εργασιών της «Βουλής των Εφήβων». Είναι μια σημαντική εμπειρία και μια πρώτης τάξεως ευκαιρία να γνωρίσουμε τον κοινοβουλευτισμό από κοντά. Η διοργάνωση κυλάει ομαλά, η διαμονή είναι ευχάριστη, αλλά θα ήθελα να επισημάνω, ότι στη χθεσινή δεξίωση θα έπρεπε να παρευρίσκονταν όλοι οι Βουλευτές, για να μας δοθεί η ευκαιρία να μιλήσουμε μαζί τους. Συζήτησα το θέμα με την κυρία Πρόεδρο, η οποία με ενημέρωσε, ότι οι περισσότεροι είχαν κοινωνικές υποχρεώσεις. Γι' αυτό και εγώ με τη σειρά μου, παρακαλώ τον κ. Καμπανέλλη, Πρόεδρο του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», οι συνεδριάσεις να είναι σε καθημερινή ημέρα ή να βρεθεί κάποια άλλη λύση, ώστε να μπορούμε να μιλήσουμε με τους Βουλευτές.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Απ' ό,τι γνωρίζω, δεν προβλέπεται από το Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα. Ενδεχομένως, αν προβλεφθεί και επιμηκυνθεί ο χρόνος των συνεδριάσεων, θα μπορούν και οι Βουλευτές με κάποια άνεση να επιλέγουν μια ημέρα για να δουν τους Έφηβους Βουλευτές.

Συνεχίστε, κύριε Τσόγια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΟΓΙΑΣ (Νομός Βοιωτίας): Βέβαια, ευχάριστη έκπληξη ήταν για μένα χθες στη δεξίωση η κουβέντα που κάναμε πολλά παιδιά με έναν συγκεκριμένο Βουλευτή. Παρ' ότι σε κάποια σημεία διαφωνούσαμε, εν τούτοις, συζητήσαμε διεξοδικά και βγάλαμε κάποια συμπεράσματα, κυρίως, για την Παιδεία. Με αφορμή τη συζήτηση στο

προαύλιο της Βουλής με τον εν λόγω Βουλευτή, θα θίξω το ζήτημα της πολιτικής στη χώρα μας, δηλαδή, κατά πόσον εμείς οι νέοι ασχολούμαστε και, αν με τη σημερινή κατάσταση, προάγεται η Δημοκρατία και πάει μπροστά ο τόπος.

Όλοι λίγο-πολύ έχουμε παρακολουθήσει από την τηλεόραση τις συνεδριάσεις του Κοινοβουλίου. Πολλές φορές, όμως, γινόμαστε θεατές ενός θεάτρου του παραλόγου μεταφορικά...

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Είναι μεγάλη υπόθεση το θέατρο του παραλόγου. Δεν πρέπει να το συγκρίνουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΟΓΙΑΣ (Νομός Βοιωτίας): Τέλος πάντων.

Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση επιδίδονται σε ανελέητους διαξιφισμούς και σε οξείες αντιπαραθέσεις. Η μεν Κυβέρνηση προσπαθεί να κατηγορήσει την Αντιπολίτευση για τα λάθη, που διέπραξε, όταν ήταν αυτή Κυβέρνηση, η δε Αντιπολίτευση προσπαθεί να στηλιτεύσει τις αποφάσεις της Κυβέρνησης πολλές φορές μόνο και μόνο για την αντίδραση. Βέβαια, αυτό δεν ισχύει σε όλες τις περιπτώσεις. Προάγεται έτσι ο πολιτικός πολιτισμός, η δημοκρατικότητα, ο διάλογος; Η Βουλή από χώρος επίλυσης προβλημάτων μετατρέπεται συχνά σε χώρο αντιπαραθέσεων. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία σε εμάς τους νέους της αντίληψης για τους πολιτικούς, ότι είναι κακά πρότυπα, που δεν ενδιαφέρονται για τον τόπο και για τους ανθρώπους του, αλλά μόνο για ίδια συμφέροντα και για αυτοπροβολή. Φυσικά, ως νοήμονες έφηβοι αντιλαμβανόμαστε το θέατρο του παραλόγου, που εκτυλίσσεται κάποιες φορές στη Βουλή, κατά τις συνεδριάσεις των Βουλευτών. Καταδικάζουμε τέτοιου είδους ενέργειες εντυπωσιασμού της μάζας. Και σ' αυτό το σημείο, κατακρίνω τη στάση ορισμένων πολιτικών, οι οποίοι υπόσχονται προεκλογικά τα πάντα, αλλά ύστερα τα ξεχνούν όλα.

Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, αν θέλουμε πραγματικά να προοδεύσει ο τόπος μας, ας ξεχάσουμε τα «θα» των πολιτικών και ας μην τους αφήνουμε να μας ξεγελούν με ψεύτικες και απραγματοποίητες υποσχέσεις. Και, όπως είπαν πολλοί, κατά τη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας υπόσχονται πάρα πολλά και στο τέλος δεν κάνουν τίποτα.

Ένα ακόμη πράγμα, που με στεναχωρεί ιδιαίτερα, είναι η ξύλινη γλώσσα των πολιτικών πέρα από συναισθηματισμούς, πέρα από ζωντάνια. Ελπίζω, εδώ να μην υποκύψουμε στο συμβιβασμό του χώρου και μιλήσουμε και εμείς έτσι. Βέβαια, ας μην παραβλέπουμε και τη δική μας στάση απέναντι στην πολιτική. Σε ένα χρόνο από σήμερα θα έχουμε εκλογικά

δικαιώματα και θα μπορούμε να εκλέγουμε αντιπροσώπους του λαού στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Όμως, και εμείς, πολλές φορές, θυμόμαστε το ρόλο μας ως ενεργών πολιτικά πολιτών τις παραμονές των εκλογών. Αυτό είναι πολύ λυπηρό. Αλλά με αυτόν τον τρόπο δεν καλλιεργείται η πολιτική σκέψη και η συμμετοχή, η οποία θα έπρεπε να περνά σταδιακά στο νέο από το σχολείο. Το σχολείο και το Πανεπιστήμιο αργότερα είναι καλός χώρος και φορέας πολιτικοποίησης, αλλά όχι κομματικοποίησης και κομματισμού. Ο κομματισμός οδηγεί σε ακραίες αντιδράσεις και σε φανατισμό. Θέλω να πιστεύω, ότι εμείς απέχουμε από τέτοιου είδους σκέψεις και νοοτροπίες και, απλώς, ασχολούμαστε με την πολιτική, γιατί μας εκφράζει και γιατί μας ικανοποιεί.

Απ' αυτό εδώ το Βήμα, θα ήθελα να ζητήσω από τους πολιτικούς πρωτίστως σεβασμό προς τους ψηφοφόρους και εκτίμηση της νοημοσύνης μας, εξυγίανση της πολιτικής ζωής και διαφάνεια παντού, συνεργασία Κυβέρνησης και Αντιπολίτευσης, προσιτή γλώσσα σε όλους και τήρηση υποσχέσεων. Επιπλέον, πρέπει τα έδρανα της Βουλής να είναι πάντα γεμάτα. Είναι λυπηρό να κουβεντιάζουν για σημαντικά θέματα είκοσι και τριάντα άτομα.

Ακόμη, επιθυμώ την είσοδο στη Βουλή Βουλευτών νέων σε ηλικία με πιο φρέσκες απόψεις μακριά από συμβιβασμούς και διαφθορά. Όσο έμπειροι και σοφοί και αν είναι οι μεγαλύτεροι πολιτικοί, πιστεύω, ότι δε συγκρίνονται με τους νέους ως προς την όρεξη για δουλειά, την όρεξη για το καλό του τόπου. Πιστεύω να συμφωνείτε και εσείς, κυρία Πρόεδρε.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Με αποκλείετε εμμέσως, αλλά δεν πειράζει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΟΓΙΑΣ (Νομός Βοιωτίας): Εμείς, ως νεολαία, οφείλουμε να ευαισθητοποιηθούμε για τα πολιτικά δρώμενα, να συμμετέχουμε πλήρως σε αυτά και να ασκούμε κριτική στους πολιτικούς, η οποία αντικατοπτρίζεται στην ψήφο μας.

Η «Βουλή των Εφήβων», αν και συμβάλλει στην πολιτικοποίηση μιας μερίδας της νεολαίας, πρέπει να αναβαθμισθεί, να διευρυνθεί και επιτέλους να λαμβάνονται υπόψη οι ιδέες και οι απόψεις από τους πολιτικούς της χώρας μας, γιατί, ίσως, από εμάς ανακαλύψουν την πτυχή κάποιου θέματος, που δεν μπορούσαν να την σκεφθούν. Συνεπώς, έτσι θα βοηθηθούν.

Κυρία Πρόεδρε, κύριοι πολιτικοί, που τυχόν μας παρακολουθείτε, ακούστε τη νεολαία, αφουγκραστείτε τον παλμό της. Κάτι έχει να σας πει.

Κύριοι συνάδελφοι, σας ευχαριστώ για το χρόνο σας. Ας μην επιτρέψουμε σε αυτό το ολοένα και αυξανόμενο κλίμα απαξίωσης και αδιαφορίας, που ενεδρεύει στη νεολαία μας, να μας κάνει παθητικούς δέκτες μηνυμάτων. Να μη χάσουμε τη θέλησή μας για αλλαγή και για επανάσταση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κύριε Τσόγια, με τα κριτήρια, τα ηλικιακά, εμένα με βγάζετε εκτός Βουλής, απ' ό,τι κατάλαβα.

Ήθελα, όμως, να σας πω ότι οι παρατηρήσεις σας, που καταγράφονται στα πρακτικά, και η Σύνθεση Κειμένων, εν συνεχεία, αποστέλλονται στα αρμόδια Υπουργεία, ώστε οι Υπουργοί να λάβουν υπόψη τις προτάσεις σας, καθώς και σε φορείς, σε βουλευτές κ.λπ..

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αγγελική Μέρκου από την Αιτωλοακαρνανία.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΕΡΚΟΥ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κύριε Πρόεδρε, Σεβασμιότατε, ως μέλος της «Βουλής των Εφήβων» θα ήθελα να εκφράσω την υποστήριξή μου στο θεσμό, που δίνει φωνή σε εμάς τους νέους, να δημοσιοποιήσουμε τους προβληματισμούς μας, πάνω σε ζωτικά ζητήματα, όχι μόνο για τη νεολαία, αλλά, ευρύτερα, για την κοινωνία μας. Θα ήθελα από το Βήμα αυτό να καταθέσω κάποιες σκέψεις μου για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ελληνική ύπαιθρος. Ακούμε συνέχεια, πως η αστυφιλία είναι ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα, που αντιμετωπίζει η χώρα και πολλοί αναρωτιούνται, γιατί. Οι προϋποθέσεις διαβίωσης είναι απαράδεκτες και τόσο οι νέοι, όσο και οι μεγαλύτεροι αναγκάζονται να κάνουν συνεχείς εκπτώσεις στην ποιότητα της ζωής τους.

Ας αρχίσουμε από την παιδεία. Χρόνο με το χρόνο, ο αριθμός των μαθητών των λυκείων της περιφέρειας μειώνεται σημαντικά. Και αυτό, γιατί οι μαθητές φεύγουν από τις οικογένειές τους για κάποιο αστικό κέντρο, προκειμένου να κάνουν φροντιστήρια, ώστε να καταφέρουν τελικά να εισαχθούν σε κάποια ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Σήμερα, οι πανελλαδικές εξετάσεις έχουν γίνει ιδιαίτερα απαιτητικές και γι' αυτό χρειάζεται επιπλέον βοήθεια, που στην επαρχία είναι ανύπαρκτη. Κάθε χρόνο, λοιπόν, στις πανελλαδικές εξετάσεις, καλούμαστε όλοι να απαντήσουμε στα ίδια απαιτητικά θέματα, αλλά με, τελείως, διαφορετικές προϋποθέσεις. Αναφέρομαι στη διαδικασία της προετοιμασίας.

Η έλλειψη κέντρων ψυχαγωγίας και διασκέδασης, όπως ωδεία, γυμναστήρια,

κινηματογράφος και θέατρο καθιστούν τους νέους κατώτερους πολιτιστικά και πνευματικά. Έτσι, οποιαδήποτε πιθανή κλίση έχει κάποιος, είτε στη μουσική είτε στον αθλητισμό, θα πρέπει υποχρεωτικά να την καταπνίξει και έτσι πραγματικά ταλέντα δεν έρχονται στο φως.

Τα πρωτεία στο κύμα της αστυφιλίας κατέχει η νεολαία, καθώς το σοβαρότερο πρόβλημα, που αντιμετωπίζει η ύπαιθρος, είναι η έλλειψη θέσεων εργασίας, αλλά και η ποικιλία των επαγγελμάτων. Έτσι οι νέοι, τελειώνοντας τη σχολή τους και κρατώντας το πτυχίο τους στο χέρι, ψάχνουν για δουλειά. Αλλά καθώς στον τόπο τους δεν μπορεί να αξιοποιήσουν, ό,τι έχουν σπουδάσει, καταφεύγουν στις μεγαλουπόλεις.

Αυτές οι εικόνες είναι απαράδεκτες στον 21^ο αιώνα και μάλιστα σε μια αναπτυσσόμενη ευρωπαϊκή χώρα, όπως είναι η δική μας. Καθρέφτης της χώρας μας και του πολιτισμού μας δεν αποτελούν μόνο τα μεγάλα αστικά κέντρα. Υπάρχουν τόσες περιοχές-θαύματα, που θα μπορούσαν να αποτελέσουν πόλο έλξης για τους τουρίστες, αλλά, δυστυχώς, μένουν αναξιοποίητα.

Καλώ, λοιπόν, την Πολιτεία, να πάρει ουσιαστικά μέτρα, ώστε η κατάσταση αυτή να εκλείψει. Και δεν αναφέρομαι σε μέτρα ουτοπικά ή πολυδάπανα. Το κόστος είναι πολύ μικρό, αν σκεφθούμε τα τεράστια κονδύλια, που κάθε χρόνο δαπανώνται σε βόμβες και πυρηνικά όπλα. Ας μην απευθυνόμαστε στην επαρχία μόνο κατά την προεκλογική περίοδο και, επιτέλους, ας περάσουμε από τις υποσχέσεις στην πράξη.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Κωνσταντίνα Αντωνίου, Έφηβη Βουλευτής Επικρατείας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Επικρατείας): Κυρία Πρόεδρε, Σεβασμιότατε, κύριε Καμπανέλλη, ανέλπιστα, βρέθηκα να μιλώ σήμερα εδώ. Προέρχομαι από φτωχή οικογένεια της Θεσσαλονίκης και οι έντονες προσωπικές μου ανάγκες με ώθησαν να βγω πολύ μικρή στην αγορά εργασίας. Για το λόγο αυτό παρακολουθώ μαθήματα στο Β' Εσπερινό Λύκειο Θεσσαλονίκης, προσπαθώντας να δημιουργήσω τις προϋποθέσεις για μια καλύτερη ζωή. Εκ μέρους, λοιπόν, και των συμμαθητών μου παρακαλώ τη σημερινή Κυβέρνηση αλλά και τις επόμενες να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για ίσες ευκαιρίες σε όλους τους Έλληνες με ένα σύστημα αξιοκρατικό, που θα ανταμείβει αυτούς, που προσπαθούν να επιτύχουν το καλύτερο για τον εαυτό τους και το κοινωνικό σύνολο. Να αντιμετωπίζουν τους Έλληνες ως σκεπτόμενους πολίτες με κρίση και όχι σαν άβουλα όντα. Ο ελληνικός λαός έχει μεγαλοψυχία,

λατρεύει τη Δημοκρατία και τα ιδανικά. Να δώσει στον ελληνικό λαό τη θέση, που του αξίζει στην παγκόσμια ιστορία και σαν πραγματικοί πατέρες του έθνους να τον ωθήσουν να μεγαλουργήσει. Οι εκπρόσωποι του λαού από τις θέσεις των οποίων μιλάμε εμείς οι νέοι, να μένουν μακριά από τις μικροκομματικές αντιπαλότητες και να ψηφίζουν κατά συνείδηση και όχι γιατί έτσι επιβάλλεται από την κομματική γραμμή. Οι κύριοι Υπουργοί που εκπροσωπούν την Κυβέρνηση να επιδιώκουν τη μεταξύ τους συνεργασία και όχι την αυτοπροβολή, γιατί έχει αποδειχθεί, ότι η λειτουργία του κρατικού μηχανισμού πάσχει πρώτα από οργάνωση και όχι από έλλειψη νομοθετικών πλαισίων. Τα κόμματα να επιδιώκουν την ανανέωση με νέα στελέχη, που έχουν εσωτερικά αποθέματα δύναμης και ευστροφία νου, ώστε να μπορούν να προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο, αλλά και να παρακολουθούν τα παγκόσμια πολιτικά δρώμενα.

Το κράτος μας να παραμείνει ένα κράτος πρόνοιας, όπως ήταν μέχρι σήμερα, και να μη παραδώσει στην ιδιωτική πρωτοβουλία ευαίσθητους τομείς, όπως είναι η υγεία και η παιδεία. Να διατηρηθεί, με κάθε θυσία, η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, ώστε να τιμωρούνται αυτοί που δόλια μεταφράζουν τις αξίες και τα ιδανικά ενός ολόκληρου λαού σε οικονομικά οφέλη και προτρέπουν με τα παραδείγματά τους, τους νέους στο κυνήγι του εύκολου πλουτισμού, υποσκάπτοντας έτσι τα θεμέλια της κοινωνίας. Εμείς οι νέοι της Ελλάδας ψηφίζουμε σήμερα απ' αυτόν εδώ τον ιστορικό χώρο την κοινωνική ισότητα για όλους, όσοι κατοικούν σε αυτό το κράτος, την ισότητα απέναντι στους νόμους, τη δημοκρατία, την ελευθερία της βούλησης και την ανεξαρτησία της σκέψης. Ελπίζουμε σε ένα καλύτερο αύριο, όχι μόνο της Ελλάδας αλλά κάθε λαού της γης, που ταλανίζεται από τον πόλεμο, τη φτώχεια και την υποδούλωση του μεγαλείου της ψυχής τους.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει Έφηβος Βουλευτής Ισιδώρα Πάργα από την Β' Πειραιώς.

ΙΣΙΔΩΡΑ ΠΑΡΓΑ (Β' Πειραιώς): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, Σεβασμιότατε, κύριε Καμπανέλλη, δεν είχα σκοπό να μιλήσω, όμως από τα θέματα, που έθιξαν τα υπόλοιπα παιδιά, μου θύμισαν, ότι είναι μια μοναδική ευκαιρία να θίξω και εγώ το πρόβλημα του τόπου μου.

Θα επιθυμούσα, λοιπόν, να θίξω ένα μείζον πρόβλημα της περιοχής του Κορυδαλλού στην Αττική. Μια και ζω στην πόλη αυτή, σε ένα ακόμη παραμελημένο, χωρίς αμφιβολία,

δυτικό προάστιο της Αττικής. Όπως πιθανότατα όλοι γνωρίζετε, η πόλη μας κοσμείται – και αυτό το λέω με ειρωνική χροιά - από τις εγκαταστάσεις των πλέον γνωστών Φυλακών της Χώρας. Αυτό που, ίσως, αγνοείτε και πλήθος αρμοδίων σίγουρα λησμονεί είναι η συνύπαρξη τους με τα περισσότερα σχολεία και αθλητικές εγκαταστάσεις της πόλης μας. Νοείται, ως προϊόν αχαλίνωτης φαντασίας και μόνο, το Σωφρονιστικό Ίδρυμα της Χώρας με τους περισσότερο επικίνδυνους εγκληματίες και τρομοκράτες της χώρας να βρίσκεται πράγματι σε απόσταση αναπνοής από την πλειονότητα των λυκείων, γυμνασίων, δημοτικών μέχρι και νηπιαγωγείων μας. Η εικόνα νεαρών μαθητών να περνούν ανάμεσα κυριολεκτικά από κρατουμένους, καθώς αυτοί μπαίνουν σε αστυνομικά λεωφορεία, για να πάνε στα όποια εκπαιδευτικά ιδρύματα. Για μας αποτελεί τη θλιβερή και καθημερινή πραγματικότητα, ενώ σε σας ίσως φαίνεται κάπως ανόητο σαν γεγονός. Τραγικό; Ίσως όχι. Σίγουρα, όμως, άξιο προσοχής για δραστική αντιμετώπιση. Πάντως, δεν επιδιώκω να σας συγκινήσω και, ίσως, ακουστώ μελοδραματική, αλλά με κάθε υπευθυνότητα δηλώνω πως κινδυνεύουμε σε καθημερινή βάση. Πρόσφατες αποδράσεις και εξεγέρσεις επιβεβαιώνουν θλιβερά τα προαναφερθέντα. Η λύση είναι γνωστή στην εκάστοτε ηγεσία. Είναι η άμεση απομάκρυνση του συνόλου του συγκροτήματος των Σωφρονιστικών Καταστημάτων από τον Κορυδαλλό. Πολλοί ανησυχούν για την πληθώρα των ανέργων που, ίσως, προκύψουν, ανησυχία πλασματική, αλλά και αβάσιμη. Στη θέση των Φυλακών μπορούν να ανεγερθούν χώροι νέων, σύγχρονο πολιτιστικό κέντρο κ.λπ. ώστε να απορροφηθούν όλοι οι εργαζόμενοι στο Σωφρονιστικό Ίδρυμα. Ζητώ και μιλώ και εκ μέρους των συμπολιτών μου από τον Κορυδαλλό το αίσθημα ασφάλειας, αλλά και την έμπρακτη υπεράσπισή μας, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ομαλή μας διαβίωση. Και αν όχι, τουλάχιστον, την ειλικρινή αντιμετώπιση των πολιτών της πόλης μου και την απουσία των άλλων υποσχέσεων, που με γενναιοδωρία μοιράζουν οι πολιτικοί τα τελευταία χρόνια.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ολοκληρώνονται οι τοποθετήσεις με την Έφηβο Βουλευτή κ. Ειρήνη Σφυρή από το Νομό Ξάνθης.

ΕΙΡΗΝΗ ΣΦΥΡΗ (Νομός Ξάνθης): Κυρία Πρόεδρε, Σεβασμιότατε, έγιναν πολλές αναφορές στα προβλήματα των επαρχιακών πόλεων. Ωστόσο, εγώ θέλω να θίξω το θέμα του πολιτισμού στις πόλεις αυτές, που πιστεύω ότι είναι παραγκωνισμένες. Ζω σε μια πόλη, την Ξάνθη, η οποία έχει πολλά φεστιβάλ, όπως είναι γνωστό, όπως το ΧΑΤΖΗΔΑΚΕΙΟ Φεστιβάλ,

οι Γιορτές Παλιάς Πόλης και άλλες εκδηλώσεις. Ωστόσο, έχω παρατηρήσει, ότι κάθε χρόνο στην πόλη μου μας επισκέπτονται οι ίδιοι καλλιτέχνες ή έρχονται θέατρα χαμηλού επιπέδου, τα οποία πιστεύω ότι υποτιμούν τη νοημοσύνη μας και έχουν ως σκοπό το κέρδος και όχι να μεταδώσουν πραγματικά πολιτισμό. Βέβαια, δεν υπάρχει κατάλληλη υποδομή. Υπάρχουν, δηλαδή, λίγα θέατρα και χώροι, όπου μπορούν να γίνουν εκδηλώσεις. Έτσι, αναγκαστικά μοιρολατρικά περιμένουμε τον πολιτισμό από την Πρωτεύουσα. Ωστόσο, γίνονται κάποιες ερασιτεχνικές προσπάθειες, οι οποίες δεν υποστηρίζονται από την Τοπική Αυτοδιοίκηση, όσο θα έπρεπε, δηλαδή, προβάλλονται περισσότερο οι εκδηλώσεις της Πρωτεύουσας, παρά αυτές που γίνονται από τους ίδιους τους κατοίκους της πόλης. Για να μην μακρυγορώ, πιστεύω ότι η πνευματική ανάπτυξη είναι η βάση του χαρακτήρα μας. Άρα, θα έπρεπε να δίνεται περισσότερη προσοχή στο να την αναπτύξουν τα παιδιά. Οπότε, πριν κρίνουμε αυστηρά τους νέους και πούμε, ότι δεν παρακολουθούν θέατρα ή συναυλίες, πρέπει να δούμε, τι δυνατότητες έχουν για να το κάνουν.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Εξαντλήθηκε ο κατάλογος των ομιλητών.

Κύριε Πρόεδρε και Σεβαστέ Πατέρα, από τα σαράντα πέντε παιδιά που συμμετείχαν στην Επιτροπή, μίλησαν τα τριάντα. Νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό και γι' αυτό το επισημαίνω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση και προχωρούμε στη διαδικασία των ψηφοφοριών. Κατ' αρχήν, θα ψηφίσουμε επί της αρχής τη Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης. Μιλάμε για τις σελίδες 129 και μετά της Σύνθεσης Κειμένων.

Καλούνται, λοιπόν, οι Έφηβοι Βουλευτές δια ανατάσεως της χειρός να ψηφίσουν τη Σύνθεση Κειμένων. Αυτό σημαίνει ότι δέχεστε τη Σύνθεση Κειμένων που είναι μια βάση για να συζητηθούν τα επιμέρους θέματά της.

Ερωτώνται οι κύριοι Έφηβοι Βουλευτές: Γίνεται δεκτή η Σύνθεση Κειμένων επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Συνεπώς, η Σύνθεση Κειμένων έγινε δεκτή επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση κάθε θέματος χωριστά.

1. «Αστυφιλία».

Οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι το θέμα είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

2. «Δημόσια Διοίκηση».

Οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι το θέμα είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

3. «Ισότητα των Δυο Φύλων»

Οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι το θέμα είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

4. «Τύπος και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης»

Οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι το θέμα είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

5. «Δημόσια Διοίκηση»

Οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι το θέμα είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

6. «Κρατική Ασφάλεια»

Οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι, το θέμα)

Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι το θέμα είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

7. «Δικαιοσύνη»

Οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι το θέμα είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

8. «Κοινωνική Ανισότητα»

Οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι το θέμα είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

9. «Αξιοκρατία-Αναξιοκρατία»

Οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι το θέμα είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

10. «Πολιτικοί-Πολιτική»

Οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι το θέμα είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

11. «Κυβέρνηση»

Οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι το θέμα είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

12. «Δημοκρατία-Ελευθερία»

Οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι το θέμα είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

13. «Ανθρώπινα Δικαιώματα»

Οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι το θέμα είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς, τα θέματα και οι προτάσεις της Σύνοψης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης έγιναν δεκτά, κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, ολοκληρώθηκε η ψηφοφορία επί των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων.

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή η Σύνοψη Κειμένων στο σύνολό της;

Οι αποδεχόμενοι το σύνολο της Σύνοψης Κειμένων να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι τη Σύνοψη των Κειμένων)

Οι μη αποδεχόμενοι τη Σύνοψη των Κειμένων να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι τη Σύνοψη των Κειμένων)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι τη Σύνοψη Κειμένων είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η Σύνοψη Κειμένων έγινε δεκτή και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, σας ευχαριστώ πολύ για την παρουσία σας, για τη συνεργασία, για την ευπρέπεια και την προσοχή με την οποία εκφράσατε τις θέσεις σας. Σας συγχαίρω για τα επιχειρήματα, το επίπεδο και την ωριμότητα που δείξατε.

Εύχομαι την ίδια καλή τύχη να έχετε και στο υπόλοιπο της ζωής σας!

Παρακαλώ τον κ. Καμπανέλλη να πάρει το λόγο για κλείσει τη συνεδρίαση της Επιτροπής μας.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ (Πρόεδρος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Ευχαριστώ, κυρία Μακρή.

Η Έφηβος Βουλευτής από την Ξάνθη είπε κάτι πολύ ενδιαφέρον, τουλάχιστον για μένα. Βέβαια, είναι αργά για να πω τη θέση μου. Πάντως, νομίζω πως είναι θέμα κατ' αρχήν της δραστηριότητας της Ξάνθης, να δημιουργήσει μια ασπίδα κατά των «κακοποιών» του θεάτρου, όπως τους λέω εγώ. Έχει συμβεί σε κάποιες πόλεις.

Έχει συμβεί αυτό και δεν τολμούν πια να πατήσουν θίασοι της ποιότητας που προσβάλλουν και το θέατρο και το κοινό της Ξάνθης και εμένα προσωπικά. Νομίζω, ότι μπορούν να ανατρέψουν την κατάσταση, εάν οργανωθούν και αντιδράσουν σωστά. Ξέρω πόλεις με τον ίδιο πληθυσμό, όπως η Ξάνθη, που το έχουν αντιμετωπίσει αυτό με πάρα πολύ

επιτυχία. Δεν μιλώ πια για ψυχαγωγία. Εγώ αυτά τα πράγματα τα λέω «κινδύνους». Φταίει, βέβαια, και η τηλεόραση, ή έστω κάποια κανάλια της, τα οποία καθιερώνουν, καταξιώνουν την ευτέλεια, την ασημαντότητα και την χυδαιότητα, έτσι, που να καταστρέφουν ένα κοινό, την αντίληψη και την αισθητική ενός κοινού, το οποίο τους δέχεται και αυτούς τους «κακοποιούς» πρόσφορα. Νομίζω, ότι η Ξάνθη έχει και παράδοση και το δυναμισμό να το πολεμήσει αυτό, χωρίς να περιμένει την βοήθεια της Πολιτείας. Η Πολιτεία χρειάζεται προκλήσεις και προσκλήσεις. Πρώτα ενεργώ εγώ δυναμικά και μετά λέω «Πολιτεία, βοήθα». Τότε θα φιλοτιμηθεί η Πολιτεία να βοηθήσει και ο Δήμος. Μην τα περιμένουμε όλα από την Πολιτεία. Είναι σαν να λέμε «περιμένω τις ιδέες μου από το φεγγάρι».

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κ. Καμπανέλλη. Βεβαίως, η αυτενέργεια των πολιτών έχει σημασία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Έφηβοι Βουλευτές, εισερχόμαστε στο τελευταίο στάδιο της διαδικασίας, που είναι η επιλογή των δύο αγορητών για την Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων».

Στο σημείο αυτό καλούμε τον Πατέρα Μεταλληνό να κάνει την κλήρωση.

ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ για την τιμή που μου κάνετε.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Εμείς ευχαριστούμε.

Μετά τη διαδικασία της κλήρωσης, κληρώθηκαν ο κ. Κώστας Τίγκας από την Β' Αθηνών και η κυρία Ευδοξία Λιόγκα από το Νομό Πρεβέζης.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Πολλές ευχές σε σας, πολλές ευχές βέβαια και στην Εθνική μας Ομάδα για τον επόμενο αγώνα.

(Χειροκροτήματα)

Στη συνέχεια και περί ώρα 12.40' λύθηκε η συνεδρίαση.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ**

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

ΙΑ΄ ΣΥΝΟΔΟΣ 2005 - 2006

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ,

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ - ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της «Βουλής των Εφήβων» στα θέματα «Αστυφιλία, Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα των δύο Φύλων, Τύπος – Μ.Μ.Ε., Δημόσια Ασφάλεια, Κρατική Ασφάλεια, Δικαιοσύνη, Κοινωνική Ανισότητα, Αξιοκρατία – Αναξιοκρατία, Πολιτικοί/ή, Κυβέρνηση, Δημοκρατία – Ελευθερία, Ανθρώπινα Δικαιώματα», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΑ΄ Σύνοδος 2005 – 2006

Προς την Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων»

Η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της «Βουλής των Εφήβων» συνήλθε στις 3 Σεπτεμβρίου 2006, σε συνεδρίαση, υπό την προεδρία της Βουλευτού Μαγνησίας, κυρίας Ζέττας Μακρή, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αθηναίου Εύα-Γεωργία (Α΄ Θεσσαλονίκης), Αναστασοπούλου Ευγενία (Β΄ Αθηνών), Αντωνίου Κωνσταντίνα (Επικρατείας), Γάδος Γεώργιος (Νομός Σερρών), Γεωργίου

Μαρία (Κύπρος), Γούρα Ακριβή (Νομός Αχαΐας), Δημακοπούλου Νικολέττα (Νομός Ηλείας), Δημογέροντας Κωνσταντίνος (Νομός Λακωνίας), Κάββουρα Γεωργία (Νομός Αρκαδίας), Καραδημητρίου Ιωάννης (Νομός Καβάλας), Καραμπούλα Φωτεινή (Νομός Αχαΐας), Κακουδάκης Απόστολος (Νομός Έβρου), Κορωνιώτης Γεώργιος (Γερμανία), Κουκούλα Ελπινίκη (Νομός Λέσβου), Κουρούσαλη Χρυσάνθη (Νομός Λέσβου), Κωνσταντίνου Μαριαλένα (Κύπρος), Λιόντου Ευδοξία (Νομός Πρέβεζας), Λουτράρη Αριάδνη-Δέσποινα (Νομός Χίου), Μέρκου Αγγελική (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Μπονάτσος Σπυρίδων (Νομός Κορινθίας), Μπούνου Χριστίνα (Νομός Αργολίδας), Νάση Βασιλική-Αγγελική (Α΄ Αθηνών), Νείρος Ανδρέας (Νομός Ροδόπης), Νεοκλέους Αναστασία (Β΄ Αθηνών), Παπακωνσταντίνου Σουζάνα (Επικρατείας), Παπασταθοπούλου Καλλιόπη (Β΄ Αθηνών), Πάργα Ισιδώρα (Β΄ Πειραιώς), Πετράκη Χαρίκλεια (Β΄ Αθηνών), Πέτσα Μαρία (Νομός Ευρυτανίας), Πολυκράτη Μαρίνα (Β΄ Αθηνών), Πραξιτέλους Αναστασία (Νομός Αργολίδας), Ράμμου Μαρία-Πανωραία (Α΄ Αθηνών), Σαραντίδη Δήμητρα (Επικρατείας), Σουρουλλά Αιμιλία (Κύπρος), Σφυρή Ειρήνη (Νομός Ξάνθης), Τίγκας Κωνσταντίνος (Β΄ Αθηνών), Τσαντούκλας Νικόλαος (Β΄ Αθηνών), Τσιατσιάνα Ελευθερία (Νομός Ξάνθης), Τσάφου Αγγελική (Νομός Φωκίδος), Τσιάπαλη Ελένη (Νομός Άρτας), Τσόγιας Κωνσταντίνος (Νομός Βοιωτίας), Τσούτσικας Στάθης (Νομός Ευβοίας), Χατζηγεωργαντή Παρασκευή (Επικρατείας), Χατζηπαυλίδου Ελένη (Α΄ Θεσσαλονίκης) και Φωκάς Σταύρος (Νομός Ευβοίας).

Κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων έλαβαν το λόγο ο Εισηγητής, Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Γάδος και οι Έφηβοι Βουλευτές: Ελένη Χατζηπαυλίδου, Μαριλένα Κωνσταντίνου, Στάθης Τσούτσικας, Φωτεινή Καραμπούλα, Ελπινίκη Κουκούλα, Βασιλική – Αγγελική Νάση, Ευγενία Αναστασοπούλου, Αναστασία Πραξιτέλους, Ανδρέας Νείρος, Σταύρος Φωκάς, Κωνσταντίνος Τσίγκας, Γεωργία Κάββουρα, Αριάδνη – Δέσποινα Λουτράρη, Ελένη Τσιάπαλη, Νικόλαος Τσαντούκλας, Απόστολος Κακουδάκης, Αγγελική Τσάφου, Μαρία – Πανωραία Ράμμου, Γεώργιος Κορωνιώτης, Ευδοξία Λιόντου, Εύα – Γεωργία Αθηναίου, Ελευθερία Τσιατσιάνα, Κωνσταντίνος Δημογέροντας, Παρασκευή Χατζηγεωργαντή, Δήμητρα Σαραντίδη, Κωνσταντίνος Τσόγιας, Αγγελική Μέρκου, Κωνσταντίνα Αντωνίου, Ισιδώρα Πάργα και Ειρήνη Σφυρή.

Ο Εισηγητής, Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Γάδος (Νομός Σερρών), είπε τα εξής:

«Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, σε μια εποχή με ταχύτατες

κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές παρατηρώ – και νομίζω ότι είναι κοινή διαπίστωση- ότι οι περισσότεροι νέοι αδιαφορούν για τις πολιτικές εξελίξεις, ακόμα και για τα κοινά στο σχολείο τους ή στο Πανεπιστήμιό τους. Σε μεγάλο ποσοστό των νέων υπάρχει άγνοια για τις πολιτικές αποφάσεις, για τη σύγχρονη πολιτική ιστορία, υποβάθμιση των εκλογών, μοιρολατρία απέναντι σε αποφάσεις που αφορούν τους ίδιους, αδιαφορία για τα προβλήματα των συνομηλίκων, απουσία άποψης και οράματος. Βέβαια, αυτό είναι ένα αντιφατικό στοιχείο, εάν σκεφθεί κανείς ότι τα κοινά αφορούν τους ίδιους, ότι το μέλλον τους ανήκει και ότι νέοι ήταν οι πρωταγωνιστές σε μεγάλες εξεγερτικές κινήσεις, όπως για παράδειγμα στη Γαλλία το Μάιο του '68, στο Πολυτεχνείο το '73 ή στο σχετικά πιο πρόσφατο ξεσηκωμό για τον εργασιακό νόμο. Είναι προφανές ότι η παθητικότητα αυτή δημιουργεί πρόβλημα και στη λειτουργία της δημοκρατίας.

Για να ασχοληθεί όμως κανείς με τα κοινά, γενικά, νομίζω ότι δύο είναι οι απαραίτητες προϋποθέσεις. Η μία είναι η ενημέρωση και η άλλη είναι η δυνατότητα έκφρασης.

Όσον αφορά την ενημέρωση, νομίζω ότι σήμερα η Τηλεόραση είναι η πρώτη επιλογή γενικά για την ενημέρωση, που όμως έχω την εντύπωση ότι αποπροσανατολίζει, προβάλλει, κυρίως, καταναλωτικά πρότυπα, τηλεοπτικά «σκουπίδια», όπως ριάλιτι και κουτσομπολίστικες εκπομπές που δεν έχουν καμιά σχέση με κοινωνικά και πολιτικά θέματα και φυσικά, με αυτόν τον τρόπο προωθούν την παθητικότητα. Ακόμα όμως και όσες φορές προβάλλεται κάποιο πολιτικό ή κοινωνικό θέμα, νομίζω ότι από τους δημοσιογράφους επιδιώκεται κυρίως η σύγκρουση για το «θεαθήναι», για την τηλεθέαση, χωρίς να αναζητάται η ουσία.

Από την άλλη, όσον αφορά τη δυνατότητα έκφρασης, νομίζω ότι το εξαντλητικό πρόγραμμα των μαθητών στο Λύκειο δεν επιτρέπει ενασχολήσεις με την πολιτική, που απαιτεί χρόνο και προβληματισμό.

Επίσης, νομίζω ότι η ανάδειξη των δεκαπέντε μελών των μαθητικών συμβουλίων από ενιαίο ψηφοδέλτιο τα καθιστά αναποτελεσματικά και λόγω έλλειψης συνεργασίας και συντονισμού είναι τελικά απαξιωμένα.

Πέραν, όμως, από τους αντικειμενικούς παράγοντες, νομίζω ότι πρέπει να γίνει μια σύνδεση και με την παιδεία και τα κοινωνικά πρότυπα, που σίγουρα επηρεάζουν τη συμπεριφορά και την προσωπικότητα των νέων μέχρι να διαμορφώσουν πλήρως τον

χαρακτήρα τους.

Η παιδεία παρατηρούμε ότι επιβάλλει από πολύ νωρίς τις εξετάσεις, με αποτέλεσμα να αναπτύσσεται ανταγωνισμός και ατομικισμός.

Παράλληλα, παραγκωνίζονται κάποια μαθήματα, όπως τα Θρησκευτικά, το Δίκαιο, η Κοινωνική και Πολιτική Αγωγή, η Κοινωνιολογία, η Ηθική και η Φιλοσοφία, που θα μπορούσαν να καλλιεργήσουν ανθρωπιστικά και κοινωνικά ιδεώδη και να δώσουν μια ώθηση και μια πνευματική ανάταση στους νέους.

Σημασία, όμως, έχουν και τα μηνύματα που εκπέμπουν οι θεσμικοί παράγοντες και τα κρατικά όργανα, που εξ ορισμού θεωρούνται πρότυπα συμπεριφοράς. Φαινόμενα, όπως η βουλευτική ασυλία για ποινικά αδικήματα, η παραγραφή αδικημάτων που στερείται βάσης, το παραδικαστικό κύκλωμα, η εισοδηματική ανισότητα των πολιτών και πολιτικών, όπως και η αναξιοκρατία στη δημόσια διοίκηση και το ρουσφέτι, νομίζω ότι απομακρύνουν τους νέους από τα πολιτικά πράγματα, καθώς αισθάνονται ότι οι πολιτικοί και τα άλλα όργανα δεν έχουν βασικό μέλημα την υπηρετήση και τη βελτίωση της κοινωνίας, αλλά το προσωπικό συμφέρον.

Επιπλέον, όσον αφορά τις πολιτικές συμπεριφορές, οι νέοι επικρίνουν και δύο άλλα δυσάρεστα φαινόμενα, τον μικροκομματισμό, που δεν επιτρέπει συνεργασία και συμφωνία για την επίτευξη κοινών στόχων και για το δημόσιο συμφέρον και την έλλειψη εσωκομματικής δημοκρατίας.

Βέβαια, όπως είπε η κυρία Πρόεδρος της Βουλής, την πρώτη ημέρα, κατά την υποδοχή μας, το να είμαστε «ισοπεδωτικοί» είναι λίγο άδικο και αντιδημοκρατικό. Γι' αυτό νομίζω ότι, για να είμαστε και πιο πρακτικοί, στην κατεύθυνση του να «σπάσουμε» το μικροκομματισμό, πρέπει να επαινούμε και να ενθαρρύνουμε κινήσεις, όπως αυτή του σημερινού Πρωθυπουργού, που πρότεινε ως Πρόεδρο της Δημοκρατίας τον κ. Παπούλια και, στην κατεύθυνση του να διασφαλίσουμε την εσωκομματική δημοκρατία, ο τρόπος εκλογής του κυρίου Παπανδρέου στην προεδρία του κόμματός του, νομίζω ότι είναι ένα καλό παράδειγμα.

Γενικότερα, όμως, με στόχο την πολιτική δραστηριοποίηση των νέων, προτείνω ανάπτυξη της πολιτικής σκέψης μέσω της παιδείας, αναβάθμιση του θεσμού της «Βουλής των Εφήβων», περισσότερη προβολή των εργασιών της Βουλής, πάγωμα των αμοιβών των Βουλευτών, περιορισμό της βουλευτικής ασυλίας, άρση της παραγραφής των αδικημάτων. Επίσης, συνέχεια της κάθαρσης στη δικαιοσύνη, την οποία έχει ήδη ξεκινήσει η σημερινή

Κυβέρνηση, παρέμβαση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης για προβολή περισσότερων προγραμμάτων με κοινωνικό και πολιτικό περιεχόμενο, επέκταση του ρόλου του ΑΣΕΠ στη δημόσια διοίκηση και η προφορική συνέντευξη να μην επηρεάζει σε ποσοστό μεγαλύτερο του 10% την αξιολόγηση των υποψηφίων για την πρόσληψη στο Δημόσιο. Νομίζω ότι αυτές είναι κάποιες καλές προτάσεις, που, αν εφαρμοστούν, μπορεί να έχουν σημαντικό αποτέλεσμα.»

Επίσης, οι ομιλητές Έφηβοι Βουλευτές διατύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Στη συνέχεια, η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, κατά θέμα και προτάσεις, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, της «Βουλής των Εφήβων», κατά την εξέταση των θεμάτων «Αστυφιλία, Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα των δύο Φύλων, Τύπος – Μ.Μ.Ε., Δημόσια Ασφάλεια, Κρατική Ασφάλεια, Δικαιοσύνη, Κοινωνική Ανισότητα, Αξιοκρατία – Αναξιοκρατία, Πολιτικοί/ή, Κυβέρνηση, Δημοκρατία – Ελευθερία, Ανθρώπινα Δικαιώματα», που περιλαμβάνονται στη Σύνθεση Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΑ΄ Σύνοδος 2005 – 2006, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις του Εισηγητή Γεωργίου Γάδου, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε τη Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, κατ' αρχήν, κατά θέμα και προτάσεις, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία και εισηγείται την ψήφισή της από την Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων», ως έχει.

Αθήνα, 3 Σεπτεμβρίου 2006

**Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ**

**ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ**

Ολομέλεια 4-9-2006

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κύριος Κάρολος Παπούλιος υποδέχεται την Πρόεδρο της Βουλής κυρία Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα στο Προεδρικό Μέγαρο (4.9.2006)

Στιγμιότυπο από την επίσκεψη των Εφήβων Βουλευτών στο Προεδρικό Μέγαρο (4.9.2006)

Από τη Συνεδρίαση Ολομέλειας (4.9.2006)

Από τη Συνεδρίαση Ολομέλειας (4.9.2006)

Ο Πρωθυπουργός κύριος Κωνσταντίνος Καραμανλής στη Συνεδρίαση της Ολομέλειας της ΙΑ Ύσυνόδου (4.9.2006)

Από την επίσκεψη των εφήβων βουλευτών στο Προεδρικό Μέγαρο

**Στιγμιότυπο από την Συνεδρίαση της Ολομέλειας (4.9.2006)
παρουσία του Πρωθυπουργού και της Υπουργού Παιδείας**

Από την επίσκεψη στο Προεδρικό Μέγαρο

Μέλη της Κυβέρνησης παρακολουθούν τη Συνεδρίαση της Ολομέλειας της ΙΑ΄ Συνόδου